

www.burmeseclassic.com

မိတ်ဆွေစာပေ

ကတ်သီးကတ်သတ်ထွေးချင်စရာ

ကလေးတွေ့ဖတ်ဖို့

မေးခွန်း ၁၀၀

ဖောင်ကြည့်သန့်

BURMESE CLASSIC

www.burmeseclassic.com

ပုဒ်ပုတ်တပ်

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄၀၀၅၃၀၉၁၁

ဈာန်ခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၄၀၀၂၁၀၁၀၁၁

ပထမအကြိမ် - ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ

အုပ်စု - ၅၀၀

တန်ဖိုး - ၃၅၀ ကျပ်

အစိုးရအဖွဲ့ - ဂျယ်ရီမေ (အင်းစိန်)

အတွင်းဖလင် - A-7 Group (Asia Plaza)

ကွန်ပျူတာစာမီ - ဂျယ်ရီမေ (အင်းစိန်)

ထုတ်ဝေသူ - ဦးချစ်ညွန့် (၀၄၀၀၄)၊

ဇင်ရတနာစောစာပေ၊

၂၀၅/က/၄-လမ်း၊ မြို့သစ်

(က+ခ)ရပ်ကွက်၊ အင်းစိန်။

ဈာန်ခွင့်ပြုချက်အတွင်းပုံနှိပ် - ဦးအောင်မြင့်သိန်း (ပြ-၀၆၀၃၆၄)

အင်ကြင်းမြိုင်ပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ်-၁၄၇၊ ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း၊

ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

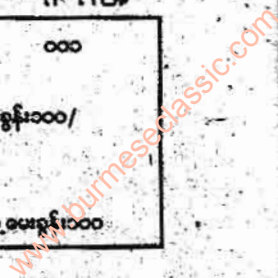
၀၀၀

ကြည်သန်/မောင်

ကတ်သီးကတ်သတ်တွေးချင်ရာ ကလေးတွေဖတ်ဖို့ပေးခွန်း၁၀၀/
မောင်ကြည်သန်၊ ရန်ကင်း၊ ဇင်ရတနာစောစာပေ၊ ၂၀၁၁။

၀၆၀-စာ၊ ၁၀၅-၁၆၅စင်တီ။

(၁) ကတ်သီးကတ်သတ်တွေးချင်ရာ ကလေးတွေဖတ်ဖို့ပေးခွန်း၁၀၀

- မိဘများသို့

- ၁။ ကမ္ဘာဆိုတာဘာလဲ၊ ဘယ်လိုဖြစ်ပေါ်လာတာလဲ။
- ၂။ ကမ္ဘာကြီးအောက်မှာဘာတွေရှိသလဲ။
- ၃။ ကြက်ဥတွေဘာကြောင့်ညီတဲဥကညီပြီး ပြုတဲဥကပြုရသလဲ။
- ၄။ ကြယ်တွေဟာ ဒီလိုအမြဲတန်းတစ်နေရာတည်းမှာပဲ ရပ်တည်နေကြသလား။
- ၅။ ကြယ်တွေကြွေကျတာ ညတိုင်းမြင်ရတယ်။ အဲဒီကြယ်တွေ ဘယ်ရောက်သွားကြသလဲ။
- ၆။ ကမ်းခြေကယူလာတဲ့ခရုခွံကြီးကို နားနဲ့ကပ်ပြီးနားထောင်တဲ့အခါ အထဲကဆူဆူညံညံအသံတွေကြားရပါတယ်။ အဲဒါဘာသံတွေလဲ။
- ၇။ ကြယ်တွေကို နေ့ခင်းကြီးကြည့်ရင် မမြင်ဘူးလား။
- ၈။ ကြက်တူရွေးကိုတောကလူတွေက ဘာကြောင့်မုန်းတာလဲ။
- ၉။ ကင်မြီးကောက်ရဲ့အမြီးကိုဖြတ်လိုက်ရင် ဒုက္ခပပေးနိုင်တော့ဘူးဆိုတာမှန်သလား။
- ၁၀။ ကြွက်တွေဟာ ထူးခြားတဲ့ သတ္တဝါတွေလို့ပြောကြတယ်။ ဘာကြောင့်ဒီလိုပြောတာလဲ။
- ၁၁။ ကြောင်နှုတ်ခမ်းမွေးဟာ ဘယ်လိုအသုံးကျသလဲ။

မောင်ကြည်သန့်

၁၅ နိဗ္ဗာန်ဟာ နိဗ္ဗာန်လေးချောင်းလွယ်ကူတာပဲ အပြေးချန်ပီယန်လား။

၁၆။ မြင်ကိုက်တယ်လို့ပြောရင် မှားတယ်တဲ့။

ဘာကြောင့် မှားတာလဲ။

၁၇။ ခွေးတွေမောလွန်းရင် လူတွေလိုပဲ ချွေးထွက်တတ်သလား။

၁၈။ ခွေးသန်း(ခွေးလှေး)တစ်ကောင်ကို အမြင်ခုန်ချန်ပီယန်လို့

ဘာဖြစ်လို့ပြောကြတာလဲ။

၁၉။ “ခွေးဟာလူကိုခင်ပြီး၊ ကြောင်ဟာအိမ်ကိုပဲခင်တယ်”လို့

ဘာဖြစ်လို့ပြောကြတာလဲ။

၂၀။ ချင်ပန်ဇီဟာ လူရဲ့အမူအရာကို အဟုခိုးလွယ်တယ်လို့

ပြောကြတယ်။ ဟုတ်ရဲ့လား။

၂၁။ ငှက်တွေမှာသွားရှိသလား။ အစားအစာကိုဘာနဲ့ဝါးစား

နေကြတာလဲ။

၂၂။ ငှက်ဆိုးဆိုတာ မကောင်းဆိုးဝါးငှက်လား။

၂၃။ ငှက်ကုလားအုတ်ဟာ အကောင်ကြီးတဲ့အတွက် ဥတွေလည်း

သိပ်ကြီးသလား။

၂၄။ ငှက်တော်ကိုအသံတုပိဇ္ဇာလို့ ဘာကြောင့်ခေါ်တာလဲ။

၂၅။ ငါးတွေကိုကြည့်ရတာ အိပ်ချိန်ရောဂါရဲ့လား။

အိပ်တတ်ရဲ့လား။

၂၃။ စောစောစီးစီး လင်းလင်းလက်လက်ကြယ်ကြီးဟာ
ဘာကြယ်ကြီးလဲ။

၂၄။ ဆံပင်ကိုဘာဖြစ်လို့ ဂရုစိုက်ရတာလဲ။

၂၅။ ဆူနာမီဆိုတာ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ ဘယ်လိုဖြစ်ပေါ်လာတာလဲ။

၂၆။ ဆပ်ပြာပူဖောင်းကို မှုတ်ထုတ်လိုက်တဲ့အခါ ဘာဖြစ်လို့
ဝိုင်းဝိုင်းကလေးဖြစ်နေရတာလဲ။

၂၇။ ဒီးကွက်မျက်ပြူးရေကူးတတ်သလား။

၂၈။ ဇင်ယော်တွေဘယ်မှာနေကြသလဲ။

၂၉။ တီကောင်တွေဟာ မြေကြီးအောက်မှာ ဘယ်လိုအသက်ရှူ
နေကြသလဲ။

၃၀။ တောက်တဲ့လူကိုကပ်ရင် မိုးခြင်းမှ ပြုတ်ကျတယ်ဆိုတာ
ဟုတ်သလား။

၃၁။ ထိကရုံးပင်ကိုထိလိုက်ရင် ဘာဖြစ်လို့ မြေပေါ်ပြားပြား
ဝပ်သွားတာလဲ။

၃၂။ အေးသကြီးရင် ရောဂါရတတ်တယ်ဆိုတာ ဟုတ်သလား။

၃၃။ ဓာတ်လိုက်ရင် တစ်ကိုယ်လုံး ကျင်တက်သွားတယ်။
ဘာကြောင့်လဲ။

၃၄။ ဓာတ်ကြိုးပေါ်နားနေတဲ့ ငှက်တွေဓာတ်မလိုက်ဘူးလား။

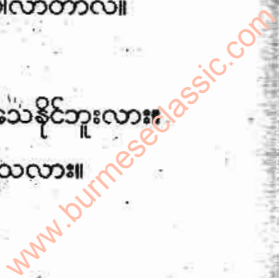
စောင်ကြည့်သန့်

- ၃၅။ နံ့ကောင်တွေအော်နေတာ ပါးစပ်မညောင်းဘူးလား။
- ၃၆။ နေနဲ့ ကမ္ဘာဘယ်တာပိုကြီးသလဲ။
- ၃၇။ နေဘာဖြစ်လို့ ကြတ်တာလဲ။
- ၃၈။ နဂါးပွက်အိုင်ဆိုတာ နဂါးတွေ တကယ်ပျော်ပြူးနေတဲ့ နေရာလား။
- ၃၉။ ပုရွက်ဆိတ်တွေကို ခုံအပြိုင်ကြီးပေါ်က အရှိန်နဲ့ ဖယ်ချပစ်တာ အောက်ရောက်တော့ ခါးကျိုးမသွားဘူးလား။
- ၄၀။ ပျားမှာမျက်လုံးတစ်ရာလောက်ရှိတယ်ဆို၊ ဟုတ်ပါ့မလား။
- ၄၁။ ပင်လယ်ရေတွေ ဘာဖြစ်လို့ ငန်တာလဲ။
- ၄၂။ ပင့်ကူအိမ်တွေကို ဘယ်လိုဆောက်ထားတာလဲ။
- ၄၃။ ပိုးတပ်တွေကို ဘာဖြစ်လို့ ရွံ့ကြမုန်းကြတာလဲ။
- ၄၄။ ပက်ကျိနဲ့ ခရုပက်ကျိ အတူတူပဲလား။
- ၄၅။ ပေါက်ဖတ်မှာ နားရွက်ရှိသလား။
- ၄၆။ ပုလဲလုံးကလေးတွေဘယ်လို ဖြစ်လာကြတာလဲ။
- ၄၇။ ပင်ဝှေးငှက်တွေဟာ အလွန်အေးတဲ့ ဒေသမှာဘာကြောင့် နေနိုင်တာလဲ။
- ၄၈။ ပုစဉ်းမှာထူးဆန်းတဲ့ မျက်လုံးနှစ်လုံးရှိတယ်ဆိုတာ မှန်သလား။
- ၄၉။ ပုစဉ်းရင်ကွဲတွေဟာ နံ့ကောင်တွေလား။

ကတ်သီးကတ်သတ် တွေးချင်စရာ ကလေးတွေထဲရှိ မေးခွန်း၁၀၀

- ၅၀။ ပုရင်တွေပါးစပ်ကအော်တာ မဟုတ်ဘူးလို့ပြောတယ်၊
ဟုတ်ပါသလား။
- ၅၁။ ပိုးဝုန်းကြူးတွေ ညဘက်ပျံတဲ့အခါ ဘာဖြစ်လို့မီးရောင်
မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ်လင်းနေတာလဲ။
- ၅၂။ ပလူဆိုတာဘာကောင်တွေလဲ။
- ၅၃။ ဗြူကောင်တစ်ကောင်ရဲ့ ဆူးတွေဟာ လူတွေကိုပစ်ခတ်ဖို့
ပေါက်နေတာလား။
- ၅၄။ ဖွတ်ဥကို လိုချင်ရင် ခြံတောင်ပို့ထဲ သွားနှိုက်ရတယ်လို့
ဆိုတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။
- ၅၅။ ဗုံလုံသီးဆိုတာ ဘယ်လိုအသီးမျိုးလဲ။
- ၅၆။ ဘီလုံးငှက်ငယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုငှက်မျိုးလဲ။
- ၅၇။ မျှော့ဆိုတာ ဘယ်လိုသတ္တဝါလဲ။
- ၅၈။ မိုးဘာဖြစ်လို့ရွာတာလဲ။
- ၅၉။ မိုးသီးဆိုတာဘာတွေလဲ။
- ၆၀။ မိုးခြိမ်းသံတွေဘာကြောင့် ထွက်ပေါ်လာတာလဲ။
- ၆၁။ မိုးကြိုးတွေ ဘာဖြစ်လို့ပစ်တာလဲ။
- ၆၂။ မြွေပါကို မြွေဟောက်ကိုက်ရင် မသေနိုင်ဘူးလား။
- ၆၃။ မြွေမှာနားရှိသလား။ ခြေထောက်ရှိသလား။

မောင်ကြည်ဆန့်

- ၆၄။ မိုးကြိုးဘယ်မှာပစ်လိုက်သလဲ။
- ၆၅။ မိကျောင်းတွေ ဝိုတတ်သလား။
- ၆၆။ မီးတောင်တွေဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ။
- ၆၇။ ယင်ကောင်တစ်ကောင်ဟာ အညစ်အကြေးတွေကို ဘယ်လောက်ဝေးဝေးအထိ သယ်သွားနိုင်သလဲ။
- ၆၈။ ယင်ကောင်တစ်ကောင်ဟာ အသက်ဘယ်လောက်ရှည်ရှည် နေနိုင်သလဲ။
- ၆၉။ ယင်ကောင်တစ်ကောင်ကို လက်နဲ့ ဖမ်းလို့ မရဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။
- ၇၀။ ရေကန်ထဲကို ကျောက်ခဲတစ်လုံးပစ်ချလိုက်တဲ့အခါ ဘာဖြစ်လို့ စက်ဝိုင်းပုံတွေ ပေါ်သွားရတာလဲ။
- ၇၁။ ရေမြင်းတစ်ကောင်ပါးစပ်ကြီးဟထားရင် ဘယ်လောက် ကျယ်သလဲ။
- ၇၂။ ရွှေငါးမွေးမြူရင် ဘာဖြစ်လို့ မီးထွန်းပေးထားရတာလဲ။
- ၇၃။ ရှဉ့်ကလေးတွေက သစ်ပင်တွေ ကူညီစိုက်ပျိုးပေးနေသတဲ့ ဟုတ်ပါသလား။
- ၇၄။ လ ဘာဖြစ်လို့ကြတ်သလဲ။
- ၇၅။ လိပ်ပြာနဲ့ ပိုးဖလံဘယ်လိုကွာခြားသလဲ။

ကတ်သီးကတ်သတ် ထွေးချင်စရာ ကလေးတွေဖတ်ဖို့ မေးခွန်း၁၀၀

- ၇၆။ လိပ်ကြီးတွေ အချင်းချင်းရန်ဖြစ်တတ်သလား။
- ၇၇။ လက်သည်းတွေဘယ်လိုရှည်ထွက်လာတတ်သလဲ။
- ၇၈။ လေတွေဘာဖြစ်လို့တိုက်ခတ်တာလဲ။
- ၇၉။ လျှပ်စီးဘာကြောင့်လက်တာလဲ။
- ၈၀။ လေယာဉ်ပျံစီးတဲ့အခါ ဘာဖြစ်လို့နားထဲက သွေးလျှံထွက်တာလဲ။
- ၈၁။ လျှာကအရသာကို ဘယ်လိုခွဲခြားသိတာလဲ။
- ၈၂။ လင်းနို့တွေ မြေပြင်ပေါ်ကျလာရင် ဘာဖြစ်လို့ပျံ့မတက်နိုင်တာလဲ။
- ၈၃။ ဝေလငါးကြီးတွေ ရေပေါ်တက်လာတဲ့အခါ ဘာဖြစ်လို့ ရေတွေပန်းထုတ်တာလဲ။
- ၈၄။ သဲကန္တာရတွေ ဘာကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာရသလဲ။
- ၈၅။ သားပိုက်ကောင်ကို အဝေးခုန်ချန်ပီယန်လို့ခေါ်နိုင်သလား။
- ၈၆။ သင်းခွေချပ်ဟာ ကြောက်စရာသတ္တဝါလား။
- ၈၇။ ဟင်္သာဆိုတာဘယ်လိုငှက်မျိုးလဲ။
- ၈၈။ “ဟက်ပီဘတ်အေးတူးယူ” သီချင်း ဘယ်တုန်းကပေါ်လာတာလဲ။

မောင်ကြည့်သန့်

- ၁၉။ “ဟတ်ချီး”လို့ နှာချေသံကြားရင် ဘာကြောင့်နှာခေါင်း
ဂိတ်ထားခိုင်းတာလဲ။
- ၉၀။ အိပ်မက်မမက်တတ်သူရှိသလား။
- ၉၁။ “အူဝဲ၊ အူဝဲ”လို့ ကလေးတွေ မွေးမွေးချင်းဘာဖြစ်လို့
ငိုတာလဲ။
- ၉၂။ ဥဩငှက်ဟာ ယုတ်မာတဲ့ငှက်လို့ ဘာကြောင့် အပြော
ခံရတာလဲ။
- ၉၃။ အင်္ကျီပြုတ်ပေါ်မှာ ကြောက်စရာအကောင်ကြီးတွေရှိသလား။
- ၉၄။ အတောင်ပံမပါဘဲ ပျံသန်းနိုင်တဲ့ သတ္တဝါတွေရှိသလား။
- ၉၅။ အေးလွန်းတဲ့အခါ နှုတ်ခမ်းတွေဘာဖြစ်လို့ ပြာသွားတာလဲ။
- ၉၆။ အုန်းသီးထဲမှာ ဘယ်သူရေလာထည့်ပေးထားတာလဲ။
- ၉၇။ အိုင်အိုင်ဒင်းကို လူကြီးတွေကဘာဖြစ်လို့ များများစားခိုင်း
တာလဲ။
- ၉၈။ အရပ်အမြင့်ဆုံး တိရစ္ဆာန်ဟာဘယ်ဟာလဲ။
- ၉၉။ အလင်းရောင်ကြီးတွေတိုင်း ကြောက်စရာလား။
- ၁၀၀။ အများရှေ့မှာ လေလည်တာ၊ လေချဉ်တက်တာ
ရှက်စရာလား။

မိဘများသို့

“အားမလျော့နဲ့ ရောက်လို့ပြီ၊ ကြီးစားတက်ပါမည်။ ကုသိုလ် ရေးမို့ အကျိုးပေးသည်။ ဘိုးဘိုးကြီးမမည်။” ဟူသော စစ်ကြိုခေတ် ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဗုဒ္ဓသီးချင်းရေးခဲ့သူဂီတစာဆို၏အမည်ကို “ဘင်ဂျီသာခွန်း” ဟု မှန်ကန်စွာ အပြေပေးနိုင်ခဲ့သော စာရေးသူသည် ကလေးငယ်တစ်ဦး၏ အလွန်အလွန်လွယ်ကူရှင်းလင်းလှသော မေးခွန်းတစ်ခုကိုမူ လက်မြောက်အရှုံးပေးခဲ့ရဘူးပါသည်။ မေးခွန်း မှာဘာမျှမဟုတ်။ “ငေါ်ဖိလာနဲ့ ကင်းကောင်ချုရင် ဘယ်သူနိုင်မလဲ” ဟူသောမေးခွန်းပင်။

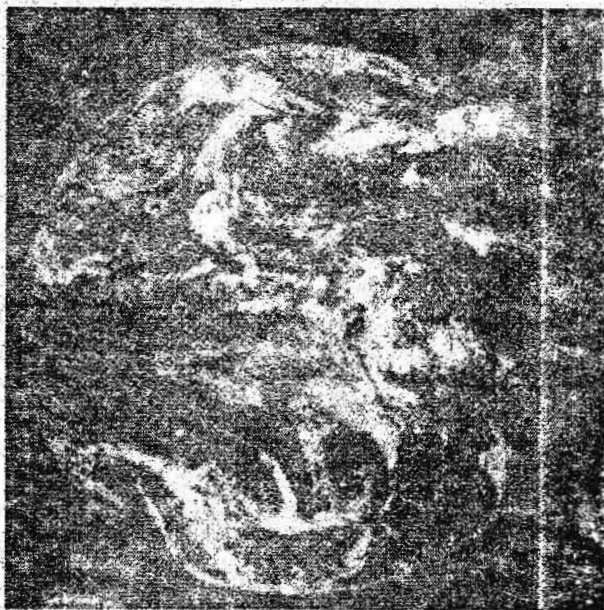
စာရေးသူတို့ လူကြီးပိုင်းသည် စကားပြောတတ်စ၊ စာဖတ် တတ်စအရွယ်ကလေးငယ်များ၏ ကြံကြံဖန်ဖန်တွေးပြီး ကတ်သီး ကတ်သတ်ပေးတတ်သော မေးခွန်းမျိုးများကြောင့် မကြာမကြာ နုကွရောက်ရတတ်ပါသည်။ လူကြီးတွေတော့ သိမှာပဲဟူသော ယုံကြည်စိတ်ဖြင့် ကြုံတုန်းကြိုက်တုန်း မေးလာသောကလေးငယ် တစ်ဦး၏မေးခွန်းကို “မိုးခြိမ်းတယ်ဆိုတာ မိုးပေါ်ကနတ်သမီးတွေ

ထာဝီဖြန့်ဝတ်တာပေါ့” ဟု ပေါ်ချာချာအဖြေမျိုးကို ရယ်စရာလုပ်၍
 ပြီးစလွယ်ဖြေခဲ့မိလျှင် လူကြီးတစ်ယောက်အနေဖြင့် တာဝန်ပျက်ရာ
 ရောက်ပါလိမ့်မည်။ ကလေးငယ်၏ ဖွံ့ဖြိုးစအသိတရားကို
 တိမ်းစောင်းလမ်းလွှဲပစ်ရာရောက်သွားပါလိမ့်မည်။

စာရေးသူသည် မိဘများ၏ တာဝန်သိသိကူညီမှုဖြင့် ကလေး
 ငယ်များ၏ အသိတရားလမ်းမှန်ပေါ်ပို့ဆောင်ရောက်ရှိနိုင်ရေးအတွက်
 လုပ်ဆောင်ရာတွင် အထောက်အကူဖြစ်စေရန် ပုံပြင်များ၊ ပြဇာတ်များ၊
 ဝတ္ထုများ၊ ကဗျာများပုံစံဖြင့် ကလေးစာပေများ ပြုစုတင်ပြခဲ့ပါသည်။
 ‘စာပေလောက’ စာနယ်တိုက်မှ “သားသားနဲ့မီးမီးတို့ မေးတတ်တဲ့
 ပေးခွန်း ၁၀၀” စာအုပ်ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ပြီးနောက် နှစ်ကာလ
 အတန်ကြာလှစ်ဟာလာခဲ့သောကလေးများအတွက် သုတကွက်လပ်
 ကို မိတ်ဆွေစာပေအိမ်ပံ့ပိုးမှုဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ပြည့်တင်းပေးလိုက်ပါ၏။

[၀]

ကမ္ဘာ့ဆိုတာဘာလဲ၊
ဘယ်လိုဖြစ်ပေါ်လာတာလဲ

မိတ်ဆွေစာပေ

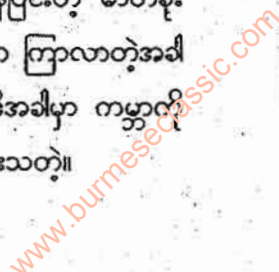
ဒီပေးခွန်းနဲ့ စလိုက်တာကောင်းတယ် တော့။

ကမ္ဘာဆိုတာ ဘာလဲတဲ့။

ကမ္ဘာကြီးဘယ်လိုဖြစ်ပေါ်လာတာလဲတဲ့၊ ဟုတ်လား။

ကမ္ဘာဆိုတာ ကလေးတို့အပါအဝင် လူသားတွေ အိုးအိမ် အခြေစိုက်နေထိုင်တဲ့ ဟောဒီကမ္ဘာကြီးပေါ့။ သိပ္ပံပညာရှင်တွေက ဟောဒီကမ္ဘာမြေကြီးဟာ တစ်ချိန်က အပူရှိန်အလွန်ပြင်းတဲ့ ဓာတ်ခိုး ဓာတ်ငွေ့လုံးကြီးဘဝက စတင်ခဲ့တယ်လို့ဆိုတယ်။ ကမ္ဘာမြေကြီး ဖြစ်ပေါ်လာတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိပ္ပံပညာရှင်တွေက အမျိုးမျိုး အငြင်းပွားလာခဲ့ကြတယ်။ ကလေးတို့နားလည်အောင် အရှင်းဆုံး ပြောရရင် နေစကြဝဠာမှာ ကမ္ဘာမြေကြီးဟာ ဂြိုဟ်တစ်လုံးပဲကွယ်။ ဒီမြေကမ္ဘာလိုပဲ အခြားဂြိုဟ်တွေလည်း အများကြီးရှိသေးတယ်။ ဒီကမ္ဘာကြီးမှာ တောတွေ၊ တောင်တွေ၊ ရေတွေ၊ မြေတွေ၊ လေတွေနဲ့ ပြည့်စုံနေတယ်။ လူလိုအသိဉာဏ်ကြီးမားတဲ့ သက်ရှိတွေလည်း ဒီကမ္ဘာကြီးမှာပဲရှိနေတယ်လို့ ယူဆကြတယ်။

ကမ္ဘာကြီးဖြစ်တည်စက အပူရှိန်အလွန်ပြင်းတဲ့ ဓာတ်ခိုး ဓာတ်ငွေ့လုံးကြီးပေါ့။ နှစ်ပေါင်းသန်းပေါင်းများစွာ ကြာလာတဲ့အခါ ကမ္ဘာရဲ့ အပေါ်ယံအခွံကြီးအေးသွားသတဲ့။ အဲဒီအခါမှာ ကမ္ဘာလို ရုပ်ပတ်ထားတဲ့ ဓာတ်ငွေ့တွေက လေဖြစ်သွားသတဲ့။

အချို့ဓာတ်ငွေ့တွေက ခဲသွားသတဲ့။ အဲဒီကမှတစ်ဆင့်
ရေဖြစ်သွားသတဲ့။

ကမ္ဘာမြေရဲ့ မျက်နှာပြင်ကျုံ့သွားသတဲ့။ တွန့်လိပ်လာ
သတဲ့။ အဲဒီလိုဖြစ်နေရာက တောင်ကြီးတွေပေါ်လာသတဲ့။

အဲဒီလိုဘဝက အဆင့်ဆင့်ပြတ်သန်းခဲ့ရပြီး အပင်တွေ၊
တိရစ္ဆာန်တွေ လူတွေပေါ်ပေါက်ရှင်သန်လာခဲ့ရတယ် ဆိုပါတော့။

[၂]

ကမ္ဘာကြီးအောက်မှာ ဘာတွေရှိသလဲ

ဒီမေးခွန်းလည်း တွေးသင့် မေးသင့်တဲ့ မေးခွန်းပါပဲ။ သိပ္ပံပညာရှင်တွေ လေ့လာတဲ့အခါ ဟောဒီမြေကမ္ဘာကြီးမှာ အထပ်ကြီး (၆)ထပ် ပါဝင်နေသတဲ့။ အတွင်းအကျဆုံးအပိုင်းကို “ဗဟိုပိုင်း” လို့ခေါ်တယ်။ အချင်းအားဖြင့် မိုင်ပေါင်း ၄၀၀၀ ရှိသတဲ့။ ဗဟိုပိုင်းမှာ အလွန်ပူပြင်းတဲ့အတွက် အဲဒီမှာ ရှိရှိသမျှ အရည်ပျော်နေသတဲ့။

ဗဟိုပိုင်းကို ဒုတိယအထပ်တစ်ခုက ဝန်းရံထားပြန်သတဲ့။ မိုင် ၂၀၀၀ လောက်ထူထပ်သတဲ့။ သံတို့သတ္တုတို့၊ ကျောက်တို့ တွေ့ရှိနိုင်တဲ့အတွက် ‘သတ္တုရည်ထု’လို့ နာမည်ပေးထားတယ်။

အဲဒီသတ္တုရည်ထုအပေါ်မှာ ရံဝန်းထားတဲ့တတိယမြောက် အထပ်မှာ တွင်းတွက်ပစ္စည်းအမျိုးမျိုးဖြစ်ပေါ်တည်ရှိနေသတဲ့။ အဲဒီအထပ်ကိုတော့ “သတ္တုရိုင်းထု”လို့ သတ်မှတ်ခေါ်တွင်ကြတယ်။

အဲဒီသတ္တုရိုင်းထုံရဲ့ အသက်ရံဝန်းထားတဲ့ စတုတ္ထမြောက် အထပ် (ကလေးတို့နေတဲ့နေရာ)ကို 'မြေထု'လို့ခေါ်တယ်။ မြေထု ဟာ မိုင် ၁၅၀ က ၂၀၀ အထိထူထပ်တယ်။

ကလေးတို့နေထိုင်ရာ ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့အထက်မှာ တစ်ခါ "ရေထု" ဝန်းရံထားပြန်တယ်။ အဲဒီရေထုကြီးမှာ သမုဒ္ဒရာကြီးတွေ၊ ပင်လယ်ကြီးတွေ၊ မြစ်ကြီးတွေ တည်ရှိတယ်ကွယ်။

ရေထုဆိုတဲ့ ပဉ္စမမြောက်အထပ်ရဲ့အပေါ်မှာတော့ နောက်ဆုံး အထပ်(ဆဋ္ဌမမြောက်အထပ်)မှာ ဓာတ်ငွေ့တွေ အမျိုးမျိုးပါဝင် နေသတဲ့။ အဲဒီအထပ်ဟာ မိုင် ၂၀၀ လောက်ထူသတဲ့။ နာမည် ကတော့ "ဓာတ်ငွေ့ထု"တဲ့။

[၃]

ကြက်ဥတွေဘာကြောင့် ညှို့ဝှက်ဥက ညှို့ပြီး ဖြူဝှက်ဥက ဖြူရတာလဲ

သိပ္ပံပညာတွေက ဥခွံအရောင်တာ ကြက်ရဲ့မျိုးရိုးဗီဇနဲ့ ပတ်သက်တယ်လို့ဆိုတယ်။

ကြက်မရဲ့အရောင်က အညှို့ရောင်လား။ ဒီလိုဆိုရင် အဲဒီ ကြက်ညှို့မက အများအားဖြင့် ဥအညှို့ရောင်တွေကိုပဲ ဥလှေ့ရှိသတဲ့။ ဒါပေမယ့် သိပ်ပြီးမသေချာလှပါဘူး။

ကလေးတို့ ကြက်မတစ်ကောင်ကို ကြည့်ရင်၊ ဦးခေါင်းရဲ့ ဘေးမှာ နားသယ်ဆိုတာကို တွေ့လိမ့်မယ်။ အသားပိုတွဲကလေး တစ်ခုပါပဲ။ သေးသေးကလေးပါ။ ဒင်္ဂါပြားအရွယ်လောက်ပဲ ကြီးပါတယ်။

ကတ်သီးကတ်သတ် တွေးချင်စရာ ကလေးတွေထိမို့ မေးခွန်း၁၀၀ ၁၇

ဒီတော့ ဥအညိုတွေ ဥတတ်တဲ့ ကြက်မရဲ့ နားသယ်တည့်နေတတ်တယ်။

ဥအဖြူတွေပဲ ဥတတ်တဲ့ ကြက်မရဲ့ နားသယ်က ဖြူနေတတ်တယ်။

ဥအဖြူရောင်နဲ့ ဥအညိုရောင်ကရတဲ့ အာဟာရတတ်ချင်း အတူတူပါပဲ။ ဒါပေမယ့် လူအများစုက အညိုရောင်ဥက အာဟာရကို များတယ်လို့ မှားယွင်းယူဆနေကြတယ်ကွယ်။

[၄]

ကြယ်တွေဟာ ဒီလိုအမြဲတန်း

တစ်နေရာတည်းမှာပဲ

ရပ်တည်နေကြသလား

ကလေးတို့ မိုးပေါ်မှာ ကြယ်တွေဘယ်လောက်ရှိသလဲ ဆိုတာ ရေတွက်ကြည့်ဖူးသလား။ နက္ခတ်ပညာရှင်များကတော့ မိုးပေါ်မှာ ကြယ်ပေါင်း သန်းပေါင်း သုံးသောင်းကျော်ရှိတယ်လို့ ရေတွက်ခန့်မှန်းကြတယ်။ ညဘက်မှာ ကလေးတို့ မိုးပေါ်ကို မော့ကြည့်တဲ့အခါ ကြယ်ကလေးတွေဟာ သူ့နေရာနဲ့သူ ငြိမ်ငြိမ် သက်သက်ရပ်တည်နေကြတယ်လို့ ထင်မိကြမှာပဲ။ အမှန်တော့ ကြယ်တွေဟာ တစ်နာရီလျှင် ပျမ်းမျှပိုင်းပေါင်း ၇၂၀၀၀ အမြန် နှုန်းနဲ့ ရွေ့လျားနေကြတယ်ကွယ်။ ဒီလိုကြယ်တွေ အမြန်နှုန်းနဲ့ ရွေ့လျားနေတာကို ကလေးတို့ဘာဖြစ်လို့ မမြင်ကြသလဲ။ သိရဲ့လား။ ကြယ်တွေနဲ့ ဟောဒီကမ္ဘာကြီးဟာ အလွန်ဝေးကွာတဲ့ အတွက် အဲဒီလောက် လျင်မြန်တဲ့အသွားနှုန်းနဲ့ ပြေးနေတဲ့ ကြယ် တွေကို ငြိမ်သက်နေကြတယ်လို့ ထင်မှတ်နေမိကြတာပေါ့။

[၅]

ကြယ်တွေကြွေကျတာ ညတိုင်းမြင်ရတယ် အဲဒီကြယ်တွေဘယ်ရောက်သွားကြသလဲ

ညဘက်ကောင်းကင်ထဲမှာ အရှိန်ပြင်းပြင်းနဲ့ ထိုးဆင်း ကျလာရင်း အရောင်တန်းကြီးဖြစ်ပေါ်သွားတာကို ကြယ်ကြွေတယ်လို့ ထင်မှတ်နေကြတယ်။ ကြယ်တစ်လုံးလုံးက အဝိုင်းအစတွေ ကြွေကျ ပဲ့ကျလာတာပါ။ ဆွဲအားကြောင့် မြေကမ္ဘာဘက်ကိုလွင့်ကြွေကျ လာရင်း ကမ္ဘာကို ရံဝန်းထားတဲ့ လေထုကြီးနဲ့ ထိတွေ့ရတယ်။ လေရဲ့ပွတ်တိုက်အားက ပူရှိန်ပြင်းလွန်းစာမယ်။ ကြွေကျလာတဲ့ ကြယ်အဝိုင်းအစဟာ မီးတန်းကြီး ပုံသဏ္ဍာန်နဲ့ မီးလောင်ကျွမ်း သွားတယ်။ မျက်စိရှေ့မှာပဲ ပျောက်ကွယ်သွားတယ်။ မီးလောင် ကျွမ်းပေမယ့် ပျက်စီးသွားတဲ့ ကြယ်အဝိုင်းအစအချို့ဟာ ပြေပေါ်ကို ကျလာတယ်။ အဲဒါကို ဥက္ကာခဲတွေလို့ ခေါ်ကြတယ်။

[၆]

ကမ်းခြေကယူလာတဲ့ ခရုခွံကြီးကို
 နားနဲ့ကပ်ပြီး နားထောင်တဲ့အခါ အထဲက
 ဆူဆူညံညံအသံတွေ ကြားရတတ်ပါတယ်။
 အဲဒါဘာသံတွေလဲ

ကလေးတို့၊ ငယ်တို့၊ ချောင်းသာတို့၊ ငွေဆောင်တို့၊
 ဆိုတဲ့ ကမ်းခြေအပန်းဖြေခန်းတစ်ခုခုကို ရောက်ဖူးကြမှာပေါ့။
 အဲဒီကမ်းခြေက အပန်းဖြေပြီးအပြန်မှာ အမှတ်တရ
 လက်ဆောင်တွေ ဝယ်ခဲ့ကြလိမ့်မယ်။ ကမ်းခြေသဲပြင်ပေါ်မှာ
 လမ်းလျှောက်ရင်း အလှအပသဘာဝပစ္စည်းကလေးတွေကောက်လာ
 ကြလိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုဝယ်ခဲ့တဲ့ ကောက်ခဲ့တဲ့အမှတ်ကရပစ္စည်းတွေ
 ထဲမှာ ခရုခွံကြီးတွေလည်း ပါလာမှာသေချာတယ်။

မြို့ကိုပြန်ရောက်တဲ့တစ်နေ့မှာ စားပွဲပေါ်အလှတင်ထားတဲ့ ခရုခွံကြီးကို နားနားကပ်ပြီး နားထောင်တဲ့အခါ လူသံတွေလိုလို၊ လှိုင်းပုတ်သံတွေလိုလို၊ လေတိုက်တဲ့အသံတွေလိုလို ကြားရလိမ့်မယ်။

မသိလို့မေးကြည့်တဲ့အခါ လူကြီးတွေက ခရုခွံကြီးထဲမှာ ချောင်းသာကလှိုင်းသံတွေပါလာတာတဲ့။ ပင်လယ်အော်သံတဲ့။ ပင်လယ်ခေါ်သံတဲ့။ ပြောကြပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့်ကြောက်မသွားပါနဲ့။ လှိုင်းသံတွေပါလာတာလဲမဟုတ်ဘူး။ ပင်လယ်အော်သံလည်း မဟုတ်ဘူး။ ပင်လယ်ခေါ်သံလည်းမဟုတ်ပါဘူး။ ကလေးတို့က ပင်လယ်ခရုခွံကြီးကို နားနဲ့ကပ်ပြီး နားထောင်တဲ့အခါ ကြားရတဲ့ အသံတွေက ခရုခွံကြီးထဲက ထွက်လာတဲ့အသံတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ ကလေးတို့ရဲ့ ရင်ခုန်သံတွေကိုပဲတင်ရိုက်ပြီး ကြားနေရတာပါ။

[၇]

ကြယ်တွေကို နေ့ခင်းကြီးကြည့်ရင် မမြင်ရဘူးလား

ညဘက်တွင်မကပါဘူး။ နေပူနေတဲ့နေ့ခင်းကြောင်တောင်
ကြီးမှာလည်း ကြယ်တွေကို မြင်နိုင်ပါတယ်။ အမှန်တော့ နေရောင်
ခြည်တောက်ပလွန်းလို့ ကြယ်တွေကို မမြင်ရတာပါ။ သူတို့က
နေ့ရောညပါ ကောင်းကင်ကြီးထဲမှာ အပြည့်ရှိနေကြပါတယ်။ ဒီလို
ပျောက်ကွယ်နေတဲ့ ကြယ်ကလေးတွေကို နေ့ခင်းကြီးကြည့်ချင်
မြင်ချင်တယ်ဆိုရင် မြေတွင်းနက်နက်ကြီးတစ်ခုထဲကို ဆင်းရမယ်။
တွင်းအောက်ဆုံးရောက်တာနဲ့ တွင်းဝကို ပြန်ပြီးတော့ မော့ကြည့်
လိုက်။ ကြယ်ကလေးတွေ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

[၈]

ခြောက်တူရွေးကို ဘောကလူတွေက
ဘာကြောင့် မုန်းတာလဲ

ပိတ်ဆွေစာပေ

ကျေးလို့လည်းခေါ်တဲ့ ကြက်တူရွေးဟာ အမှန်တော့ လှပကဲ့ ငှက်တစ်မျိုးပါ။ အသက် ၇၀အထိ အသက်ရှင်နေထိုင် နိုင်တယ်လို့ဆိုတယ်။ လူစကားပြောသံကို အတုခိုးတတ်တယ်။ စကားလုံး နည်းနည်းပါးပါး သင်ပေးထားရင် မပိတုလာပီကလာ လိုက်ပြောတတ်လို့ မြို့မှာ အလှပွေးတတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် မြန်မာ နိုင်ငံအတွင်း ကျေးလက်တောရွာတွေက ယာသမား ကိုင်းသမား တွေကတော့ ကြက်တူရွေးဆိုရင် နာမည်တောင် မကြားချင်လောက် အောင် ရွံ့မုန်းကြတယ်။ နှုတ်သီးနဲ့လျှာအပြင် ခြေထောက်ကိုပါ အသုံးပြုစားသောက်တတ်တဲ့ ကြက်တူရွေးတွေဟာ အုပ်လိုက် နေထိုင်တတ်တယ်။ လူတွေ စိုက်ပျိုးထားတဲ့ ယာခင်း၊ စပါးခင်း၊ ဥယျာဉ်တွေကို အုပ်လိုက်ဆင်းသက် စားသောက်တတ်တယ်။ ခုန်ကူး၊ တွယ်တက်၊ ကျွမ်းထိုး အမျိုးမျိုးလုပ်တတ်တယ်။ စားရင်လည်း ငြိမ်ငြိမ်မစားတတ်ဘူး။ ဆူညံအော်ဟစ် ပြူးပျော် နေတတ်တယ်။ ကြက်တူရွေးအုပ်ကြီးဟာ သူတို့စားသောက်နိုင် တာထက်ပိုပြီး ကိုက်ကြ၊ ဖြတ်ကြ၊ ဖျက်ဆီးပစ်ကြတော့ လူမုန်းများစရာပါပဲ။

[၉]

ကင်းမြီးကောက်ရဲ့ အမြီးကို ဖြတ်လိုက်ရင်
ဒုက္ခမပေးနိုင်တော့ဘူးဆိုတာ မှန်သလား

ကင်းမြီးကောက်ရဲ့ ပုံပန်းက အမြီးကောက်ကောက်ကြီး
တထောင်ထောင်နဲ့ ရန်မူဖို့အမြဲအသင့်ရှိနေတတ်တယ်။ ခြေချောင်း
ရှစ်ချောင်းပါရှိတယ်။ လက်မနှစ်ခုက ခြေထောက်တွေရဲ့ ရှေ့မှာ

ပိုနေတဲ့အတွက် ပုလွန်ထုပ်ကြီးနဲ့ တူနေသလိုပဲ။ ကင်းမြီးကောက်ကြီး
 တစ်ကောင်ရဲ့ အဆိပ်ဟာ ကြွက်လိုသတ္တဝါငယ်ကလေးတွေ
 သေသွားစေနိုင်တယ်။ လူတွေအထိုးခံရင်လည်း အသက်မသေနိုင်
 ပေမယ့် ဆိုးဆိုးရွားရွား ခံစားရတတ်တယ်။ နေရောင်စူးစူးကို
 မခံနိုင်တဲ့အတွက် အကြိုအကြားမှာ တစ်နေ့လုံး ပုန်းခိုနေတတ်
 တယ်။ ညဘက်ရောက်မှ အစာရှာထွက်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်
 ညဘက်မှာ အများဆုံး အထိုးခံရတတ်တယ်။ ကင်းမြီးကောက်ရဲ့
 ဦးခေါင်းဟာသေးငယ်တယ်။ ကိုယ်နဲ့ ကပ်နေတယ်။ ဒါကြောင့်
 ဦးခေါင်းမတီဘူးလို့ ထင်မှတ်ရတယ်။ ကင်းမြီးကောက်မှာ ဒုက္ခ
 အပေးနိုင်ဆုံးအပိုင်းက အမြီးပိုင်းပဲ။ အဲဒီအမြီးရဲ့ အဆုံးမှာ သိပ်ပြီး
 မာကျောချွန်ထက်တဲ့ “အဆိပ်ဆူး” တစ်ချောင်းပါရှိတယ်။
 အဆိပ်ဆူးရဲ့ ထိပ်ဖျားမှာ အလွန်သေးငယ်တဲ့ အပေါက်ကလေး
 တစ်ပေါက်ပါရှိတယ်။ လူတစ်ယောက်ယောက်ကို ထိုးချင်ရင် အမြီးကို
 ကွေးချပြီး အမြီးရဲ့ နောက်ဆုံးအဆစ်ပိုင်းအတွင်းမှာ သိုလှောင်
 ထားတဲ့အဆိပ်ကို လွှတ်ထုတ်ပစ်တတ်တယ်ကွယ်။

[၁၀]

ကြွက်တွေဟာ ထူးခြားတဲ့ သတ္တဝါတွေလို့
ပြောကြတယ်၊ ဘာကြောင့်လို့ပြောတာလဲ

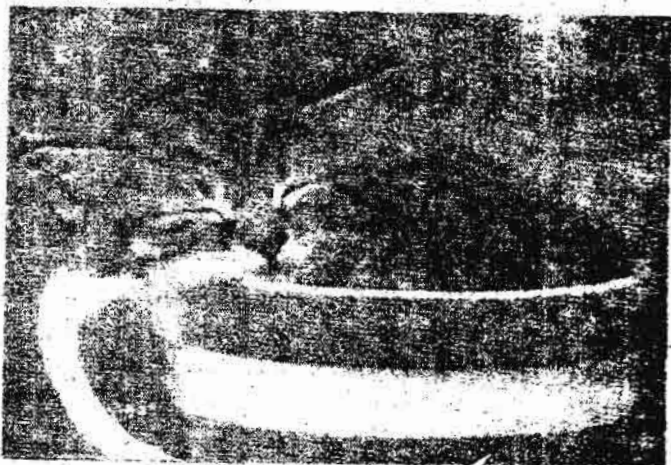
ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိသမျှ ကြွက်တွေကို အမျိုးအစားခွဲကြည့်ရင်
နှစ်မျိုးနှစ်စားပဲရှိတယ်။ နော်ဝေကြွက်နဲ့ အာရှကြွက်တဲ့။ ကြွက်
တွေဟာ ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောကြီးတွေနဲ့ လိုက်ပါသွားရင်း ကမ္ဘာ

အနံ့မှာ မျိုးပွားခဲ့ကြတယ်။ ကြွက်ရဲ့ပထမဆုံးထူးခြားချက်က သွားတွေပါပဲ။ လူသားတွေရဲ့ လက်သည်းခြေသည်းတွေ အမြဲတမ်း ရှည်ထွက်နေသလို ကြွက်ရဲ့သွားတွေကလည်း အမြဲတမ်းရှည် ထွက်နေတယ်။ ကြွက်တစ်ကောင်ရဲ့သွားဟာ တစ်နှစ်အတွင်း ၄ လက်မက လေးလက်မအထိ ရှည်ထွက်လာတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် တွေ့ရာ ကိုက်ရင်းဝါးရင်းသွားတွေ တိုသွားလိုက် ရှည်ထွက်လာ လိုက်ဖြစ်နေတယ်။ ကြွက်ရဲ့ဒုတိယထူးခြားချက်က တစ်နှစ်အတွင်း ကောင်ရေ ၂၀၀၀လောက် ပေါက်ဖွားလာနိုင်တာပါပဲ။ တတိယ ထူးခြားချက်က ကြွက်ဟာအသက် ၁ သိပ်ပြင်းတယ်။ အမြင့်ပေ ၅၀က ပြုတ်ကျတာတောင် မသေဘူး။ စတုတ္ထထူးခြားချက်က ခွေးရူးပြန် ကာကွယ်ဆေးကို ကြွက်ကတစ်ဆင့် ထုတ်လုပ်ရရှိ နိုင်တာပဲပေါ့။ ပဉ္စမထူးခြားချက်ကတော့ ကြွက်ဟာ ဘယ်လောက်ပဲ ပင်ပန်း ပင်ပန်း ချွေးမထွက်တတ်ဘူး။

[၁၁]

ကြောင်နှုတ်ခမ်းမွေးဟာ
ဘယ်လိုအသုံးကျသလဲ

ကြောင်တွေဟာ ကျားတွေလိုပဲ တစ်နေ့လုံးအိပ်ပြီး
 ညဘက်ကျမှ အစာရှာထွက်တတ်တယ်။ အိမ်ထဲကထွက်သွားလိုက်၊
 အိမ်ထဲကို ပြန်ဝင်လိုက်နဲ့ တစ်ညလုံး အုလုပ်ရှုပ်နေတတ်တယ်။
 ညဘက်ကောင်းကောင်းမြင်ရပေမယ့် ခြံစည်းရိုးပေါက်ကလေး
 တစ်ပေါက် ပြတင်းပေါက်သံတိုင်ကြားစာဝင်သွားချင်တယ်ဆိုရင်
 သူ့ကိုယ်လုံးနဲ့ ဆုံမဆုံ ပထမဆုံး နှုတ်ခမ်းပွေးနဲ့ စစ်ဆေးကြည့်
 တတ်တယ်။ အပေါက်တစ်ပေါက်ဟာ ဘယ်လောက်ကျယ်သလဲ
 သိချင်ရင် လူတွေကို ပေးကြီးပေတံတွေနဲ့ မတိုင်းနိုင်ဘူး။ ကြောင်ဟာ
 သူ့ရဲ့ နှုတ်ခမ်းပွေးကိုပဲ အာရုံခံ / ကိရိယာအဖြစ်သုံးပြီး အဲဒီ
 အပေါက်က သူ့ကိုယ်လုံးဝင်လို့ ရမရဆုံးဖြတ်တတ်တယ်ကွယ်။

[၁၂]

ချီတာဟာ ခြေလေးချောင်းတွေထဲက
တာဝန်အပြေးချန်ပီယန်လား

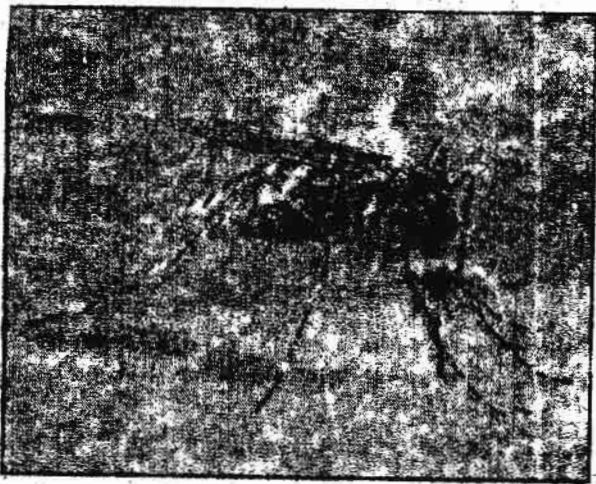

ချီတာဆိုတာ ကျားသစ်မျိုးနွယ်တစ်မျိုးပါ။ သူ့ကိုအမဲလိုက်
 ကျားသစ်လို့ခေါ်ကြတယ်။ လူတွေက ချီတာတွေကို အမဲလိုက်
 နည်းသစ်ပေးရင် အသုံးပြုလို့ရတယ်။ ရှေးကချီတာတွေကို လေ့ကျင့်
 ပေးပြီးတော့ ဆိတ်တွေကို ဖမ်းခဲ့ကြတယ်။ ခြေလေးချောင်း
 သတ္တဝါတွေအနက်မှာ ချီတာဟာ တာတိုအပြေးချန်ပီယန်လို့ခေါ်ရင်
 ရနိုင်တယ်။ တစ်နာရီကို ငို ၇၀ရောက်အောင် ပြေးနိုင်တာကိုးကွယ်။
 ချီတာနဲ့ အမျိုးတူကျားသစ်တို့ သစ်နက်တို့၊ ဂျက်တွားကျားသစ်တို့၊
 နှင်းကျားသစ်တို့ကိုလည်း ကလေးတို့မြင်ပူး သိဖူးကြပါလိမ့်မယ်။

[၁၃]

ခြင်တိုက်တာပယ်လို့ ပြောရင်မှားတာပယ်တဲ့
ဘာကြောင့်မှားတာလဲ

ခြင်မှာ ကြက်၊ ငှက်၊ ဝက်တွေလို နှုတ်သီးမရှိဘူး။
 စုပ်တံပါတဲ့ နှာမောင်းပဲပါတယ်။ လူနဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ အရေပြားကို
 ဖောက်ပြီး သွေးစုပ်ဖို့ စုပ်တံနှာမောင်းပဲပါရှိတယ်။ နှာမောင်းမှာ
 အပိုင်းလေးပိုင်းရှိတယ်။ အပိုင်း(၁)က ပြွန်ချောင်းနဲ့တူတဲ့ စုပ်တံပေါ့။
 သွေးကိုစုပ်ယူတဲ့အခါ ခြင်ကသူ့ရဲ့တံတွေးကို အဲဒီပြွန်ချောင်းက
 တစ်ဆင့် လူ့အသားထဲကို သွင်းလိုက်တယ်။ တံတွေးကသွေးကို
 ကျစေတယ်။ ဒီတော့ သွေးကို စုပ်ယူလိုက်တာနဲ့ လူ့သွေးတွေ
 အများကြီးပါသွားတော့တာပေါ့။ ဒီကြောင့် ခြင်ကိုက်တာ မဟုတ်ဘူး။
 ခြင်သွေးစုပ်တာပါ။

ခြင်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ပြောစရာတစ်ခုရှိပါတယ်။ ခြင်ထီး
 တွေက မကိုက်တတ်ဘူး။ အများအားဖြင့် ခြင်မတွေ့ကပဲ
 ကိုက်တယ်(သွေးစုပ်တယ်)ဆိုပါတော့။ နောက်ပြီးခြင်တွေက အခြား
 အရောင်တွေထက် အပြာရောင်ကိုပိုပြီး ကြိုက်တတ်တယ်တဲ့။

[၁၄]

ခွေးတွေမောလွန်းရင် လူတွေလိုပဲ

ခေးထက်တတ်သလား

နှိုင်းယှဉ်ကြည်တဲ့အခါ လူတွေနဲ့ ခွေးတွေ မောပုံဟောနည်း၊
 ခွေးထွက်ပုံ ခွေးထွက်နည်း မတူဘူးကွယ်။ လူတစ်ယောက်ဟာ
 ပျမ်းမျှအားဖြင့် တစ်နေ့ကို ခွေး(လေးပိုင်) ထွက်တစ်ခါတည်း။ လူ
 တစ်ယောက်ရဲ့ လက်ဖဝါးတွေနဲ့ ခြေဖနောင့်တွေမှာ ခွေးထွက်
 စေတဲ့ အကျိတ်တွေအများကြီးရှိတယ်။

ခွေးတွေလည်း လူတွေအတိုင်းပဲ။ မောပန်းလွန်းရင်
 ခွေးတွေထွက်တာဟာ လူတွေယူဆထားသလို မဟုတ်ပါဘူး။
 ခွေးတစ်ကောင်ဟောလွန်းရင် လျှာကြီး လှုပ်လှုပ် လှုပ်လှုပ်နဲ့ မောသံ
 တွေထွက်နေလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် အများထင်သလို ခြေတွေ
 လက်တွေ ကိုယ်လုံးတွေက ခွေးမထွက်တတ်ဘူး။ ခြေဖဝါးတွေကို
 ပွတ်သပ်ကြည့်။ လူတွေလိုပဲ ခွေးတွေထွက်နေပါလိမ့်မယ်။

[၁၅]

ခွေးသန်း(ခွေးလှေး)တစ်ကောင်ကို
အမြင့်ချန်ချန်ပီယန်လို့
ဘာဖြစ်လို့ပြောကြတာလဲ

ကလေးတို့ ခွေးသန်း၊ ကြောင်သန်းဆိုတာ ကလေးတွေ မြင်ဖူးမှာပေါ့။ ဘယ်လောက်သေးမွှားသလဲ။ ဘယ်လောက်သွား တာလာတာမြန်သလဲဆိုတာ သိကြမှာပေါ့။ စမ်းသပ်စစ်ဆေးကြည့် တဲ့အခါ ခွေးသန်းတစ်ကောင် တစ်ခါချန်ရင် အပြင်ကြီးနဲ့ အဝေးကြီး ရောက်နိုင်တယ်။ ခွေးသန်းတစ်ခါချန်ရင် ၁၃လက်မ(တစ်ပေ ကျော်ကျော်)ရောက်နိုင်သတဲ့။

[၁၆]

ခွေးဟာလူကိုခင်ပြီး၊ ကြောင်ဟာအိမ်ကိုလဲ ခင်တယ်၊ လို့ဘာဖြစ်လို့ပြောကြတာလဲ

ကြောင်ဟာခွေးလိုပဲ လူတွေနဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီးနေထိုင်တဲ့ အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ခွေးဟာမိမိအရှင်သခင်ရဲ့ ပစ္စည်း ဥစ္စာကို အသက်စွန့်ပြီး စောင့်ရှောက်ကာကွယ်တတ်တယ်။ သခင် သွားရာ တကောက်ကောက်လိုက်တတ်တာ။ သခင်လာရင် အမြီး နှံ့ပြီး အားရဝမ်းသာခရီးဦးကြိုပြုတတ်တယ်။ အဲဒီလိုကျေးဇူး သိတတ်လို့ လူတွေရဲ့ချစ်ခင်အားကိုးမှုကို ခံရတယ်။

ကြောင်ကတော့ စားစရာမတွေ့ရင် သခင်နားကို မကပ် တတ်ဘူး။ အမြီးနုနုတာတို့၊ ခရီးဦးကြိုဆိုတာတို့ မလုပ်တတ်ဘူး။ ကြောင်တွေအိမ်မှာနေတာ သခင်ရဲ့ အယုအယကို ခံယူချင်လို့ပဲ ဖြစ်တယ်။ အိမ်မှာနေရင်လည်း အများအားဖြင့် ပူနွေးတဲ့နေရာမျိုးမှာ ချောင်ကုပ်နေချင်ကြတယ်။ ကြောင်ဟာလူကိုရောနှောနေရင်လည်း ခင်ယုမှုကြောင့်မဟုတ်ဘဲ၊ စားစရာတစ်ခုခုစားချင်လို့၊ လူရဲ့ကိုယ်ငွေ့ ကို ခံယူချင်လို့ပဲဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် “ခွေးသည်လူကိုခင်၍ ကြောင်မှာ အိမ်ကိုသာခင်သည်” လို့ ပြောကြတာပေါ့။

[၁၇]

ချင်ပန်နီပဟာလူရဲ့အမှုအရာကို အတုခိုးလွယ်
တယ်လို့ ပြောကြတယ်၊ ဗုတ်ရဲ့လား

မောင်ကြည်သန့်

ချင်ပန်ဇီဆိုတာ လူ့ရဲ့ပုံပန်းနဲ့ ဘယ်လောက်နီးစပ်သလဲ။
 လူတွေလုပ်ကိုင်သမျှ ဘယ်လောက်ထိ တုပလုပ်ကိုင်နိုင်တယ်ဆိုတာ
 တာဇ်ရုပ်ရှင်ကားတွေမှာ တွေ့ဖူးပါလိမ့်မယ်။ မျောက်ဝံမျိုး အားလုံး
 ထဲမှာ အာဖရိကကိုက်က ချင်ပန်ဇီဟာ လူသိအများဆုံးပဲ။
 ချင်ပန်ဇီမျောက်ဝံတွေဟာ မျောက်မျိုးတစ်မျိုးလုံးထဲမှာ ဉာဏ်
 အကောင်းဆုံး၊ ယဉ်ပါးအလွယ်ဆုံးသတ္တဝါဖြစ်လို့ပါပဲ။ ချင်ပန်ဇီ
 တွေဟာ စိတ်သဘောကောင်းတယ်။ မြေပြင်ပေါ်မှာဖြစ်ဖြစ်၊ သစ်ပင်
 ပေါ်မှာဖြစ်ဖြစ် အစုအအုပ်လိုက် လှည့်လည်သွားလာ စားသောက်
 တတ်တယ်။ အချင်းချင်း သင့်သင့်မြတ်မြတ် နေထိုင်တတ်တယ်။
 ဒီပေမယ့် နယ်ကျော်ဇာတံ့ အခြားအုပ်တစ်အုပ်နဲ့ တွေ့ရင်တော့
 အုပ်စုလိုက် ရန်ပွဲကြီးတွေ ဖြစ်နေတာ တစ်တောလုံးဆူညံနေတာပဲ
 တဲ့။ သိပ္ပံပညာရှင်တွေက အခြားတိရစ္ဆာန်အမျိုးမျိုးနဲ့ နှိုင်းကြည့်ရင်
 ချင်ပန်ဇီမျောက်ဝံတို့မှာ လူ့စိတ်နဲ့ အနီးစပ်ဆုံးစိတ်ရှိတယ်လို့
 ဆိုတယ်။ နောက်ဆုံးလေ့လာကြည့်ချက်အရ ချင်ပန်ဇီအများစုဟာ
 တောကဲမှာ နေရတုန်းက တုတ်ချောင်းတစ်ခုခုနဲ့ ခြံတွင်းတွေကို
 ထိုး ခုတ်ယူတာအစ၊ ဘယ်တက်လက်ကို ပိုပြီးအသုံးချတတ်သတဲ့

www.burmeseclassic.com

[၁၈]

ငှက်တွေမှာ သွားရှိသလား။

အစားစာကိုဘာနဲ့စားနေကြသလဲ

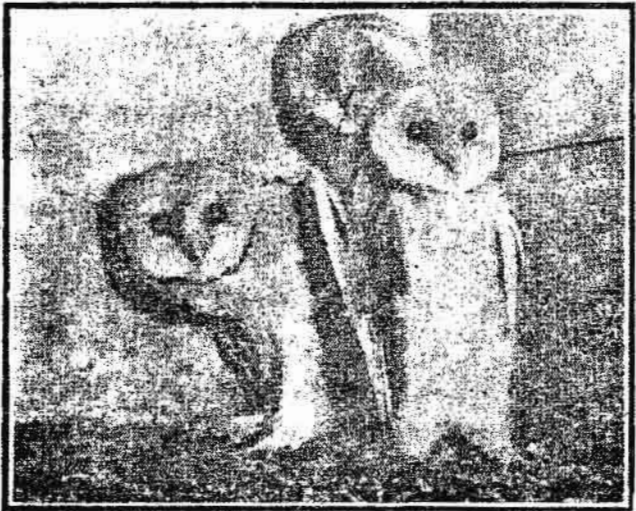
ငှက်အများစုမှာ သွားတွေမပါရှိပါဘူး။ သွားမရှိတဲ့အတွက် ငှက်တွေဟာ ကျောက်စရစ်ခဲသေးသေးကလေးတွေကို ပြိုချတတ်တယ်။ ပြိုချလိုက်တဲ့ကျောက်စရစ်ခဲကလေးတွေက ငှက်ရဲ့အစာအိမ်ထဲရောက်သွားတယ်။ ကျောက်စရစ်ကလေးတွေက ငှက်ရဲ့အစာအိမ်ထဲမှာ စားထားတဲ့ အစားအစာတွေ ကျေမှုသွားအောင် ညက်သွားအောင် ဖိနှိပ်ချေမွပေးလိုက်တယ် ဒါကြောင့် ငှက်ဟာစားထားတဲ့ အစာကို သွားနဲ့မချေတတ်ဘူး။ သူ့ရဲ့အစာအိမ်နဲ့ပဲ အစာချေတတ်တယ်လို့ဆိုကြတယ်။

Handwritten signature

[၁၉]

ငှက်ဆိုးဆိုတာ မကောင်းဆိုးဝါးငှက်လား

မဟုတ်ပါဘူး။ ငှက်ဆိုးဆိုတဲ့ မိန်ငှက်ကို လင်ကောင်ပိုး
 လို့လည်းခေါ်ကြတယ်။ အလျား ၁၃လက်မခွဲလောက်ရှိတယ်။
 မျက်နှာက မျောက်မျက်နှာနဲ့တူတယ်။ ဝိုင်းပြီးသေးငယ်တဲ့မျက်လုံး
 တွေက တောက်ပနေတယ်။ မျက်နှာက ဆွတ်ဆွတ်ဖြူနေတယ်။
 ကိုယ်အထက်ပိုင်း အရောင်မဲ့တယ်။ အောက်ပိုင်းမှာ အဖြူပေါ်
 အညိုစက်ကလေးတွေပါတယ်။ လည်တံရှည်တယ်။ နေဝင်ခါနီးမှာ
 အများအားဖြင့် ပျံသန်းနေတတ်တယ်။ ညမှာပင် အပြင်ထွက်တယ်။
 လယ်ထဲက ကြွက်တွေကို ဖမ်းစားတယ်။ “ဝီး - ဝီး”ဆိုတဲ့
 အသံက နားထောင်မကောင်းဘူး။ လူမဟာရှိတဲ့ အိမ်ကနိမိတ်
 မကောင်းဘူးလို့ ကြောက်ရွံ့ကြတယ်။ အချို့က ငှက်ဆိုးကို
 ငှက်သူတော်လို့လည်း ခေါ်တတ်ကြတယ်။

[၂၀]

ဣန္ဒြေသားကုတ်ဟာ အကောင်ကြီးတဲ့အတွက်
ဥတွေလည်း သိပ်ကြီးသလား

မောင်ကြည်သန့်

ငှက်ကုလားအုတ်ဟာ အကောင်ပံသေးသေးကလေးပဲ ရှိနေလို့ - အခြားငှက်တွေလို လေထဲမပျံသန်းနိုင်ဘူး။ သဲကန္တာရ ပေါ်မှာ အလွန်လျှင်မြန်စွာ ပြေးနိုင်တဲ့ခြေပဝါးတွေရှိတယ်။ သိပ်ပြီး သန်မာတောင့်တင်းတဲ့ ခြေထောက်ကြီးနှစ်ချောင်းရှိတယ်။ တစ်နာရီမှာ ငွို ၃၀ ကျော်နှုန်းနဲ့ ပြေးနိုင်တယ်။ ငှက်ကုလားအုတ်ဟာ ခြေထောက်က ဦးခေါင်းထိပ်အထိ ရပေ ၈ ပေ အထိမြင့်တယ်။ ကျင်းတစ်ခု ထဲမှာ စုပေါင်းဥအုတ်တတ်တယ်။ ငှက်ကုလားအုတ်ဟာ အကောင် ကြီးတဲ့အတွက် သူတို့အုတ်လိုက်တဲ့ ဥဟာ အလွန်ကြီးပါတယ်။ အိမ်မှာမွေးထားတဲ့ ကြက်မရဲ့ ကြက်ဥထက် ၁ဆလောက် ကြီးပါတယ်။ ဥကို ချိန်ကြည့်ရင် ဥပေါင်လောက်လေးတယ်။ ဥတွေက စားကောင်းတယ်လို့ ပြောကြတယ်။ ဒုက္ခခံနိုင်ရင်တော့ စားကြပေါ့။ ငှက်ကုလားအုတ် ဥတစ်လုံးကို စားရဖို့ မိနစ်ပေါင်း ၄၀လောက်ကြာအောင်ပြုတ်ရတယ်။

[၂၀]

ငှက်တော်ကို အသံတုဝိဇ္ဇာလို့ သာကြောင့်ခေါ်တာလဲ

ဓာတ်ကြိုးပေါ်နားရင်း အသံသေး အသံကြောင် အမျိုးမျိုး
 အော်နေတတ်တဲ့ ငှက်တော်ကို ငှက်တော်မြီးရှည်လို့ခေါ်တယ်။
 ကျီးကန်းတို့ လင်းမြီးဆွဲငှက်တို့လိုပဲ အရောင်က သပိတ်ရောင်
 ထနေတယ်။ ကိုယ်အလျား ၁၄လက်မ ရှည်တယ်။ ရှည်လျားတဲ့
 အမြီးခွဟာ ၁၃လက်မအထိ ထိုးထွက်နေတယ်။ ငှက်တော်တွေ
 အိမ်နားရောက်လာရင် အော်သံတွေ တစ်နေ့လုံးကြားနေရတယ်။
 ခြောက်ကောင်လောက်အုပ်စုဖွဲ့ပြီး ကလေးငိုသံလိုလို၊ ကြောင်
 အော်သံလိုလို အော်လိုက်၊ နားနေရာက မြေပေါ်ထိုးဆင်းပြီး
 ပိုးမွှားတွေ ထိုးသုတ်လိုက်၊ နားခွဲတဲ့နေရာပေါ် ပြန်တက်လိုက်နဲ့
 မျက်စိကို ရှုပ်နေတာပဲ။ ငှက်တော်ဟာ အသံအမျိုးမျိုးလုပ်ပြီး
 အော်တတ်တယ်။ အခြားငှက်တွေရဲ့အသံကိုလည်း အတုခိုးပြီး
 အော်တတ်တယ်ကွယ်။ ဒါကြောင့် ငှက်ထဲမှာ အသံတုဝိဇ္ဇာလို့
 ခေါ်ရင် မမှားပါဘူး။

www.burmeseclassic.com

[၂၂]

ငါးတွေကြည့်ရတာ အိပ်ချိန်ရောဂါရဲ့လား အိပ်တတ်ရဲ့လား

ဟုတ်ပါတယ်။ ငါးတွေဟာ ငြိမ်ငြိမ်နေတဲ့ အချိန်လို့မရှိဘူး။
ရေထဲမှာ ကူးလိုက် ခတ်လိုက်၊ စားလိုက်သောက်လိုက်နဲ့ အမြဲ
လှုပ်ရှားသွားလာနေတာပဲ။ ငါးတွေမှာလည်း အနားယူတဲ့အချိန်၊
အိပ်တဲ့အချိန်မျိုးလည်းရှိနေကြပါတယ်။ ငါးတွေရေကူးနေရာက
တစ်အောင်လောက်ရပ်သွားတဲ့အချိန်ဟာ ငါးတွေ အနားယူတဲ့အချိန်၊
တစ်နည်းပြောရရင် ငါးတွေရဲ့ အိပ်ချိန်ပါပဲ။

[၂၃]

စောစောစီးစီးလင်းလင်းလက်လက်နဲ့

ကြပဒ်ကြီးဟာ ဘာကြပဒ်ကြီးလဲ

အရုဏ်တက်ချိန် စောစောစီးစီးလင်းလင်းလက်လက်နဲ့ အရှေ့ဘက်က ထွက်နေတဲ့ ကြယ်ကြီးနဲ့ ညနေ နေဝင်ပြီးနောက် အနောက်ဘက်မှာ မြင်ရတတ်တဲ့ ကြယ်ကြီးတို့ဟာ ဘာကြယ်ကြီးလဲလို့ မေးရင်ပိုမှန်လိမ့်မယ်။ အရှေ့ဘက်ကထွက်လာတဲ့ ကြယ်ကြီးကို မိုးသောက်ကြယ်လို့ ခေါ်တယ်။ ညနေဘက်တွေ့ရတဲ့ ကြယ်ကြီးကိုတော့ ညချမ်းကြယ်(နေဝင်ကြယ်)လို့ ခေါ်တယ်။ အမှန်တော့ အဲဒီမိုးသောက်ကြယ်နဲ့ ညချမ်းကြယ်ဟာ အတူတူပဲ။ တစ်လုံးတည်းပဲ။ အဲဒီကြယ်ကြီးဟာ “သောကြာဂြိုဟ်ကြီး” ပေါ့။ သောကြာဂြိုဟ်ကြီးဟာ နေမထွက်ခင် သုံးနာရီမှာ အရှေ့ဘက်အရပ်က ထွက်လာတယ်။ နေထွက်လာတဲ့အခါ ဝင်သွားတယ်။ အဲဒါကို မိုးသောက်ကြယ် နေဝင်ကြယ်လို့ ခေါ်သိနေကြတာပေါ့။

[၂၄]

ဆံပင်ကိုဘာဖြစ်လို့ ဝရုစိုက်ရတာလဲ

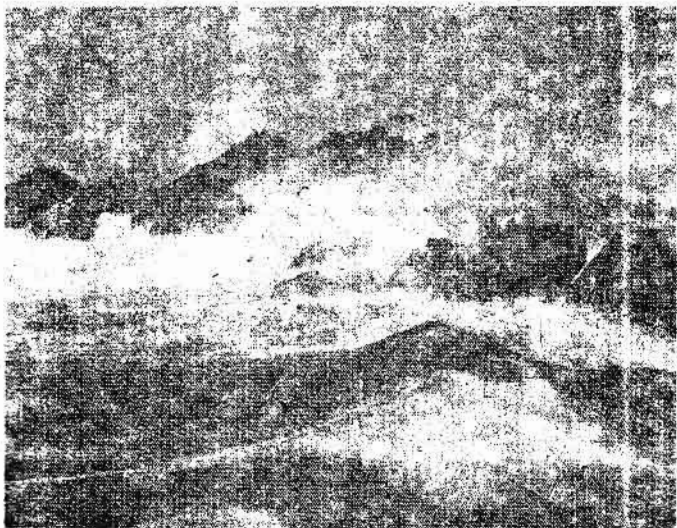

ဆံပင်ရှိတော့လှတာပေါ့။ ဒါကပထမဦးဆုံး အရေးကြီးတဲ့
 အချက်ပဲ။ ဆံပင်ကိုကြည့်ရင် လူတစ်ယောက်ဘယ်လောက် ကျန်းမာ
 နေသလဲဆိုတာ သိရတယ်။ မကျန်းမာရင် လူတစ်ယောက်ရဲ့
 ဆံပင်အရောင်ပျော့သွားတတ်တယ်။ ခေါင်းပြီးတိုင်း ပြတ်ထွက်တယ်။
 ခေါင်းလျှော်တိုင်း ဆံပင်တွေကျွတ်တယ်။ ဆံပင်ချောင်းတွေဟာ
 ဆီတွေဘယ်လောက်လိမ်းလိမ်း ကြွပ်ဆတ်ဆတ်ကြီးဖြစ်နေတတ်
 တယ်။ ကျန်းမာတဲ့လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဆံပင်က ပျော့ပျောင်းနေတယ်။
 နွဲ့ခွေနေတယ်။ ကျီးကန်းတို့၊ ပိတုန်းတို့လို နက်မှောင်နေတယ်။
 ပြောင်းရွန်းနေတယ်။ သုတေသီတွေက ပြောတယ်။ ကျန်းမာနေတဲ့
 အရွယ်ရောက်ပြီး ယောက်ျား၊ မိန်းမတွေရဲ့ ဆံပင်တစ်ချောင်းကို
 သူ့ပြီး အားကုန်ဆွဲဆန့်ကြည့်။ မပြတ်နိုင်ဘူးတဲ့။

[၂၅]

ဆူနာမီဆိုတာ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ
ဘယ်လိုဖြစ်ပေါ်လာတာလဲ

ဆူနာမီဆိုတာ ဂျပန်ဘာသာစကားပါ။ “ဖိုးလွှမ်းတတ်သော လှိုင်းကြီး” လို့ အဓိပ္ပာယ်ရသတဲ့။ ဆူနာမီဆိုတာ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ ကြီးတွေအောက်မှာ လျှင်လှုပ်သွားရင် ဖြစ်ပေါ်လာတတ်တဲ့ လေ့န် ကြီးမားတဲ့ လှိုင်းလုံးကြီးတွေပါပဲ။ အင်အားကြီးမားတဲ့ လျှင်ကြောင့် သမုဒ္ဒရာအောက်ဘက် ကြမ်းပြင်ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ပျက်ယွင်းသွားတယ်။ သမုဒ္ဒရာထဲမှာ တုန်ခါမှုပျံ့နှံ့သွားစေတယ်။ ထုထည်ကြီးမားတဲ့ ဆူနာမီလှိုင်းလုံးတွေ ဖြစ်ပေါ်လာရတယ်။ လှိုင်းတွေဟာ လေယာဉ် တစ်စင်းပျံသန်းတဲ့ အမြန်နှုန်းမျိုးနဲ့ သမုဒ္ဒရာထဲမှာ ခရီးနှင်တယ်။ သမုဒ္ဒရာမျက်နှာပြင်ကို မသိမသာကလေးပဲ အန္တရာယ်ပေးတယ်။ လှိုင်းကြီးတွေ ကမ်းရိုးတန်းကို ဝင်တိုက်တဲ့အခါမှာတော့ မိတာ ပေါင်းများစွာ မြင့်မားပြီးလေထဲမြောက်တက်သွားတယ်။ ကျွန်းတွေ အပေါ်ဖိုးလွှမ်းတိုက်စားပြီး ကမ်းရိုးတန်းတစ်လျှောက် လူတွေ၊ အိမ်တွေနဲ့ အရာခပ်သိမ်းကို ဝင်ဆောင့်ဖျက်ဆီးပြီး သမုဒ္ဒရာကြီးထဲ ပြန်ဆွဲချသွားတယ်ကွယ်။

[၂၆]

ဆပ်ပြာပူဖောင်းကို မှုတ်ထုတ်လိုက်တဲ့အခါ ဘာဖြစ်လို့ ဝိုင်းဝိုင်းကလေးဖြစ်နေရတာလဲ

ဆပ်ပြာပူဖောင်းကို မှုတ်ထုတ်လိုက်တဲ့အခါ အရည်တွေရဲ့ အတွင်းအားသဘောကိုသိရတယ်။ ဆပ်ပြာပူဖောင်းကလေးဟာ မျက်နှာပြင်တင်းအားပျော့တယ်။ မျက်နှာပြင်တင်းအား (ပူဖောင်းအထူအပါး)ကလည်း ပြောင်းလဲတတ်တယ်။ မျက်နှာပြင်တင်းတဲ့အခါ ဆပ်ပြာမြှုပ်ကလေးဟာ ကျုံ့နိုင်သမျှ ကျုံ့သွားပြီး လုံးလုံးကလေးဖြစ်သွားရတယ်။ ပူဖောင်းကထူနေတာ ပါးနေတာကိုလိုက်ပြီး ပူဖောင်းက ပြန်တက်လာတဲ့ အလင်းရဲ့အရောင်ကလည်း အမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ မှုတ်လိုက်တဲ့အခါ ပေါက်ကွဲမသွားဘဲ လေးလေးတက်သွားနိုင်တာ ပါးစပ်နဲ့ မှုတ်လိုက်တဲ့လေဟာ နွေးနေလို့ သူ့နွေးတဲ့လေဟာ အေးထက် လေထက်ပိုပြီး ပေါ့ပါးနေပါတယ်။

[၂၇]

ဇီးကွက်မျက်နှာပြူးရေကူးတတ်သလား

ဇီးကွက်ကို (စိကွက်)လို့လည်း ရေးကြတယ်။ “စိကွက် ... စိကွက်”လို့ အော်တတ်လို့ ဇီးကွက်လို့ခေါ်တာ ဖြစ်ပါလိမ့် ဟယ်။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဇီးကွက်အမျိုးပေါင်း ၂၅၀လောက်ရှိတယ်တဲ့။ ဇီးကွက်တွေ ရေကူးတတ်သလား။ မကူးတတ်ဘူးလားတော့ မသိ တော့ပါဘူး။ ရေထဲကုသီးတွေကို ဆင်းပြီးဖမ်းယူစားသောက်တတ်လို့ ရေမကြောက်ဘူးဆိုတာတော့ သေချာတယ်။ ဇီးကွက်မှာ ကြီးမား ကျယ်ပြန့်တဲ့ ဦးခေါင်းနဲ့ မျက်လုံးပါရှိတယ်။ ဦးခေါင်းနဲ့ မျက်လုံး ပတ်လည်မှာ အမွှေးတွေဖြာထွက်နေတယ်။ ဇီးကွက်ရဲ့ မျက်တောင် ရှည်တွေဖုံးနေတဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ လူမျက်စိလို မလှုပ်ရှားနိုင်ဘူး။ ဒီတော့ ရွှေ့လျားနေတဲ့အရာတစ်ခုကို ကြည့်ချင်ရင် ဦးခေါင်းကိုပါ လှည့်ပတ်ကြည့်ရတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တိုတယ်။ တုတ်တယ်။ နှုတ်သီး ကောက်တယ်။ ခြေထောက်သန်တယ် ခြေသည်းတွေချွန်ထက်တယ်။ အမွှေးအတောင်ထူထပ်လို့ ဇီးကွက်ကို ကိုယ်လုံးအကြီးကြီးရှိနေ တယ်လို့ ထင်ရတယ်။ နေ့ဘက်မှာ အပြင်မသန်ဘူး။

www.burmeseclassic.com

[၂၈]

ခင်ပေစိတွေဘယ်မှာနေကြသလဲ

ကလေးတို့အတွက် ဇင်ယော်(ဝင်ရော်)ဆိုတဲ့ ငှက်ကို မကြာမကြာ မြင်ဖူးကြလိမ့်မယ်။ သဘောတေားက ပျံဝဲလိုက်ပါပြီး ပစ်ပေးလိုက်တဲ့ ပေါင်မုန့်အစအနကလေးတွေကို ရေထဲမကျမီ လျှင်လျှင်မြန်မြန် ထိုးသုတ်စားသောက်နိုင်ကြတာ တွေပါလိမ့်မယ်။ ဇင်ယော်ကလေးတွေဟာ မြန်မာနိုင်ငံမှာ အမြဲမနေကြဘူး။ အာရှ တိုက်အလယ်ပိုင်း ပါကစ္စတန်နဲ့ တိဗက်နိုင်ငံအကြားမှာရှိတဲ့ ရေ အိုင်ကြီးတွေမှာနေထိုင်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံကို ဆောင်းရာသီမှာ ရောက် လာတတ်တယ်။ မြန်မာနိုင်ငံကိုရောက်လာတဲ့အခါ ပင်လယ်ပေါ်မှာ ဖြစ်ဖြစ်၊ သဲပြင်နဲ့လတာပြင်ပေါ်မှာဖြစ်ဖြစ် နားခိုနေကြတယ်။ ပင်လယ်ဝက သဘောဝင်လာရင် မြစ်ထဲအထိ လိုက်ပါလာတတ် တယ်။ ရေကူးနိုင်တယ်။ ရေတော့ မငုပ်တတ်ဘူးတဲ့။

[၂၉]

တိကောင်တွေဟာ မြေကြီးအောက်မှာ ဘယ်လိုအသက်ရှူနေကြသလဲ

တိကောင်ဟာ အတော်ထူးတဲ့ သတ္တဝါပဲကွယ်။ သူ့မှာ လူတွေလို အသက်ရှူဖို့အဆုတ်ဆိုတာလည်း မရှိဘူး။ အသက်ရှူ ချင်ရင် အရှေ့ကတစ်ဆင့် ရှူရတယ်။ နောက်ပြီးအထူးခြားဆုံးက တိကောင်မှာ အသည်းနှလုံးဆယ်ခုလောက်ရှိသတဲ့။

[၃၈]

တောက်တဲ့လူကိုကပ်ရင်

မိုးခြိမ်းမှပြုတ်ကျတယ်ဆိုတာဟုတ်သလား

မဟုတ်ပါဘူး။ တောက်တဲ့ဟာ အသံကလည်းမသာယာဘူး။ ရုပ်ကလည်းဆိုးတယ်။ ဒီတော့တောက်တဲ့နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မကောင်းတဲ့သတင်းတွေ လွှင့်ကြတယ်။ တောက်တဲ့ကိုက်ရင် အဆိပ်တက်တတ်တယ်တဲ့။ သေတတ်တယ်တဲ့။ တောက်တဲ့တံတွေးနဲ့ ထိရင် အပြေးပေါ်မှာ အကွက်တွေပေါ်လာတတ်သတဲ့။ တောက်တဲ့လူကိုကပ်ရင် ခွာမရဘူးတဲ့။ မိုးကြိုးပစ်သံကြားမှ ကွာကျသွားတယ်တဲ့။ ဒါတွေ တစ်ခုမှ မမှန်ပါဘူး။ တောက်တဲ့မှာ ထူးခြားတဲ့ ခြေပေါင်းရှိတယ်။ အိမ်ရဲ့မျက်နှာကြက်တို့၊ ထရုံတို့အပေါ် ဇောက်ထိုးမိုးမျှော် နေနိုင်တယ်။ ခြေတိုချလိုက်တာနဲ့ ခြေထောက်ဟာ အဲဒီရပ်နေတဲ့ မျက်နှာပြင်နဲ့ ကပ်နေတော့တယ်။ မကွာနိုင်တော့ဘူး။ မြဲမြဲမြဲကပ်နေတတ်တယ်။ တောက်တဲ့တွေဟာ ပိုးမွှားတွေကို ပဲစားတယ်။ လူကိုဒုက္ခပေးတတ်ပါဘူး။ ကြောက်စရာမဟုတ်ပါဘူး။

[၃၁]

ထိကရုံးပင်ကို ထိလိုက်ရင် ဘာဖြစ်လို့

မြေပေါ်ပြားပြားဝပ်သွားတာလဲ

'ထိကရုံး'လို့ စာလုံးပေါင်းရင် ထိလိုက်မိတာနဲ့ အရွက်တွေ ရုံးစုသွားတတ်တဲ့အပင်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။ 'ထိကရုန်း'လို့ ဆိုလိုက်ရင်တော့ ထိလိုက်တာနဲ့ မထိမိအောင် ရုန်းကန်လှုပ်ရှား တတ်တဲ့အပင်မျိုးလို့ဆိုရာ ရောက်သွားလိမ့်မယ်။ ထိကရုံးပင်ဟာ လက်နဲ့တို့ကြည့်ရင် ညှိုးသွားတယ်။ ချိုးသွားတယ်။ ရေစက်ထိ ရင်လည်း ရုံးစုသွားတယ်။ လေတိုက်ခံရရင်တောင် ချက်ချင်းကိုင်း သွားတယ်၊ ညွတ်သွားတယ်၊ ပျော့သွားတယ်၊ ခွေသွားတတ်တယ်။ ထိကရုံးပင်ကို တစ်ခုခုနဲ့ ထိလိုက်မိတာနဲ့ ပင်စည်ရဲ့ နေရာအချို့ကို လှုံ့ဆွပေးလိုက်သလို ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒီအခါ ရေကို ဆဲလ်အပြင်ကို ပြန်နဲ့စေတဲ့ ဓာတ်ပစ္စည်းတစ်မျိုးထွက်လာတယ်။ ဆဲလ်ရဲ့ဖိအား ကျဆင်းသွားတယ်။ ဆဲလ်တို့ ရှုံ့တွသွားတယ်။ ပြားတပ်သွားတယ်။ သစ်ရွက်အားလုံး ညှိုးခွေကျသွားတာပါ။

[၃၂]

ဒေါသကြီးရင် ရောဂါရတတ်စေပန်ဆို
ဟုတ်သလား

သေချာတာပေါ့။ ငယ်ငယ်ကတည်းက အဲသလိုကြီး
 တတ်ရင် ကြီးလာတဲ့အခါ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ၊ သွေးတိုး
 ရောဂါ၊ ဆီးချိုရောဂါ၊ အစာအိမ်အနာရောဂါ၊ ရင်ကျပ်ပန်းနာရောဂါ
 စတဲ့ ရောဂါကြီးတွေဖြစ်လာတတ်သတဲ့။ အဲသလိုကြီးရင် ကလေး
 ဖြစ်ဖြစ်၊ လူကြီးဖြစ်ဖြစ် မျက်နှာကြီးတွေ ကြောက်စရာကောင်း
 လာတယ်။ အလှပျက်သွားတတ်တယ်။ လူတွေဟာ အဲသထွက်
 လာရင် အသက်ရှူနန်းပြန်လာတယ်။ သွေးလှည့်ပတ်မှုပြန်လာတယ်။
 မျက်နှာကြီးနီလာတယ်။ မျက်စိသို့မဟုတ်အိမ်ကျယ်လာတယ်။ မျက်
 မှောင်ကြီးကုတ်လာတယ်။ အာခေါင်ခြောက်လာတယ်။ နဖူးကြော
 တင်းသွားတယ်။ သွားတွေအံတွေ ကြိတ်လာတယ်။ လည်ပင်း
 ကြောကြီးတင်းသွားတယ်။ ကြွက်သားတွေ တင်းလာတောင့်လာ
 တယ်။ သွေးပေါင်ချိန် တက်လာတယ်။ အဆိုးဆုံးက တစ်ကိုယ်လုံး
 ချွေးတွေထွက်လာတယ်ကွယ်။ စိတ်မတိုနဲ့၊ စိတ်မဆိုးနဲ့။

စိတ်ဆွေစာပေ

[၃၃]

ဓာတ်လိုက်ရင် တစ်ကိုယ်လုံး
ကျင်တက်သွားတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ

လျှပ်စစ်ဓာတ်စီးနေတဲ့ ဓာတ်ကြိုးလိုပစ္စည်းမျိုးနဲ့ မတော်
တဆထိမိတဲ့အခါ အဲဒီစီးနေတဲ့ဓာတ်ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး ကျင့်
တက်သွားတာပါ။ (စီးနေတဲ့ဓာတ်အားများလွန်းရင်တော့ အသက်ဆေး
တောင် ထိခိုက်နိုင်ပါတယ်။) လူ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ဟာ ‘လျှပ်စစ်ဓာတ်လိုက်
တတ်တဲ့ပစ္စည်း’ စာရင်းထဲမှာ ပါဝင်တာကို သိထားရမယ်။ သတ္တု
အားလုံးဟာ ဓာတ်လိုက်တတ်တယ်။ ကမ္ဘာမြေကြီးလည်း ဓာတ်
လိုက်တတ်တယ်။ ရေလည်းဓာတ်လိုက်တတ်တယ်။ စိုစွတ်တဲ့
အရာဝတ္ထုတွေလည်း ဓာတ်လိုက်တတ်တယ်။ စိုထိုင်းတဲ့လေလည်း
ဓာတ်လိုက်တတ်တဲ့ပစ္စည်းပါပဲ။

[၃၄]

ဓာတ်ကြိုးပေါ်နားနေတဲ့ငှက်တွေ

ဓာတ်မလိုက်ဘူးလား

ငှက်တွေလျှပ်စစ်ပါဝါလိုင်းကြိုးပေါ်မှာ လာနားတဲ့အခါ ခြေထောက်တွေဟာ ပါဝါလိုင်းကြိုးနဲ့ပဲထိနေတယ်။ တစ်ခြားဘာနဲ့မှ မထိဘူး။ ဒီတော့ လျှပ်စီးကြောင်းစီးသွားဖို့ လျှပ်စစ်ဓာတ်စီးတဲ့ ပတ်လမ်းဖြစ်ပေါ်မလာဘူး။ ဒါကြောင့် ငှက်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကိုဖြတ်ပြီး အားပြင်းတဲ့လျှပ်စီးကြောင်း စီးမသွားဘူး။ ဒီတော့ ဓာတ်မလိုက်ဘူး။ ဒါပေမယ့် အဲဒီငှက်ဟာ ခြေထောက်တစ်ချောင်းကို လျှပ်စစ်ပါဝါ လိုင်းကြိုးပေါ်တက်နင်းထားပြီး ကျန်တဲ့ခြေတစ်ချောင်းကတော့ မြေကြီးနဲ့ ထိနေမယ်ဆိုရင်တော့ လျှပ်စစ်ဓာတ်စီးပတ်လမ်းဖြစ်ပေါ်လာ တတ်တယ်။ အဲဒီအခါ ငှက်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကိုဖြတ်ပြီး အားပြင်းတဲ့ လျှပ်စီးကြောင်းစီးဝင်သွားပြီ။ အဲတော့ အဲဒီငှက်ဓာတ်လိုက်သွားပြီ။ သေပြီပေါ့။

[၃၅]

နှံကောင်တွေအော်နေတာပါးစပ်

မညောင်းဘူးလား

နှံကောင်အမျိုးမျိုး၊ အရွယ်အစားအမျိုးမျိုး၊ အရောင်အမျိုးမျိုး ရှိတယ်။ နောက်ခြေထောက်တွေ အလွန်သန်မာတယ်။ ရှည်တယ်။ အရွယ်နဲ့ မမျှအောင် ခုန်ပေါက်သွားလာနိုင်ကြတယ်။ နှံကောင်မှာ အတောင်နှစ်စုံရှိတယ်။ နောက်ပိုင်းအတောင်စုံက နူးညံ့ပါးလွှာတယ်။ အရှေ့အတောင်စုံက ထူထဲတယ်။ နှံကောင်တစ်ကောင် တစ်နေရာရာမှာ နားနေတဲ့အခါ နောက်ပိုင်းအတောင်စုံကို အရှေ့အတောင်စုံက ပုံးအုပ်ထားတယ်။ ပျံသန်းတဲ့အခါမှ နောက်ပိုင်းအတောင်စုံကိုသုံးတယ်။ နှံကောင်ဟာလည်း ကျိုင်းကောင်တွေ၊ ပုရစ်တွေလိုပဲ သိပ်ပြီး ဆူဆူညံညံ အသံပြည်တတ်တယ်။ ညနေချမ်းနဲ့ ညဉ့်အခါတွေမှာ

ကတိသီးကတိသတိ တွေးချင်စရာ ကလေးတွေဖော်ဖို့ မေးခွင့် ၁၁၁

ဆူသံတွေပိုကြားရတတ်တယ်။ ဒီလိုဆူညံနေအောင် နံ့ကောင်တွေ
အော်မြည်တယ်လို့ ပြောလို့ မရဘူးပေါ့။ ပါးစပ်ကအသံမြည်အောင်
လုပ်တာမဟုတ်ဘူး။ အတောင်ချင်းပွတ်တဲ့အခါ ထွက်ပေါ်လာတဲ့
အသံတွေပါပဲ။ နံ့ကောင်ကို လက်ထဲဖမ်းထားကြည့်။ အသံမကြား
ရတော့ဘူး။ အတောင်ချင်းမပွတ်နိုင်တော့လို့ပေါ့။

မောင်ကြည့်သန့်

[၃၆]

နေနဲ့ကမ္ဘာဘာပင်ဟာပိုကြီးသလဲ

နေကတော့ဒီကမ္ဘာကြီးထက် အဆပေါင်းများစွာပိုကြီးတာပေါ့။ သင်္ချာသဘောနဲ့တွက်ကြည့်ရင် နေဟာကမ္ဘာမြေကြီးထက် အဆပေါင်း ၃၃၀, ၃၃၀ ပိုပိုကြီးမားသတဲ့။

ကလေးတို့ကို ကမ္ဘာကြီးထက် နေကဘယ်လောက်ကြီးသလဲဆိုတာ သိရအောင် ပြောပြမယ်။

နေကို ရောမခြင်းတောင်းကြီးတစ်လုံးလို သဘောထားလိုက်။

ကလေးတို့နေထိုင်တဲ့ ဟောဒီကမ္ဘာကြီးမျိုး အလုံးပေါင်း တစ်သန်းကျော်ကိုယူလိုက်။

အဲဒီနေဆိုတဲ့ ခြင်းတောင်းကြီးထဲထည့်ကြည့်

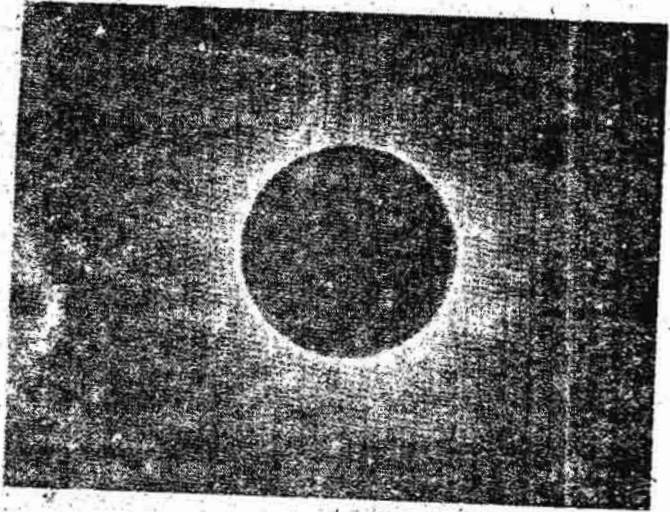
ကမ္ဘာအလုံးပေါင်းတစ်သန်းကျော်ထည့်မှ နေကြီးတစ်ခုလုံး ပြည့်သွားလိမ့်မယ်ကွယ်။ အဲဒီလောက်ကြီးတာ။

ကတ်သီးကတ်သတ် တွေးချင်စရာ ကလေးတွေဖတ်ဖို့ မေးခွန်းသေ ၆၇

[၃၇]

နေဘာခြစ်လို့ကြုတ်တာလဲ

လဟာနေနဲ့ ကမ္ဘာအကြားက ဖြတ်သန်းသွားနေတုန်း
 နေကို လကကွယ်ထားလို့ မမြင်နိုင်တော့ဘူး။ အဲဒီလိုဖြစ်ပျက်
 တာကို နေကြတ်တယ်လို့ ပြောကြတယ်။ နေကြတ်နေတုန်း
 နေရဲ့မျက်နှာဝန်းကို လလုံးက တဖြည်းဖြည်း ဖုံးကွယ်သွား
 တတ်တယ်။ တစ်မိုးလုံးမှောင်သွားတတ်တယ်။ မိုးပေါ်က
 ကြယ်အချို့ကိုတောင် မြင်နိုင်တယ်။ နေကိုကွယ်ထားတဲ့ လလုံးရဲ့
 ပတ်လည်မှာ အနီရောင်မီးတောက် မီးလျှံတွေကိုတွေ့နိုင်
 တယ်ကွယ်။

[၃၈]

နဂါးဗွတ်အိုင်ဆိုတာ နဂါးတွေတာကပင် ပျော်မြူးနေတဲ့နေရာလား

မင်းဘူး၊ ပြည်၊ ဟင်္သာတနဲ့ရမ်းဗြဲ၊ ဟန်အောင်၊ သံတွဲ၊
ကျောက်ဖြူတို့ဘက်ရောက်ရင် မြေကြီးထဲကပွက်ပြီးထနေတဲ့ ရွှံ့
အိုင်ကြီးတွေကို လူကြီးတွေက နဂါးဗွတ်အိုင်လို့ပြောတတ်ကြတယ်။
တာကယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ရွှံ့မီးတောင်နေရာတွေပါ။ လျှင်
လှုပ်ပြီးနောက် မြေအောက်ကျောက်လွှာတွေအကြားမှာရှိတဲ့ ဆတ်ငွေ့
တွေရဲ့ ဖိအားကြောင့်မြေပေါ်ကို ရွှံ့တွေထိုးတက်နေကြတာပါ။
ရွှံ့နှစ်၊ ရေနံနဲ့ရေတို့ ခိုအောင်းနေတာကို မြေပေါ်ပူတ်ထုတ်ပေးသလို
ဖြစ်နေတာပဲပေါ့။

[၃၉]

ပုရွက်ဆိတ်တွေကို ခုံအမြင့်ကြီးပေါ်က
အရှိုနိုနို ဗယ်ချပစ်တာ အောက်ရောက်တော့
ခါးကျိုးမခွားဘူးလား။

ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ်အရွယ်အစားနဲ့ နှိုင်းစာကြည့်ရင်တော့ ပုဂ္ဂိုလ်
 ဆိတ်တွေ ပြုတ်ကျသွားတာ အတော်မြင့်နေပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့်
 ခါးကျိုးသွားတာတို့၊ ခြေကျိုးသွားတာတို့ မဖြစ်ဘဲ ပုံမှန်ဆက်
 လျှောက်သွားတာမြင်တော့ အံ့ဩသွားမှာပဲကွယ်။ အမှန်တော့ ပုဂ္ဂိုလ်
 ဆိတ်ဟာ ဘယ်လောက်အမြင့်ကြီးကပဲကျသွားကျသွား ဘာမှ
 မဖြစ်နိုင်ဘူး။ သူတို့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်အကာအရံက တောင့်တင်းတယ်။
 ကွေးလွယ်ဆန့်လွယ်လုပ်လို့ရတယ်။ ပြင်ပအရာဝတ္ထုတွေနဲ့ ထိခိုက်
 မိရင် ကိုယ်တွင်းအင်္ဂါတွေ မပျက်စီးအောင် ကာကွယ်ထားနိုင်လို့
 ခါးမကျိုးတာပေါ့။ နောက်တစ်ချက်က ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတ်ဟာ စက္ကူ
 ကလေးတစ်ရွက်လောက်ပဲ ပေါ့ပါးနေတယ် မဟုတ်လား။ ပေါ့ပါး
 တဲ့အတွက် လေထုဖိအားကလည်း အကျမနာအောင် ထိန်းပေး
 ထားလို့ပေါ့။

၂

မောင်ကြည်ဆန်

[၄၀]

ဈေးနှာမျက်လုံးတစ်ရာလောက်ရှိတယ်ဆို၊
ဟုတ်ပဲ၊လေး

မှားပါတယ်။ ပျားတစ်ကောင်မှာ မျက်လုံးတစ်ရာလောက်
 မရှိပါဘူး။ မျက်လုံးနှစ်လုံးထက်တော့ပိုပြီးပါရှိပါတယ်။ ပျားမှာ
 မျက်လုံးစုစုပေါင်း ငါးလုံးရှိပါတယ်။ ပျားရဲ့ဦးခေါင်းထိပ်မှာ မျက်လုံး
 ကလေးသုံးလုံးရှိတယ်။ ရှေ့ပိုင်းမှာတော့ အဲဒီမျက်လုံးသုံးလုံးထက်
 ပိုပိုကြီးမားတဲ့ မျက်လုံးနှစ်လုံးရှိနေတယ်။

[၄၁]

ပင်လယ်ရေတွေ ဘာဖြစ်လို့ ငန့်တာလဲ

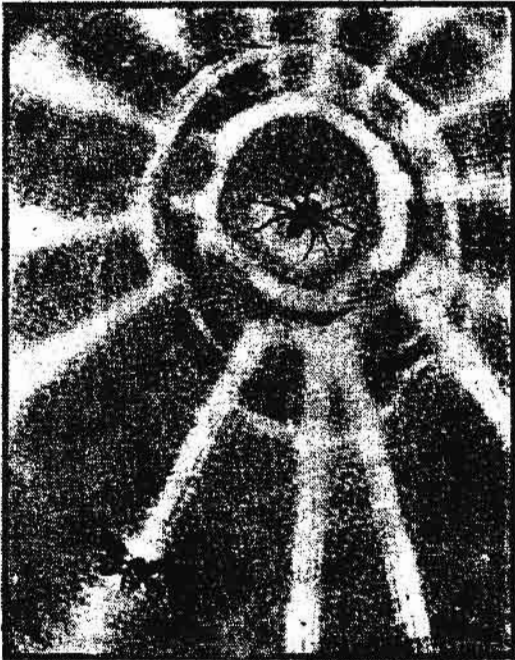
ပင်လယ်ရေထဲက ဆားတွေဟာ ပင်လယ်ထဲကို စီးဝင်တဲ့ ရေကောင်းရေသန့်က ဖြစ်ပေါ်လာတာပါ။ ချောင်းတွေ၊ မြောင်းတွေ၊ မြစ်တွေဟာ ကုန်းပြေအမျိုးမျိုးပေါ်ကဖြတ်သန်းပြီး ပင်လယ်ထဲ စီးဆင်းကြတယ်။ ကုန်းတွေပေါ်က ဖြတ်သန်းရတဲ့အခါ ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲတွေနဲ့ မြေသားထဲက ဆားပမာဏအတော်များများကို စုပ်ယူခဲ့ကြတယ်။ နောက်ဆုံးအဲဒီဆားတွေဟာ ပင်လယ်ထဲ ရောက်သွားတယ်။ ဒီတော့ ပင်လယ်ထဲမှာ ဆားတွေပဲ ကျန်ရစ် ခဲ့တာပေါ့။

[၄၂]

ပင့်ကူဒိမ်တွေကို

ဘယ်လိုဆောက်ထားတာလဲ

ပင့်ကူအိမ်ဟာ ပင့်ကူတွေအတွက် နေအိမ်လည်းဖြစ်တယ်။
 အစာဖမ်းဖို့ ပိုက်ကွန်လည်းဖြစ်တယ်ကွယ်။ ပင့်ကူမျှင်ဟာအလွန်
 ခိုင်မာတယ်။ ပင့်ကူအိမ်တွေကို ပုံစံအမျိုးမျိုး ဆောက်တတ်တယ်။
 အများအားဖြင့် ပင့်ကူမက အိမ်ဆောက်တယ်။ အိမ်ဆောက်တဲ့အခါ
 ဖင်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ အမျှင်ထွက်ပေါက်တွေကို ညှစ်ထုတ်လိုက်တယ်။
 တောက်ပတဲ့ အရည်စေးတွေထွက်လာတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ပင့်ကူဟာ
 ရှေ့ဘက်ကို တပြည်းပြည်းပြေးတယ်။ အရည်ဟာ အပြင်ကလေးနဲ့
 ထိတွေ့ပြီးခဲသွားတယ်။ အမျှင်ရှည်ကြီးဖြစ်လာတယ်။ အဲဒီအမျှင်ကို
 ပင့်ကူဟာ နောက်ခြေနဲ့ ထိန်းထားပြီးလိုတဲ့နေရာရောက်မှ ကပ်
 ထားခဲ့တယ်။ နောက်ထပ်အမျှင်တွေထုတ်တယ်။ ကလေးတို့မြင်တဲ့
 အတိုင်းလိုသလို အထက်အောက်ဘေးတိုက် အပြန်အလှန်ရက်လုပ်
 တော့တယ်။ အိမ်ဆောက်ပြီးတဲ့အခါ ပင့်ကူဟာအိမ်ရဲ့အလယ်မှာ
 နေထိုင်တယ်။ အမျှင်တွေပေါ်မှာ ပိုးကောင်လာနားရင် ချက်ချင်း
 သိတယ်။ ငြိတွယ်နေတဲ့ ပိုးကောင်လွတ်မသွားအောင် အိမ်ကို
 လှုပ်လှုပ်ပေးနေတာ တွေ့မှာပေါ့။

[၄၃]

ပိုးဟပ်တွေကို ဘာဖြစ်လို့ ချွံကြမုန်းကြတာလဲ

ပိုးဟပ်ဟာ နှံ့ကောင်၊ ပုရစ်တို့နဲ့ အလွန်နီးစပ်မှုရှိတယ်။ အရွယ်တူအတောင်ပံ ၄ ခုပါရှိတယ်။ အချို့ပိုးဟပ်မျိုးမှာ ဖပါတတ်ဘူး။ ကိုယ်ခန္ဓာပြားနေတဲ့အတွက် ကျောက်တုံးနဲ့ သစ်ခေါက်တွေအောက်ကို အလွယ်တကူဝင်နိုင်တယ်။ ဦးမှတ်တွေရှည်လျားတယ်။ သေးသွယ်တယ်။ လျှပ်ပြန်စွာပြေးနိုင်တယ်။ အများအားဖြင့် အုပ်စုစွဲနေတတ်တယ်။ ခြေချောင်းတိုင်းမှာ ဆူးတွေပေါက်နေတယ်။ ဆူးတွေကနောက်ဘက်ကိုကောက်နေကြတယ်။ ရန်သူတွေ့ရင် အဲဒီဆူးတွေပါတဲ့ ခြေထောက်တွေနဲ့ အဆက်မပြတ်ကန်တတ်တယ်။ အညစ်အကြေးတွေစားတယ်။ မီးဖိုထဲက အမှိုက်တွေ၊ အဝတ်အထည်တွေ၊ အိမ်အသုံးအဆောင်တွေ၊ စာအုပ်အနှောင့်ကကော်တွေဟို

စားတယ်။ ကြမ်းပိုးကိုတောင် ဖမ်းစားတယ်။ အဲဒီလိုညစ်ပတ်တာ
 ရယ်၊ နေရာအနှံ့ညစ်တီးညစ်ပတ်လျှောက်သွားနေတာရယ်၊ ပိုးဟပ်
 နဲ့ ထိမိတဲ့ပစ္စည်းတိုင်းမှာ ရှိစရာကောင်းတဲ့ အနံ့တွေခွဲကျန်ရစ်
 တတ်တာရယ်၊ စေးစေးထန်းထန်း ပေပေကျိကျိတွေ ပိုးဟက်ချေး
 တွေ ပြန့်ကြဲကျန်ရစ်တတ်တာရယ်၊ ဘာတစ်ခုမှကောင်းတာမရှိ
 ပါဘူး။ ဒီတော့ လူတွေက ရွံ့တာမုန်းတာမဆန်းပါဘူး။

[၄၄]

ပက်ကျီနဲ့ခရုပက်ကျီအတူတူပဲလား

ပက်ကျီဆိုတာအမှန်ပြောရရင်တော့ အခွံပပါတဲ့ ကုန်းခရု ပက်ကျီမျိုးပါပဲ။ ပက်ကျီတစ်ကိုယ်လုံး ကြွက်သားတွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားလို့ မာကျောနေတတ်တယ်။ အလိုရှိသလို ကျုံ့နိုင်ဆန့်နိုင်တယ်။ ခရုပက်ကျီသွားလေရာကို ပါသွားတတ်တဲ့ အိမ်ကလေးလို အခွံတစ်ခုပါရှိတယ်။ ခရုပက်ကျီမှာ ထူးဆန်းတဲ့ လျှာကြမ်းကြမ်းတစ်မျိုးရှိတယ်။ အဲဒီလျှာပေါ်မှာ အလွန်သေးငယ်တဲ့ သွားကလေးတွေအများကြီးပါရှိတယ်။ သွားကလေး ဝုဗုပေါင်း ဝုဗု ချောင်းပါရှိတယ်လို့ဆိုတယ်။ ခရုပက်ကျီဟာ အစာကိုလျှာကြမ်းနဲ့ ဖွတ်ဖြတ်ပြီး စားသောက်တတ်သတဲ့။ ပက်ကျီနဲ့ခရုပက်ကျီတို့ဟာ တရွေ့ရွေ့ တွားသွားတတ်တယ်။ သူတို့ရဲ့ကိုယ်ကို လွယ်လွယ်ကူကူ ဒရွတ်တိုက်ဆွဲယူသွားနိုင်အောင် သူတို့ကိုယ်ထဲက ကျိချွတ်အရည်တစ်မျိုးထုတ်ပြီး လမ်းခင်းသွားတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် လမ်းကြောင်းရာထင်ပြီး ကျန်ရစ်ခဲ့တာပေါ့။

www.burmeseclassic.com

[၄၅]

ပေါက်ဖတ်မှာ နားရွက်ရှိသလား

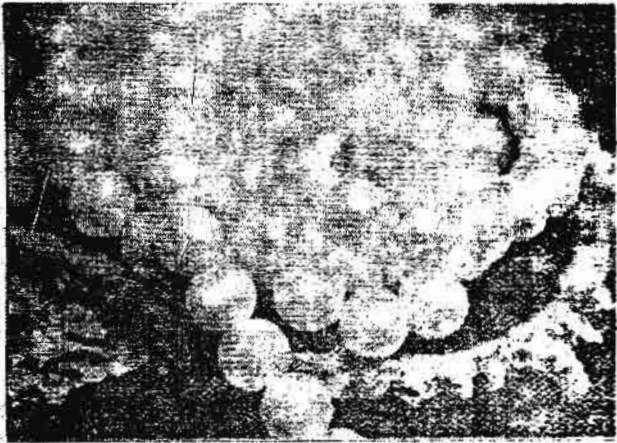
ပိုးဖလံနဲ့ လိပ်ပြာအကောင်လောင်းတွေကို ပေါက်ဖတ်လို့
 ခေါ်ကြတယ်။ ပေါက်ဖတ်မှာ ခြေထောက်သုံးစုံပါရှိတယ်။ မေးရိုးက
 ကြီးတယ်။ မည်းနက်နေတယ်။ ကိုက်ဖြတ်မယ့်နေရာတွေမှာ သွား
 တွေရှိတယ်။ မျက်စိကသေးငယ်တယ်။ ပုတီးစေ့ကလေးတွေနဲ့
 တူတယ်။ ပေါက်ဖတ် ဦးခေါင်းတစ်ဘက်တစ်ချက်မှာ မျက်စိသုံးလုံး
 သို့မဟုတ် လေးလုံးစီပါရှိတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ တစ်ဘက်တစ်ချက်
 မှာလည်း လေပြွန်(၉)ခုစီပါရှိတယ်။ အသက်ရှူဖို့ပေါ့။ ပေါက်ဖတ်မှာ
 နားရွက်မပါဘူး။ ကိုယ်ပေါ်ကအမွှေးတွေနဲ့ အသံတွေကိုကြားရတယ်။

ကတ်သီးကတ်သတ် တွေးချင်စရာ ကလေးတွေဖတ်ဖို့ မျှော်လင့်ပါစေ စာ

[၄၆]

ဗုဒ္ဓလုံ့လကလေးတွေ
ဘယ်လိုဖြစ်လာကြတာလဲ

ကလေးတို့ရဲ့ မျက်လုံးထဲကို ပိုးပင်ကောင်ဝင်သွားရင် ဘယ်လိုခံစားရသလဲ။ အနေရခက်တယ်။ ယားယံတယ်မဟုတ်လား။ မင်လယ်ထဲက ကမာကောင်၊ ခုံးကောင်စတဲ့ ရောသတ္တဝါရဲ့ နူးညံ့တဲ့ ကိုယ်ထဲကို သဲပွင့်ကလေးတစ်ပွင့်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဇရပိုးမွှားကလေး တစ်ကောင်ဖြစ်ဖြစ်၊ အခြားသေးမွှားတဲ့ အရာဝတ္ထုကလေးတစ်ခု ဖြစ်ဖြစ် ဝင်ရောက်သွားခဲ့ရင် ကမာကောင်တာ ယားယံလာတဲ့ အတွက် ကိုယ်ထဲက နွားနို့အရောင်လို ဖြူဆွတ်ကြည်လင်တဲ့ အရည်ကြည်တွေကို အကြိမ်ကြိမ်ညှစ်ထုတ်တတ်တယ်။ ယားယံ အောင် လုပ်နေတဲ့အရာဝတ္ထုအပေါ် တောက်ပပြောင်လက်တဲ့ အရည် ကြည်တွေ အထပ်ထပ် ဗုံးပစ်တယ်။ ဇာလကြာလာတဲ့အခါ ငွေရောင်အရည်ကြည်တွေဟာ တင်းသွားတယ်။ ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးနဲ့ ပုလဲလုံးကလေးတွေ ဖြစ်လာကြတယ်ကွယ့်။

[၄၇]

ပင်ဂွင်းငှက်တွေဟာ

အလွန်အေးတဲ့ဒေသမှာသာကြောင့်

နေနိုင်တာလဲ

ပင်ဂွင်းငှက်ဟာ အလွန်ထူးဆန်းတဲ့ ငှက်တစ်မျိုးပေါ့။
 ဖြေပေါ်မှာ လူတွေလို မတ်တပ်ရပ်ပြီးသွားလာနိုင်တယ်။ ရေကူး
 အလွန်ကျွမ်းကျင်တယ်။ ရေထဲမှာ ၄၅၅၈၈၈၈၈ ကျော်ကျော်ငုပ်နိုင်
 တယ်။ သားငယ်တွေကို ရေခဲပြင်ပေါ်မှာပဲ ပေါက်ဖွားကြတယ်။
 အေးတဲ့အခါမှာနေနိုင်တာ ပင်ဂွင်းငှက်ရဲ့အတောင်တိုကလေးတွေ
 ထဲက အဆီတစ်မျိုးကို ထုတ်ပေးနေလို့ပါပဲ။ နောက်ပြီး ပင်ဂွင်း
 ငှက်ရဲ့ အပြေးအောက်မှာ အဆီတစ်ထပ်ရှိသေးတယ်။ အဆီ
 ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်နွေးနေတယ်။

[၄၈]

ပုစဉ်းမှာ ထူးဆန်းတဲ့မျက်လုံးနှစ်လုံး ရှိတာပင်ဆိုတာ မှန်သလား

ရေစင်မှာ တွေ့ရတတ်တဲ့ ပုစဉ်းကလေးတွေဟာ အမြင် ထက်သန်သလောက်၊ အတောင်အားကလည်း ကောင်းတတ်တယ်။ တစ်နာရီပိုင် ၆၀ နှုန်းလောက်နဲ့ လျင်မြန်စွာ ပျံနိုင်တယ်လို့ဆိုတယ်။ ပုစဉ်းတွေအမြင်သိပ်ပြီး ထက်သန်တာက ထူးဆန်းတဲ့မျက်လုံး တစ်စုံရှိလို့ပါပဲ။ အဲဒီ မျက်လုံးမှာ မျက်စိသေ့ကလေးပေါင်း ၂၀၀၀၀ ကျော် ၂၅၀၀၀ လောက်နဲ့ ပေါင်းစပ်ထားလို့ပေါ့။ မျက်စိသေ့ ကလေးပေါင်း ထောင်သောင်းမကရှိနေလို့ ထူးဆန်းနေတာပါ။

ပုစဉ်းရင်ကွဲတွေဟာ နှံ့ကောင်တွေလား

နှံ့ကောင်တွေလိုပဲ ပုစဉ်းရင်ကွဲတွေ အဆက်မပြတ်အော်ပြည်
 နေသံကို ကြားဖူးမှာပေါ့။ သိပ်ပြီးစူးရှတယ်။ ကျယ်လောင်တယ်။
 နားငြီးဖို့ သိပ်ကောင်းတယ်။ အဲဒီလိုအော်နေတာ ပုစဉ်းရင်ကွဲအဖို
 တွေတဲ့။ ပုစဉ်းရင်ကွဲအမက မအော်တတ်ဘူး။ ပုစဉ်းရင်ကွဲဟာ
 နှံ့ကောင်တွေ၊ ကျိုင်းကောင်တွေထက် နည်းနည်းအကောင်ကြီးတယ်။
 ကိုယ်ထည်သန်မာတယ်။ ဥကပေါက်လာတယ်။ အရွယ်မရောက်
 မချင်း မြေကြီးအောက်မှာ ပုန်းခိုနေတတ်တယ်။ မြေကြီးထဲက
 ထွက်လာပြီး နေရောင်ခြည်ထဲမှာ ရက်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော် ပျော်ပျူး
 နေတတ်ပြီး သေဆုံးသွားရတတ်တယ်။

[၅၀]

ပုရစ်တွေ ပါးစပ်ကအော်တာမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောတယ်၊ ဟုတ်ပါသလား

ပုရစ်ရဲ့အရောင်ဟာ နွဲကောင်အရောင်လောက် မတောက်ပဘူး။ အပင်မှာနေတဲ့ ပုရစ်တွေ အစိမ်းနုရောင် ဖြစ်နေပြီး အိမ်အနီးမှာနေတဲ့ ပုရစ်အရောင်ကတော့ အနက်ရောင် ဒါမှမဟုတ် အညိုရောင် ဖြစ်နေတယ်။ ပုရစ်မျက်လုံးက တောက်ပတယ်။ ကြမ်းတမ်းတဲ့ အတောင်ပံရှိတယ်။ ခုန်ပေါက်သွားနိုင်ဖို့ ရှည်လျားသန်မာတဲ့ ခြေထောက်လည်းရှိတယ်။ ပုရစ်ဟာ ညဘက်ရောက်မှ အပြင်ထွက်လာတတ်တယ်။ ပုရစ်အော်သံက အလွန်စူးရှတယ်။ ကျယ်လောင်တယ်။ မနေမနား အော်ပြည်တတ်တယ်။ ပါးစပ်ကအော်ပြည်နေကြတာမဟုတ်ဘူး။ ပုရစ်ရဲ့နောက်ခြေထောက်မှာ တံစည်းနဲ့တူတဲ့ အရာတွေပါရှိတယ်။ အရှေ့ဘက်တောင်ပံရဲ့ မျက်နှာပြင်က ကြမ်းတမ်းတဲ့ မျက်နှာပြင်ကို နောက်ခြေထောက်နဲ့ အရှိန်ပြင်းပြင်း တိုက်ခြစ်လို့ အသံတွေထွက်လာတာပါပဲ။

www.burmeseclassic.com

[၅၁]

ပိုးစုန်းကြူးတွေ ညဘက်ပျံတဲအခါ
ဘာဖြစ်လို့ မီးရောင်မှိုတ်တုတ်မှိုတ်တုတ်
လင်းနေတာလဲ

ပိုးစုန်းကြူးနဲ့ တီစုန်းတွေဟာ ပိုးတောင်မတွေ့ ဖြစ်ပါ
 တယ်။ မှောင်ထဲမှာ အလင်းရောင်ထွက်အောင် ဖန်တီးနိုင်တယ်။
 ပိုးစုန်းကြူးတွေ ညဘက်ပျံသန်းတဲ့အခါ စိမ်းလဲ့လဲ့အလင်းရောင်
 ထွက်လာတတ်တယ်။ ပိုးစုန်းကြူးရဲ့ ဝမ်းပိုက်ဘေးဘက်က အလင်း
 ရောင်ထွက်နေတာပါ။ အလင်းရောင်ဖြစ်ပေါ်စေတဲ့အကြောင်းက
 ပိုးစုန်းကြူးရဲ့ ဝမ်းပိုက်မှာရှိတဲ့ ဓာတ်ပစ္စည်းငါးမျိုးကြောင့်ပါပဲ။
 (ပိုးစုန်းကြူးဝမ်းပိုက်မှာ နှာမကြောကလုံ့ဆော်လိုက်တဲ့အခါ ပိုင်ရှိတော့
 စိတ်ဓာတ်ပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်ထွန်းလာတဲ့အခါ) အလင်းရောင်စိမ်းလဲ့လဲ့
 ပေါ်လာတတ်တယ်။ အဲဒီလိုအလင်းရောင်ထွက်ပေါ်လာပြီး စက္ကန့်
 အနည်းငယ်အကြာမှာ အခြားဓာတ်ပစ္စည်းတစ်မျိုးက ပိုင်ရှိတော့စိတ်
 ဓာတ်ပစ္စည်းကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ အရင်က လင်းနေတဲ့
 အလင်းရောင်ပျောက်သွားရတယ်။ မကြာခင်အလင်းရောင် ပြန်ဖြစ်
 လာပြီး စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း ပြန်ပျောက်သွားပြန်တယ်။ ဒီလိုနဲ့
 ပိုးစုန်းကြူးပျံသန်းနေတဲ့အခါ အလင်းရောင်မှိတ်တုတ်မှိတ်တုတ်ဖြစ်နေ
 တာမြင်ရတာပဲပေါ့။

[၅၂]

ပလူဆိုတာဘာကောင်တွေလဲ

ပလူဆိုတာကလေးတို့မြင်တဲ့အတိုင်း ပရွက်ပျံတွေပါပဲ။ ပူပြင်းတဲ့ နွေရာသီအချိန်ရောက်ရင် ပရွက်ဆိတ်ဥတွေထဲက အတောင်ပံ ပါရှိတဲ့ ပရွက်ဆိတ်တွေ ထွက်လာတတ်တယ်။ အဲဒီအတောင်ပံ ပေါက်နေတဲ့ ပရွက်ဆိတ်တွေဟာ အမှန်တော့အလုပ်သမား ပရွက် ဆိတ်ဖြစ်လာရမယ့် အကောင်တွေပါပဲ။ ငြိမ်သက်ပြီး အိုက်စပ်တဲ့ ညနေရောက်တာနဲ့ အတောင်ပံပါတဲ့ ပရွက်ပျံတွေဟာ မြေအောက် ပရွက်ဆိတ်အုံကြီးရဲ့ အပြင်လောကမှာ တောင်ပံတွေခတ်ပြီး မီးရောင် ရှိတဲ့ နေရာအနှံ့ပျံသန်းပြီးပျော်နေကြတယ်။ ပလူတွေက အသက် တို့ကြပါတယ်။ အနီးအနားမှာရှိတဲ့ငှက်တွေက ထိုးသုတ်စားသောက် ပစ်ကြတယ်။ အသက်မသေဘဲ တွင်းထဲပြန်လာတဲ့အခါ ပရွက်ဆိတ်မ တွေကိုပဲ တွင်းထဲပြန်ဝင်ခွင့်ပေးတတ်တယ်။

[၅၃]

မြူကောင်တစ်ကောင်ရဲ့ ဆူးတွေဟာ လူတွေကိုပစ်ခတ်ဖို့ပေါက်နေတာလား

မြူသတ္တဝါတစ်ကောင်မှာ ဆူးတောင် ၃၀၀၀၀ ကျော် ပေါက်နေတယ်လို့ဆိုတယ်။ ဆူးတွေနဲ့ လူတွေကို မပစ်တတ်ပါဘူး။ သူ့ကိုမဖမ်းနိုင်အောင် ဆူးတောင်တွေနဲ့ ကာကွယ်ထားတာပါ။ ဆူးတွေဟာ မြူကောင်အတွက် အများကြီးအသုံးဝင်တယ်။ ဆူးတွေဟာ ကျူရိုလို့ ဟောင်းလောင်းပေါက်ဖြစ်နေလို့ ရေပေါ်ပေါ်စေနိုင်တယ်။ ရေကောင်းကောင်း ကူးနိုင်တယ်။ အနံ့ခံအလွန်ကောင်းတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ရန်သူအနံ့ရလိုက်တာနဲ့ ဆူးတောင်တွေကို စုစည်းလိုက်ပြီး ဆူးလုံးကြီးတစ်လုံးလို ကြုံနေတတ်တယ်။

ဥ

မောင်ကြည်သန့်

[၅၄]

ဇွတ်ဥကို လိုချင်ရင် ခြံတောင့်ဖို့ထဲ
သွားနှိုက်ရတာပင်လို့ဆိုတာပင် ဘာဖြစ်လို့လဲ

ဗွတ်မတွေ့ဟာ ဥအုရင် ခြတောင်ပို့တွေထဲမှာသွားပြီး
 အုတတ်တယ်။ ခြတောင်ပို့ဟာ ရိုးရိုးမြေကြီးထက် တူးရဖော်ရ
 လွယ်တယ်။ မပင်ပန်းဘူး။ ဥတွေ အုပြီးတဲ့နောက် ခြကောင်
 တွေက ဗွတ်မဝင်လာတဲ့တွင်းဝပြန်ပြီး ပိတ်ဆို့ပေးကြလို့ သက်သာ
 တယ်။ ခြတောင်ပို့ထဲမှာ အပူငွေ့လုံလောက်စွာရလို့ ဗွတ်မက
 ဝင်ပြီး အုတာပေါ့။ အဲဒီလို ခြတောင်ပို့ထဲဝင်အုနေတုန်း ခြကောင်
 တွေက ဝိုင်းကိုက်ကြတယ်။ အဲဒီအခါမျိုးမှာ ဗွတ်မဟာ ခြကိုက်
 ဒဏ်ရာသက်သာစေဖို့ ခြတောင်ပို့နဲ့ အနီးဆုံးရေအိုင်ထဲဆင်းပြီး
 ရေစိမ်နေရတတ်တယ်။ တကယ်လို့အနီးမှာရေအိုင်မရှိရင် မိုးရေ
 နှင်းရေစိုစွတ်နေတဲ့ မြက်တွေပေါ်မှာ ကူးလို့ခွဲပြီး တွယ်ကပ်ကိုက်ခဲ
 နေတဲ့ ခြကောင်တွေကို ကွာကျသွားအောင် လုပ်ရတတ်တယ်ကွယ်။

[၅၅]

ဗုံလုံသီးဆိုတာ ဘယ်လိုအသီးမျိုးလဲ

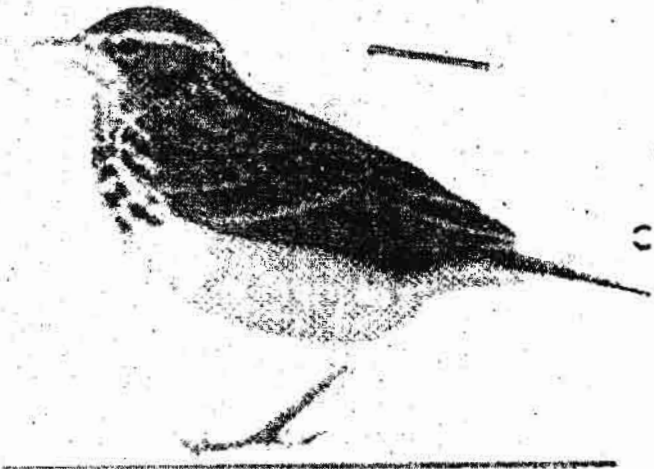
“ဗုံလုံတစ်လှည့်၊ ငါးပျံတစ်လှည့်” စကားပုံလိုပတ်ပြီးမေးတယ် ထင်ပါတယ်။ စကားပုံထဲက ဗုံလုံသီးဟာ ဗူးတို့ သခွားတို့နဲ့ မျိုးရင်းချင်းတူတဲ့အပင်က အသီးကိုပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။ မြစ်ချောင်း ကမ်းပါးအနီးမှာ ပေါက်တတ်တဲ့ အပင်ကအသီးပါ။ အပင်ရဲ့ အခေါက်ဟာ ဖြူတယ်။ ချောတယ်။ အရွက်တွေဟာ အလျား ဂှည်တယ်။ အပျားချွန်တယ်။ အသီးမှာအမြှောင်းလေးမြှောင်း မထင် မရှားရှိပါတယ်။ လုံးဝန်းတယ်။ ဟလကသီးအယေစားအရွယ် လောက်ရှိတယ်။ အရောင်စိမ်းတယ်။ အခွံမာတယ်။ စားကြည့်ရင် ချဉ်ဖန် ဖန် အရသာရှိတယ်။ အဲဒီဗုံလုံသီးတွေက မိုးရာသီရောက်ပြီ ဆိုရင် မြစ်တွေချောင်းတွေထဲ ပျောပါနေတတ်တယ်။ အဲဒီအခါ ဗုံလုံသီးကလေးအပေါ် ငါးပျံကလေးတွေက ခုန်တက်လိုက်၊ ပြုတ်ကျ လိုက်မြစ်နေတတ်တာကို စဉ်းစားကြည့်ပေတော့။

[၅၆]

ဘီလုံးငှက်ပေါ်ဆိုတာ ဘယ်လိုငှက်မျိုးလဲ

ပုံပြင်တွေထဲမှာ ဘီလုံးငှက်ဟာ အကောင်ငယ်သလောက်
 ဉာဏ်ပညာသိပ်ကြီးတာကို ကြားဖူးဖတ်ဖူးကြမှာပေါ့။ လယ်ကွက်တွေ
 မြက်ခင်းတွေ၊ လွင်ပြင်တွေထဲမှာ တွေ့ရတတ်တယ်။ စာကလေးနဲ့
 ရုပ်ချင်းဆင်တယ်။ ခေါင်းပေါ်မှာ အမောက်ကလေးမျိုးရှိတယ်။
 အပေါ်မှာ အညိုနုရောင် အပွေးအတောင်တွေပေါက်နေတယ်။
 ရင်အုပ်မှာ အညိုရင့်ရောင် အကန့်ကလေးတွေပါရှိတယ်။ ဘီလုံး
 ငှက်ဟာ ကောင်းကင်ကို ပျံတက်နေတုန်း တေးဆိုတတ်တယ်။
 မြေပြင်မှာ နားနေတုန်း လူကိုမြင်ရင် မပြေးဘဲ အသာဝပ်နေ
 တတ်တယ်။ အနားကပ်သွားရင် ကျစ်ကျစ်ကျစ်ကျစ်လို့ အော်ပြီး
 မြေပြင်မှာ နိမ့်ချည်မြည်ပျံနေပြီးမှ အဝေးကိုပျံထွက်သွားတတ်တယ်။

[၅၇]

မျှော့ဆိုတာဘာပဲလို့သတ္တဝါလဲ

မျှော့ဟာ တိကောင်အမျိုးအစားမှာ ပါဝင်တယ်။ မျှော့ဟာလူနဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုခုမှာ တွယ်ကပ်သွေးစုပ်တတ်တယ်။ လက်မဝက်ကသုံးလေးလက်မအထိသာ ရှည်လျားတယ်။ လက်မဝက်လောက်တုတ်တယ်။ ခေါင်းပိုင်းဟာ အပြီးပိုင်းထက်သေးငယ်တယ်။ မျှော့ရဲ့ ကိုယ်ထဲမှာ ထုံသေးတစ်မျိုး ပါရှိတယ်။ ဒါကြောင့် သွေးစုပ်ခံနေရတာကို ချက်ချင်းမသိနိုင်တာပေါ့။ ပါးစပ်မှာ သွေးကြောတွေကို ကျယ်ပြန့်စေတဲ့ ဓာတ်တစ်မျိုးပါရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ဒဏ်ရာကသွေးတွေ တသွင်သွင် ယိုစီးထွက်နေတာပေါ့။ မျှော့ဟာ တစ်ကြိမ်သွေးစုပ်ပြီးသွားရင် စုပ်ထားတဲ့ သွေးတွေကို မိမိရဲ့ အစာအိမ် အဓာန် ပေါင်းများစွာ ထဲမှာ ခြောက်လလောက်အထိ သိုလှောင်ထားနိုင်တယ်။ ကလေးငှက်မျှော့ကို သေသေချာချာကြည့်စမ်းပါ။ မျက်စိအလုံး ၂၀ ပါရှိတယ်။ သွေးစုပ်ဖို့အတွက် နှုတ်ခမ်းနဲ့ သွား သုံးစုံစီပါရှိတယ်။ မျှော့ကိုကံခံရရင် သုံးမြှောင့်ကြယ်ပုံသဏ္ဍာန်ဒဏ်ရာကျန်ရစ်တတ်တယ်။

www.burmeseclassic.com

[၅၈]

မိုးဘာဖြစ်လို့ရွာတာလဲ

နားလည်အောင်ပြောရမယ်ဆိုရင် လေမှာ ရေခိုးရေငွေ့တွေ ပါရှိမယ်။ စိုထိုင်းနေမယ်။ အဲဒီလေမျိုးအထက်ကို ပျံတက်တဲ့အခါ လေထဲမှာပါသွားတဲ့ ရေခိုးရေငွေ့တွေ အေးလာတယ်။ ရေခက် ရေပေါက်တွေအဖြစ် စုခဲသွားတယ်။ မိုးရေတွေအဖြစ် ရွာချလိုက် တာပါပဲ။

လေတွေအထက်ကို ပျံတက်အောင် ဖန်တီးပေးနေတဲ့ အကြောင်းသုံးရပ်ရှိတယ်။ နေပူရှိန်ကြောင့် သာမန်ရေငွေ့အဖြစ် ပျံတက်သွားတတ်တယ်။ လေစီးကြောင်းမှာ ကာဆီးနေတဲ့တောင်တန်း တွေက လေကို အထက်သို့တွန်းပို့တတ်တယ်။ တတိယအကြောင်း ကလေထုနှစ်မျိုးတွေ့ဆုံရာနေရာတစ်လျှောက်မှာ လေအေးထုက အောက်ခံပင့်တင်ပေးလို့ စိုထိုင်းတဲ့လေကြောင်းအထက်ကို မြင့်တက် သွားရခြင်းဖြစ်တယ်။

[၅၉]

မိုးသီးဆိုတာဘာတွေလဲ

တစ်ခါတစ်ခါ မိုးကြိုးမုန်တိုင်းကျရောက်နေစဉ်အတွင်းမှာ မိုးတိမ်တွေက ရေခဲတုံးကလေးတွေ အများကြီးရွာချတတ်တယ်။ အဲဒီရေခဲတုံးကလေးတွေဟာ မိုးသီးတွေပေါ့။ မိုးသီးအရွယ်အစား အမျိုးမျိုးရှိတယ်။ အချို့ ပဲလုံးလောက်ရှိတယ်။ အချို့က ကြက်ဥ အရွယ်လောက်ကြီးမားတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ ရှောက်သီးလုံးလောက် တောင်ရှိသတဲ့။ မိုးသီးမှာ ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးရှိတယ်။ အလွန်လှပ ကြတယ်။ မိုးသီးရဲ့အလယ်ဗဟိုမှာ နှင်းလုံးကလေးဖြစ်ပေါ်နေတယ်။ အဲဒီနှင်းလုံးရဲ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရေခဲလွှာတွေ အထပ်ထပ်ပုံးအုပ် နေတတ်တယ်။

မောင်ကြည်ဆန်

ပူဇွေးတဲ့ရာသီဥတုမျိုးမှာသာ မိုးသီးကြွေတတ်တယ်။ မိနစ်
 အနည်းငယ်လောက်ပဲ ကြွေတတ်တယ်။ မိုးသီးကလေးတွေ
 ဘာကြောင့် ဖြစ်လာရသလဲဆိုရင် ကမ္ဘာပြေကြီးအနီးမှာရှိတဲ့လေဟာ
 အထက်ဘက်ရှိ လေအေးနှင့် နှိုင်းကြည့်ရင် အလွန်ပူလို့ပဲ။ လေပူဟာ
 အလွန်အေးတဲ့ အထက်လေအေးရှိရာကို ရောက်သွားတဲ့အခါ ရေခဲပွင့်
 ကလေးတွေ ဖြစ်လာတယ်။ လေပူမှလေအေး၊ လေအေးမှလေပူ
 တက်လိုက်ဆင်းလိုက်ဖြစ်နေရင်း မိုးသီးကလေးတွေပေါ်မှာ ရေခဲ
 အထပ်ပေါင်းများစွာ စုရုံးမိတယ်။ မိုးသီးအရွယ် တဖြည်းဖြည်း
 ကြီးလာတယ်။ နောက်ဆုံးလေကပင့်မထားနိုင်တော့ဘူး။ ဒီတော့
 လေးလာတဲ့မိုးသီးတွေ ပြေပေါ်ကျလာရတော့တာပေါ့။

[၆၀]

မိုးခြိမ်းသံတွေဘာကြောင့်ထွက်ပေါ်လာတာလဲ

လျှပ်စီးလက်လိုက်တဲ့အခါ တိမ်တွေထဲက လျှပ်စစ်ဓာတ်တာ မိမိပြတ်သန်းသွားရာလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်မှာရှိတဲ့ လေတွေကို ရုတ်တရက် ပူသွားစေတယ်။ အဲဒီလိုပူသွားတဲ့အတွက် ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့လေတွေကို ပြင်းပြင်းထန်ထန်ကားထွက် ကျယ်ပြန့်သွားစေတယ်။ ကားထွက်သွားတဲ့လေက အဝေးမှာရှိတဲ့လေအားကို သွားပြီး ဖိပြန်ညှစ်ပြန်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ လေထဲမှာအလွန်ကြီးမားတဲ့ လေလှိုင်းကြီး ဖြစ်ပေါ်လာရတယ်။ အဲဒီလေလှိုင်းကြီးကြောင့် မိုးခြိမ်းသံထွက်ပေါ်လာရတယ်ကွယ်။

[၆၁]

မိုးကြိုးတွေဘာဖြစ်လို့ပစ်တာလဲ

အမှန်တော့မိုးကြိုးပစ်တာမဟုတ်ပါဘူး။ ကလေးတို့သိတဲ့ အတိုင်း မိုးပေါ်က တိမ်တိုက်တွေထဲမှာ လျှပ်စစ်ဓာတ်တစ်ခုက တစ်ခုကို ကူးဖြတ်တဲ့အခါ လျှပ်စီးပြက်(လျှပ်စီးတွေလက်)သွား တတ်တယ်။ ဒလိမ်းဒလိမ်းဆိုတဲ့ မိုးခြိမ်းသံမျိုးတွေကြားရလိမ့်မယ်။ ဒီပေမယ့် အဲဒီတိမ်ထဲက ကောင်းကင်ထဲက ဆင်းလာတဲ့လျှပ်စစ် ဓာတ်နဲ့ ပြေပြင်ပေါ်မှာရှိတဲ့ သစ်ပင်မြင့်မြင့်ကြီးတွေ အဆောက်အအုံ မြင့်မြင့်ကြီးက လျှပ်စစ်ဓာတ်တွေ သွားပေါင်းမိတိုင်း မျက်စိကျိန်း သွားလောက်အောင် အလင်းရောင်ကြီးတွေထွက်ပြီး ကြောက်စရာ အသံကြီးတွေ ထွက်လာတတ်တယ်။ အဲဒီလိုအထက်နဲ့အောက် လျှပ်စစ်ချင်းပေါင်းလိုက်ရာက အပူပမာဏအလွန်ကြီးမား ပြင်းထန် လှတဲ့ လျှပ်စစ်စက်ကွင်းကြီးပေါ်လာပြီး လူတွေ တိရစ္ဆာန်တွေ အသံကဆိုးရုံးရတာပေါ့။

[၆၂]

မြွေပီကဲ့ မြွေဟောက်ကဲ့ကဲ့ရင်

မသေနိုင်ဘူးလား

မြွေပီဟာ တကယ်တမ်းမြွေပေါက်ခံရရင် အခြားတိရစ္ဆာန်တွေလိုပဲ လဲသေသွားမှာပါ။ အထူးသဖြင့် မြွေဟောက်ကဲ့ကဲ့ရင် ချက်ချင်းအသက်ထွက်သွားမှာ သေချာတယ်။ ဒါပေမယ့် မြွေဟောက်ကြီးနဲ့ တိုက်ခိုက်ရတဲ့အခါ မြွေပီက အနိုင်ရသွားတာ များပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မြွေပီဟာ ဘယ်ညာထက်အောက် အရှောင်အတိမ်း ပြန်ဆန်တယ်။ မျက်စိရှင်တယ်။ မိတဲ့နေရာကို ထိထိရောက်ရောက် ကိုက်ခဲနိုင်တယ်။ အလိုအလျောက် တို့ပြန်တတ်မှု ကလည်း ပြန်လွန်းတယ်။ အတိုက်အခိုက်လည်း ကျွမ်းကျင်တယ် ဆိုပါတော့။

[၆၃]

ခြေမှာနားရှိသလား၊ ခြေထောက်ရှိသလား

မြွေမှာ နားထောင်ဖို့ နားရွက်တွေမပါရှိပါဘူး။ အသံရဲ့ တုန်ခါမှုကို မြွေရဲ့လျှာက ဗမ်းယူသိရှိနိုင်ပါတယ်။ လျှာကလေး တစ်လစ်တစ်လစ်နေတာ အသံတွေကို နားထောင်နေတာပါပဲ။ ဒီတော့ မြွေတစ်ကောင်ဟာအသံကို ဘယ်လိုကြားတာလဲလို့ မေးရင် ဘယ်လိုပြောမလဲ။ မြွေဟာအသံတွေကို “လျှာနဲ့” နားထောင်တယ်လို့ ပြောလိုက်ပေတော့။ နောက်ပြီးမြွေမှာ ခြေထောက်လည်းမရှိပါဘူး။ ကိုယ်လုံးထဲက အရိုးတွေနဲ့ ထောက်ထောက်ပြီးရွေ့လျားနေတာပါ။

[၆၄]

စိုးကြီးဘယ်မှာပစ်လိုက်သလဲ

ပထမဆုံးလျှပ်စီးကြိုး ဝင်းကနဲလက်သွားလိမ့်မယ်။
 လက်သွားတဲ့အချိန်ကစပြီး ၁-၂-၃-၄-၅ လို့ စက္ကန့်တွေ ရေတွက်
 လိုက်ပါ။ ၅လို့ဆိုလိုက်တဲ့အချိန်မှာ နိုင်းကနဲအသံကြီး ကြားလိုက်
 သလား။ ဒီနေရာကတွက်ရင် ၁မိုင်အကွာမှာ ပစ်လိုက်တယ်လို့
 မှတ်ရမယ်။ ၁၀လို့ ဆိုလိုက်တဲ့အခါမှာ အသံကြီးထွက်လာတယ်
 ဆိုရင် ၂မိုင် အဝေးကြီးမှာပစ်တာလို့ မှတ်ထားပေတော့။

[၆၅]

မိကျောင်းတွေငိုတတ်သလား

မိကျောင်းဟာအနေအထိုင် ထူးခြားသလောက်ကြောက်စရာ
 ကောင်းတယ်။ သားကောင်ကိုမိရင် ကိုက်ငါးပြီးမစားဘူး။ တစ်
 ကောင်လုံးမျိုချတတ်တယ်။ သွားတွေကျိုးသွားရင် အသစ်ပြန်ပေါက်
 တယ်။ လျှာကိုမလှုပ်နိုင်ဘူး။ လျှာကပါးစပ်အောက်ခြေမှာ အသေကပ်
 နေတယ်။ ကုန်းပေါ်မှာပြေးရင် သိပ်မြန်တယ်။ မိကျောင်းလိုက်တာ
 ခံရရင် တည့်တည့်မပြေးရဘူး။ ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက်ပြေး
 ရတယ်ကွယ်။

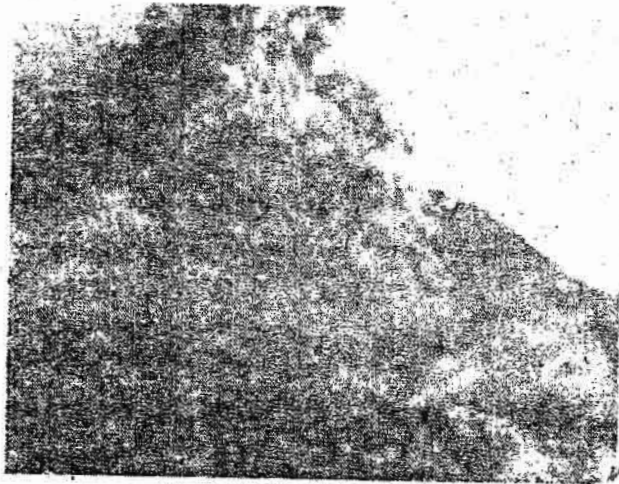
မိကျောင်းငိုတတ်တာပေါ့ကွယ်။ မိကျောင်းကြီးတွေရဲ့
 မျက်လုံးက အရည်တွေစီးကျလာတတ်တယ်။ အဲဒါ မိကျောင်းငိုတာ
 မဟုတ်ပါဘူး။ မျက်ရည်အစစ်တွေလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ မိကျောင်း
 ဟာ သူ့ကိုယ်ထဲမှာ ပိုနေတဲ့ဆားတွေကို ရေအဖြစ်နဲ့ မျက်လုံးက
 တစ်ဆင့် ထုတ်ပစ်နေတာပါ။ သနားစရာမဟုတ်ပါဘူး။ တစ်စုံတစ်ခုကို
 ဟန်ဆောင်ငိုကြွေးပြီး တောင်းယူတတ်သူတွေကို 'မိကျောင်း
 မျက်ရည်' လို့ တင်စားတတ်ကြတယ်။

www.burmeseclassic.com

[၆၆]

မီးတောင်တွေ ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ

ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့အတွင်းပိုင်းမှာ ချော်ရည်ကျောက်ရည်တွေ
 အလွှာလိုက်စီးဆင်းနေတယ်။ အဲဒီချော်ရည်၊ ကျောက်ရည်တွေရှိတဲ့
 မြေအတွင်းဘက်တစ်လျှောက်မှာ မြေမျက်နှာပြင်ပေါ်ကို မီးခိုး
 ခေါင်းတိုင်လိုအပေါက် ဖြစ်ပေါ်နေတယ်။ ကမ္ဘာမြေကြီးအတွင်းပိုင်းက
 ချော်ရည်ကျောက်ရည်တွေဟာ အင်အားနဲ့တဲ့ မြေပျော့ကထွက်ပေါက်
 ရှာပြီးအရှိန်မြင့်မြင့်ပန်းထွက်လာတဲ့အခါ မီးတောင်ပေါက်တယ်လို့
 ပြောတတ်ကြတယ်။ အဲဒီထွက်ပေါက်က ပွင့်ထွက်လာတဲ့အရာတွေဟာ
 တအိအိကျဆင်းလာနေခဲ့တာ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာတဲ့အခါ ထိပ်ဝကြီး
 ကျယ်လာတယ်။ အောက်ခြေပွင့်ကားလာတယ်။ ခမောက်ပုံသဏ္ဍာန်
 တောင်ပူစာသဘောမျိုးဖြစ်လာတယ်။ တောင်ကမူရဲ့ထိပ်မှာ ချိုင့်ကြီး
 ဖြစ်လာတယ်။ မီးတောင်ပေါက်တဲ့အခါ အတွင်းထဲက ချော်ရည်
 ချော်တုံး၊ ပြာတုံးပြာခဲ၊ ဖုံးသဲနဲ့ အပူငွေ့၊ မီးခိုးတွေ ရုန်းကန်
 ပန်းထွက်လာတတ်တယ်။ ကလိုရင်း၊ ကန့်နဲ့ ကာဗွန်ဒိုင်အောက်
 ဆိုက်ဆိုတဲ့ ဓာတ်ခိုးဓာတ်ငွေ့တွေလည်း ပါရှိလာတတ်တယ်။

မောင်ကြည်သန့်

[၆၇]

ယင်ကောင်တစ်ကောင်ဟာ

အညစ်အကြေးတွေကို

ဘယ်လောက်ဝေးဝေးအထိသယ်သွားနိုင်သလဲ

ယင်ကောင်တစ်ကောင်ဟာ တစ်စက္ကန့်အတွင်း လမ်းကြောင်း
 အမျိုးမျိုးပြောင်းပြီး ပျံသန်းနိုင်တယ်။ ယင်ကောင်တစ်ကောင်ဟာ
 လူတွေစားတဲ့ အစားအစာပေါ်လာနားတဲ့အခါ စားရင်းသောက်ရင်း
 အညစ်အကြေးစွန့်သွားတတ်တယ်။ သိပ်ပြီးရွံ့စရာကောင်းတဲ့
 အကောင်ပဲကွယ်။ အမှိုက်ပုံထဲက အညစ်အကြေးတွေထဲမှာနားပြီး
 တဲ့အခါ အဲဒီက အညစ်အကြေးပေါင်းစုံဟာ ယင်ကောင်နဲ့အတူ
 ပါသွားတယ်။ ဒီတော့ ယင်ကောင်တစ်ကောင်ဟာ အညစ်အကြေး
 တွေကို အမှိုက်ပုံကနေပြီး တွက်ကြည့်လိုက်ရင် (၁၅)မိုင်လောက်
 အထိ သယ်ယူပို့ဆောင်နိုင်တယ်ကွယ်။

[၆၈]

ယင်ကောင်တစ်ကောင်ဟာ

အသက်ဘယ်လောက်ရှည်ရှည်နေနိုင်သလဲ

ကလေးတို့မြင်တဲ့အတိုင်း နေ့တိုင်းယင်ကောင်တွေရောက်လာတတ်တယ်။ မကုန်နိုင်တော့ဘူးလို့တောင် ထင်ရတယ်။ အမှန်တော့ ဒီနေ့တွေ့နေရတဲ့ ယင်ကောင်ဟာ မနေ့ကတွေ့လိုက်ရတဲ့ ယင်ကောင်ဟုတ်ချင်မှဟုတ်မှာ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ယင်ကောင်ဟာ အသက်ရှည်ရှည် မနေရပါဘူး။ ၁၅ရက်လောက်အကြာမှာ အများဆုံး သေဆုံးသွားတတ်ပါတယ်။

တကယ်လို့များ ပေါက်ဖွားလာသမျှ ယင်ကောင်တွေ အားလုံး အသက်ရှင်မယ်ဆိုရင်၊ ပေါက်လာပြီး လေးလအကြာမှာ ယင်ကောင်အကောင်ပေါင်း ၁၉၀,၀၀၀,၀၀၀,၀၀၀,၀၀၀,၀၀၀ အထိ ရှိလာနိုင်တယ်ကွယ်။

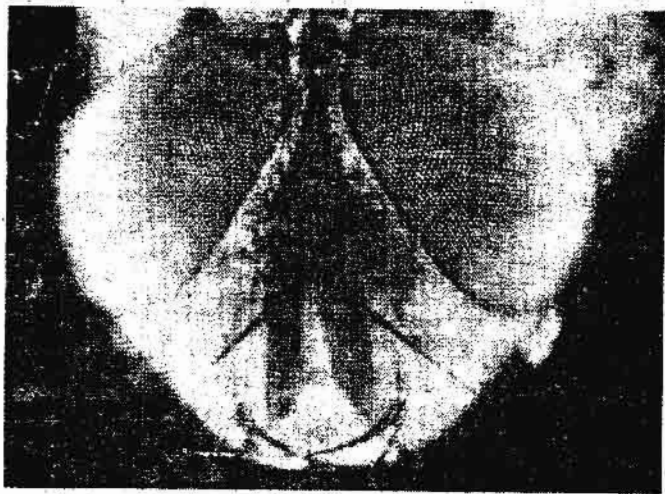

www.burmeseclassic.com

[၆၉]

ယင်ကောင်တစ်ကောင်ကိုလက်နဲ့ဖမ်းလို့

မရဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ -

ယင်ကောင်မှာ ထူးခြားတဲ့မျက်လုံးကြီးရှိတယ်။ အမွှေး
 အမှင်တွေပေါက်နေတယ်။ အဲဒီအမွှေးအမှင်တွေက လေဖိအားဒဏ်ကို
 ကောင်းကောင်းကြီးခံစားလွယ် သိလွယ်ကြတယ်။ ယင်တစ်ကောင်ကို
 ရိုက်ဖမ်းမယ်လို့ လက်ကိုငှေ့ရမ်းလိုက်တဲ့အခါ ဒီမှမဟုတ် ပစ္စည်း
 တစ်ခုခုနဲ့ ရိုက်ဖမ်းဖို့ ငှေ့ရမ်းလိုက်တဲ့အခါ လေဟပ်သွားတတ်
 တယ်။ အဲဒီလိုလေဟပ်တာကိုခံစားရတာနဲ့ ရန်သူရှိပြီဆိုပြီး အသာ
 ကလေးရှောင်သွားတာပေါ့။ လွတ်သွားတာပေါ့။ အဓိကအချက်က
 ယင်ကောင်ရဲ့စုပေါင်းမျက်လုံးတစ်ဘက်စီမှာ အကွက်ငယ်ကလေး
 ပေါင်း ၃၀၀၀ ပါရှိတယ်။ အလင်းအာရုံခံဆဲလ်ရှစ်ခုစီလည်း ပါရှိတယ်။
 လှုပ်ရှားမှုမှန်သမျှကို အာရုံခံနိုင်လို့ ဖမ်းမိတာလဲဖြစ်နိုင်တယ်။

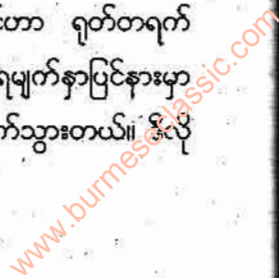

[၇၀]

ရေကန်ထဲကို ကျောက်ခဲတစ်လုံး
ပစ်ချလိုက်တဲ့အခါ ဘာဖြစ်လို့ စက်ဝိုင်းပုံတွေ
ပေါ်သွားရတာလဲ

ကလေးတို့ ရေကန်အလယ်လောက်ကို ကျောက်ခဲတစ်လုံး
ပစ်ချလိုက်တဲ့အခါ ပလုံဆိုတဲ့အသံပေါ်လာတယ်။ အဲဒီအသံနဲ့
တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ ကျောက်ခဲနစ်မြုပ်သွားတဲ့နေရာကို ဗဟိုပြုပြီး
စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန်လှိုင်းကွင်းကလေးတွေ ဖြစ်ပေါ်လာတာတွေ့ရပါ
လိမ့်မယ်။ အဲဒီလိုဘာကြောင့်ဖြစ်သွားရသလဲ။ သိကြရဲ့လား။

ရေထဲကိုကျောက်ခဲပစ်ချလိုက်လို့ မြုပ်သွားတဲ့အခါ
ကျောက်ခဲမြုပ်သွားတဲ့နေရာက ရေမျက်နှာပြင်ဟာ ရုတ်တရက်
နိမ့်ကျသွားတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ နိမ့်သွားတဲ့ရေမျက်နှာပြင်နားမှာ
ကပ်နေတဲ့ ရေမျက်နှာပြင်ဟာ မို့မောက်မြင့်တက်သွားတယ်။ ဒီလို

မောက်တက်သွားချိန်မှာပဲ စက်ဝိုင်းသဏ္ဍာန်လှိုင်းကွင်းကလေးတစ်ခု
 ဖြစ်ပေါ်သွားတယ်။ အဲဒီမောက်တက်သွားတဲ့ရေမျက်နှာပြင်ကို
 ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့ ဆွဲအားက ဆွဲချလိုက်တဲ့အတွက် မောက်တက်နေ
 တဲ့ ရေမျက်နှာပြင်ဟာ ပြန်ပြီးနိမ့်ကျသွားတယ်။ ဒီလိုနဲ့ လှိုင်းကွင်း
 တွေ တစ်ကွင်းပြီးတစ်ကွင်းဖြစ်ပေါ်လာရတယ်။

[၇၁]

ရေမြင်းတစ်ကောင်ပါးစပ်ကြိုးဟာထားရင်
ဘယ်လောက်ကျယ်သလဲ

ရေမြင်းတစ်ကောင်ဟာ ကုန်းသတ္တဝါတွေထဲမှာ ဆင်ပြီးရင် အကြီးဆုံးပဲကွယ်။ ကြံ့ထက်တောင် ကြီးသေးတယ်။ ကိုယ် အလေးချိန်ပေါင် ၈၀၀၀ လောက်ရှိတယ်။ အရေခွံက တစ်လက်မခွဲ လောက်ထူတယ်။ အစာအိမ်ကြီးက ၁၀ပေလောက် ရှည်သတဲ့။ ပြေးရင်လူထက်တောင် ပိုမြန်သတဲ့။

ရေမြင်းရဲ့ပါးစပ်ကို ဟထားရင် ဘယ်လောက်တောင် ကျယ်သလဲဆိုတာ တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်ထဲမှာ မြင်ဖူးမှာပေါ့။ အရပ် လေးပေလောက်မြင့်တဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ပါးစပ်ထဲဝင်ပြီး ထိုင်လို့ ရသတဲ့။ အဲဒီလောက်ကျယ်တာ။

[ပျ]

ရွှေငါးမွေးမြူရင် ဘာဖြစ်လို့ဖီးထွန်းပေးထား
ရတာလဲ

အိမ်မှာရွှေငါးကလေးတွေ အလှပွေးရင် ပီးရောင်မှိုမှိုထဲမှာ
 မွေးမထားရဘူး။ ခပ်မှောင်မှောင်မှာ မွေးပြုထားရင် သူတို့သိပ်ပြီး
 မလှတော့ဘူး။ လှပတဲ့အရောင်တွေ မှိုနုပျယ်သွားတတ်တယ်။ ဖန်ပူ
 မှန်သေတ္တာထဲမှာ ပီးရောင်ခပ်များများထွန်းပြီး မွေးပြုကြည့်ပါလား။
 အရောင်တလက်လက်နဲ့ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ပိုလှပါလိမ့်မယ်။

[၇၃]

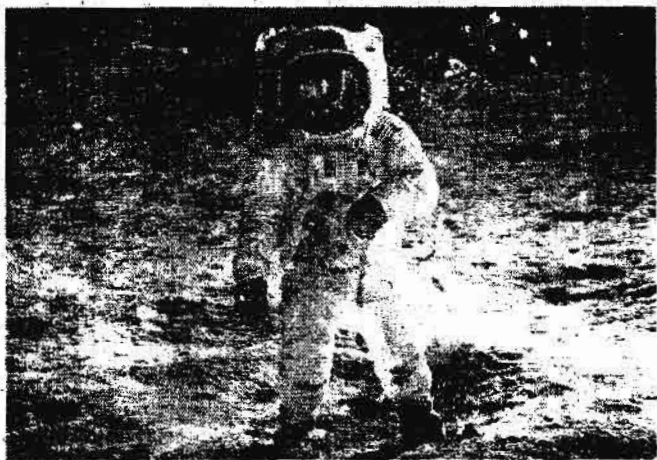
ရှဉ့်ကလေးတွေက သစ်ပင်တွေကူညီ စိုက်ပျိုးပေးနေသတဲ့၊ ဟုတ်ပါသလား

ဟုတ်တာပေါ့။ ကမ္ဘာပေါ်မှာသန်းပေါင်းများစွာရှိတဲ့ သစ်တော သစ်ပင်တွေ ပေါက်လာအောင် ရှဉ့်ကလေးတွေက အမှတ်တမဲ့ စိုက်ပျိုးပေးနေတယ်လို့ ပြောရင်ရပါတယ်။ ရှဉ့်ကလေးတွေမှာ နေ့စဉ် ငြိမ်ငြိမ်နေကြဘူး။ သစ်ပင်တွေပေါ်တက်လိုက် ဆင်းလိုက်နဲ့ သစ်သီးကလေးတွေ လိုက်ရှာနေကြတယ်။ သစ်သီးကလေးတစ်လုံး ရတာနဲ့ ချုံတွေအောက်မှာ တွင်းတူးပြီး သစ်သီးကလေးတွေကို မြှုပ်နှံတတ်တယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ သူတို့ဘယ်နေရာမှာ ဝှက်ထားမိ မှန်းမသိလို့ မစားလိုက်ရရှာဘူး။ အဲဒီပျောက်သွားတဲ့သစ်သီး ကလေးတွေက အချိန်တန်တော့ သစ်ပင်ကလေးတွေ၊ အဲဒီက တစ်ဆင့် သစ်ပင်ကြီးတွေ ပေါက်လာတော့တာပေါ့။

[၇၄]

လဟာမြစ်လို့ ကြော်တာလဲ

လရဲ့သက်တမ်းဟာ နှစ်ပေါင်းသန်း ၄၆၀၀ လောက်
ကြာပြီ။ ကမ္ဘာမြေကြီးနဲ့ သက်တမ်းချင်းတူသတဲ့။ လဟာ ကမ္ဘာ
မြေကြီးရဲ့ လေးပုံတစ်ပုံအရွယ်အစားလောက်သာကြီးတယ်။ လဟာ
မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းမှာရှိနေတုန်း ပိုကြီးတယ်လို့ထင်ရတယ်။ ကလေး
တို့ရဲ့ ဦးခေါင်းပေါ်ရောက်ချိန်မှာ ပိုပြီးတော့ သေးငယ်နေတယ်။

တယ်။ လရဲ့အရွယ်ကို မြေပေါ်မှာရှိတဲ့ သစ်ပင်တွေ၊ အိမ်တွေနဲ့
 အရွယ်ချင်းနှိုင်းယှဉ်ကြည့်မိလို့ ဒီလိုဖြစ်ရတာပါ။ လရောင်ဟာ နေ
 ရောင်ပြည့်ထင်တစ်နေ့မှုကြောင့် လင်းထိန်တောက်ပနေတာကွယ်။
 လကြတ်ရတဲ့အကြောင်းကတော့ တစ်ခါတစ်ခါ ကမ္ဘာမြေကြီးဟာ
 လနဲ့နေအကြားမှာ ရောက်ရှိဆီးကာထားသလို ဖြစ်သွားတာပေါ့။

ဒီတော့ ကလေးတို့ မှတ်ထားကြပါ။

လ နဲ့ နေ အကြား

ကမ္ဘာ ရောက်သွား

မှတ်ထားအဲဒါ

“လကြတ်”တာ။

ကမ္ဘာ နဲ့ နေ အကြား

လ ရောက်သွား

မှတ်ထားအဲဒါ

“နေကြတ်”တာ

[၅၅]

လိပ်ပြာနဲ့ ပိုးဖလံဘယ်လိုကွာခြားသလဲ

လိပ်ပြာလား၊ ပိုးဖလံလား ဆိုတာခွဲခြားသိချင်ရင် 'အာရုံနှင့် ပုံသဏ္ဍာန်ကို ကြည့်ရတယ်။ လိပ်ပြာရဲ့ အာရုံနှင့်ကသေးတယ်။ အဖျားမှာ အပူကလေးပါတတ်တယ်။ လိပ်ပြာတွေက နေ့ခင်းဘက်မှာ ပျံသန်းတယ်။ ညဘက်အိပ်တယ်။ ပိုးဖလံကတော့ လိပ်ပြာရဲ့ သဘာဝနဲ့ ပြောင်းပြန်ကွယ်။ ညဘက်မှာပျံသန်းတတ်ကြတယ်။ နေ့ဘက်မှာ အိပ်တတ်ကြတယ်။ ကလေးတို့စာကျက်နေတုန်း စားပွဲပေါ်ရောက်လာတတ်တာ လိပ်ပြာကလေးတွေမဟုတ်ပါဘူး။ ပိုးဖလံကလေးတွေပါပဲ။ လိပ်ပြာတွေ တစ်နေရာရာမှာ နားရင် အတောင်တွေကို ကိုယ်ပေါ်ထောင်ထားတတ်တယ်။ ပိုးဖလံကတော့ နားရင်အတောင်တွေကို ဖြန့်ထားတတ်တာကို ကြည့်ရင်လည်း လိပ်ပြာလား၊ ပိုးဖလံလား ခွဲခြားသိပါလိမ့်မယ်။

www.burmeseclassic.com

စောင်ကြည့်သန့်

[၇၆]

လိပ်ကြီးတွေ

အချင်းချင်းရန်ဖြစ်တတ်သလား

လိပ်တွေမှာသွားမရှိဘူးကွယ်။ သူတို့ရဲ့ ပါးစပ်က နှုတ်သီး နဲ့ တူတယ်။ အဲဒီနှုတ်သီးမှာ ကိုက်ပြတ်ဖို့ ချွန်ထက်တဲ့ အစွန်း ကလေးတွေပါရှိတယ်။ အပြိုင်အဆိုင်အထီးနှစ်ကောင်တွေရင် တိုက်ခိုက်တတ်တယ်။ လိပ်ခွံချင်း ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရိုက်ခတ် ကြတယ်။ ဦးခေါင်းတွေကို ရှည်နိုင်သမျှ ရှည်အောင်ဆန့်ထုတ်ပြီး ရန်ဘတ်ရဲ့လည်တံနဲ့ လက်ရင်းကအသားပျော့ပျော့တွေကို အကြိတ် အနယ်ကိုက်ကြခဲကြတယ်။ တိုက်ခိုက်ပြီးတဲ့အခါ မိမိသွားချင်ရာ ဘက်ကို ထွက်သွားတတ်ကြတယ်ကွယ်။

[၇၇]

လက်သည်းတွေဘယ်လို ရှည်ထွက်လာတတ်သလဲ

လေ့လာကြည့်တဲ့အခါ လူလက်သည်းတွေဟာ ဘယ်လိုပဲ
 လှီးဖြတ်လှီးဖြတ် အချိန်တန်ရင် ရှည်ထွက်လာတတ်တယ်။ ဘယ်
 သန်တဲ့လူဆိုရင် ဘယ်ဘက်လက်က လက်သည်းတွေ ရှည်ထွက်
 လာတာပိုပြန်တယ်။ ညာသန်တဲ့လူဆိုရင် ညာဘက်လက်သည်းတွေ
 ရှည်ထွက်လာတာပြန်တတ်တယ်။ လက်ဘယ်ဘက်ကပဲ ရှည်လာ
 ရှည်လာ၊ လက်ညာဘက်ကလဲ ရှည်လာရှည်လာ ဒီပြင်လက်ချောင်း
 တွေထက် လက်ခလယ်ကစပြီး အပြန်၎င်းနဲ့ရှည်ထွက်လာတတ်
 သတဲ့။

[၇၈]

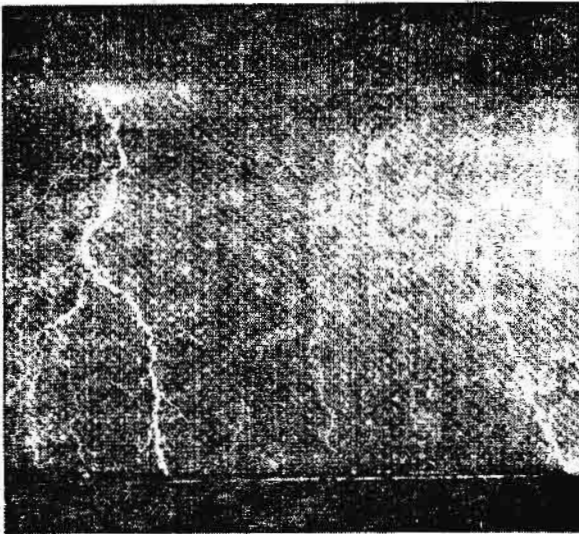
လေတွေဘာဖြစ်လို့တိုက်ခတ်တာလဲ

လေရဲ့သဘောသဘာဝက ဖိအားများတဲ့နေရာက ဇေ
 တွေဟာ ဖိအားနည်းတဲ့နေရာကို အမြဲတိုက်ခတ်တတ်တယ်။ လေ
 ကိုက်တာဟာ လေရဲ့ဖိအား တစ်နေရာနဲ့တစ်နေရာ မတူညီလို့
 ပဲပေါ့။ ဥပမာပြရရင် နေ့အခါကုန်းမြေပေါ်ကို နေရောင်ခြည်တွေ
 ကျရောက်တယ်။ ပူလို့ကုန်းပေါ်မှာရှိတဲ့လေတွေ ပျံ့တက်သွားတယ်။
 မြေပြင်ပေါ်မှာ လေရဲ့ဖိအားနည်းသွားတယ်။ အဲဒီအခါမှာ မြေပြင်
 လောက်မပူဘဲ အေးနေတဲ့ ပင်လယ်ထဲကလေထုရဲ့ဖိအားက
 များနေတယ်။ ဒီတော့ ဖိအားများနေတဲ့ ပင်လယ်ကလေတွေဟာ
 ကုန်းမြေဘက်ကို တိုက်ခတ်တယ်။ ညရောက်တဲ့အခါ မြေကြီးဟာ
 ရေပြင်ထက် လျှင်မြန်စွာအေးသွားတယ်။ လေဖိအားများလာတယ်။
 ဒီတော့ ကုန်းပေါ်ကလေဟာ ဖိအားနည်းနေတဲ့ပင်လယ်ဘက်ကို
 တိုက်ခတ်တတ်တယ်။

[၇၉]

လျှပ်စီးဘာကြောင့်လက်တာလဲ

လျှပ်စစ်စီးသွားလို့ ကောင်းကင်ထဲမှာ ဝင်းကနဲ လက်ကနဲ မြင်ရတယ်။ အဲဒါ လျှပ်စီးလက်တာပေါ့။ လျှပ်စစ်ဓာတ်ဟာ တိမ်တိုက်တစ်ခုကနေပြီး အခြားတိမ်တိုက်တစ်ခုကို ကူးဖြတ်သွားရင် လျှပ်စီးလက်တတ်တယ်။ ဒါမှမဟုတ် လျှပ်စစ်ဓာတ်ဟာ တိမ်တိုက်ကနေပြီး မြေကြီးပေါ်ဆင်းသက် ကူးဖြတ်သွားတဲ့အခါ လျှပ်စီးလက်တတ်တယ်။ လျှပ်စီးလက်လိုက်တဲ့ လျှပ်စစ်ဓာတ်ဟာ အလွန်အားကြီးတယ်။ တစ်မိုင်လောက်ရှည်တဲ့လျှပ်စစ်တစ်ခုရဲ့အားကို သုံးရင် ဓာတ်မီးသီးအလုံးပေါင်းတစ်သန်းလောက် မီးလင်းသွားစေနိုင်တယ်။

[၈၀]

လေယာဉ်ပျံစီးတဲ့အခါ ဘာဖြစ်လို့နားထဲက သွေးလျှံထွက်တာလဲ

ကလေးတို့သိထားရမှာက လေထုဟာ ကမ္ဘာပြေမျက်နှာ
ပြင်စာန်ရလုံးအပေါ် ဖိနှိပ်ထားတယ်။ လူတစ်ယောက်အပေါ်မှာလည်း
ပေါင် ၃၀၀၀၀လောက်ကြီးများတဲ့လေထုရဲ့ဖိအားနဲ့ ဖိနှိပ်ခံထားရ
တယ်။ ကိုယ်ခန္ဓာထဲမှာရှိတဲ့လေကလည်း ကိုယ်ခန္ဓာအပြင်က
လေဖိအားနဲ့ညီမျှတဲ့ အတိုင်းအတာနဲ့ တွန်းကန်ထားတတ်တယ်။
လေယာဉ်ပျံစီးသလို အလွန်မြင့်မားတဲ့နေရာကို ပျံတက်တဲ့အခါ
အပြင်ဘက်လေထုဖိအားက အတွင်းဘက်လေထုတွန်းကန်အား
ထက်အလွန်နည်းပါးသွားတယ်။ အဲဒီလိုအတွင်းက ကန်အားများသွား
တဲ့အခါ ခရီးသည်အချို့နားထဲက သွေးတွေအပြင်ဘက်ကို ယိုထွက်
တယ်။ တစ်ခါတစ်ခါ ခေါင်းထဲကို သွေးတွေရောက်သွားလို့
မူးမေ့သွားတတ်တယ်။ နှာခေါင်းသွေးလျှံတာလည်း ဒီသဘောနဲ့
အတူတူပါပဲ။

[၈၁]

လျှာကအရသာကိုသိပ်မသိသေးဘူး

လျှာမှာ ကြွက်သားပျက်တွေရှိတယ်။ ခွဲတွေ အမြှေးတွေ
 ဝုံးအုပ်နေတယ်။ အဖုကြီးတွေ ပြစ်ပေါ်နေတယ်။ ဒီလိုဖြစ်နေတဲ့
 အတွက် အစားအစာရဲ့အရသာကို ခွဲခြားနိုင်တယ်။ ဒီပေမယ့်
 အစားအစာကို ပါးစပ်ထဲထည့်လိုက်လို့ လျှာပေါ်ရောက်သွားရင်
 လျှာဖျားက အရသာကိုသိပ်မသိသေးဘူး။ လျှာရဲ့အရင်းရောက်မှ
 အရသာကို ပိုမိုပြီး သိသိသာသာခွဲခြားနိုင်တော့တယ်။ လျှာမှာ
 အစားအစာကို ချိုတယ်၊ ခါးတယ်၊ ချဉ်တယ်ပြောပြနိုင်ဖို့ သူ့နေရာ
 နဲ့သူ တာဝန်ခွဲထားတယ်။ သကြားလုံးစားလိုက်ရင် လျှာဖျားက
 'ချိုတယ်'လို့ ပြောပြတယ်။ မရမ်းသီးစားလိုက်ရင် လျှာရဲ့နဆေးက
 'ချဉ်လိုက်တာ'လို့ ပြောပြတယ်။ ကြက်ဟင်းခါးသီးစားလိုက်ရင်
 လျှာရဲ့အရင်းမှာရှိတဲ့ အမြှေးကြီးတွေက 'ခါးလိုက်တာ'လို့ ပြောပြ
 တတ်တယ်။

[၈၂]

လင်းနို့တွေ မြေပြင်ပေါ်ကျလာရင် ဘာဖြစ်လို့ ပျံမတက်နိုင်တာလဲ

လင်းနို့ဟာ နို့တိုက်သတ္တဝါပါ။ ရှားရှားပါးပါး နို့တိုက်
သတ္တဝါမျိုးပါ။ နို့တိုက်သတ္တဝါတွေဟာ အတောင်ပံနဲ့ မပျံသန်း
တတ်ကြဘူး။ လင်းနို့ဟာအတောင်ပံနဲ့ ပျံသန်းနိုင်တဲ့ တစ်မျိုး
တည်းသော နို့တိုက်သတ္တဝါပါပဲ။

လင်းနို့ဆိုတာ သစ်ပင်တွေလို့ ဂူနံရံတွေလို့ အမြင့်ပိုင်း
တစ်နေရာက အရှိန်နဲ့ ထိုးဆင်းပြီးမှ လိုရာကိုကွေ့ကာကောက်ကာ
ပျံသန်းနိုင်ကြတယ်။ မြေပြင်ညီပေါ်က ရုတ်တရက်ထပြီး မပျံနိုင်
ကြဘူး။ ဒါကြောင့် မြေပေါ်ကို ဘယ်တော့မှ မဆင်းတတ်ဘူး။
မတော်လို့ မြေပေါ်ကျသွားခဲ့ရင် အဲဒီလင်းနို့ ပျံတက်ဖို့ မလွယ်တော့
ဘူးကွယ်။

[၈၃]

ဝေလငါးကြီးတွေ ရေပေါ်တက်လာတဲ့အခါ ဘာဖြစ်လို့ရေတွေ ပန်းထုတ်တာလဲ

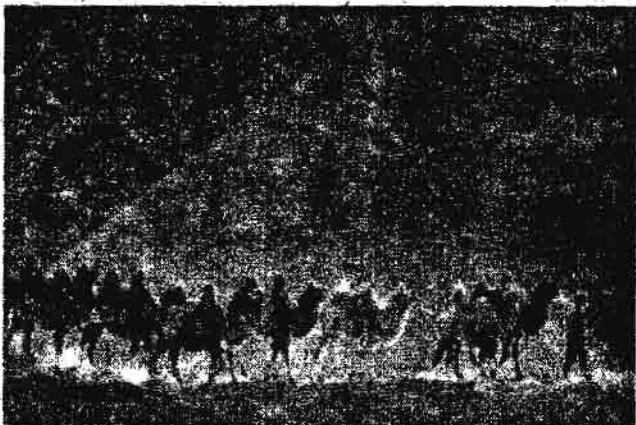
ဝေလငါးကြီးတွေ ရေအောက်မှာ ကြာကြာမနေနိုင်လို့ ရေပေါ်ပြန်တက်လာတဲ့အခါ ရေတွေပန်းထုတ်သလိုမြင်ရတတ်တယ်။ လူတွေက ဒီအတိုင်းပဲ ထင်မှတ်နေကြတယ်။ မဟုတ်ပါဘူး။ ဝေလငါးဟာ ရေအောက်မှာရှိနေတုန်း နှာခေါင်းပေါက်တွေကို အလုံပိတ်ထားတတ်တယ်။ အသက်မရှူဘဲ နေတတ်တယ်။ အသက်မရှူဘဲနေတဲ့အတွက် ဝေလငါးရဲ့ အဆုတ်ထဲက လေတွေပူလာတယ်။ ရေငွေ့တွေနဲ့ ပြည့်နေတတ်တယ်။ ဒီတော့ ဝေလငါးဟာ ရေပေါ်ပြန်တက်လာတာနဲ့ အဆုတ်ထဲက လေပူတွေကို ရုတ်တရက်ပူတ်ထုတ်ပစ်လိုက်တယ်။ ပူတ်ထုတ်လိုက်တဲ့ လေပူတွေက ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှိတဲ့ လေအေးတွေနဲ့ ပေါင်းစပ်သွားကြတယ်။ အငွေ့ရည်တွေ ဖြစ်သွားကြတယ်။ အဲဒါကိုကြည့်ပြီး ဝေလငါးတွေ ရေတွေ ပန်းထုတ်တတ်တယ်လို့ ထင်နေမိကြတာပေါ့။

www.burmeseclassic.com

[၈၄]

သံကန္တာရတွေ့ဘာကြောင့်
မြစ်ပေါ်လာရသလဲ

သဲကန္တာရဖြစ်ပေါ်လာခြင်းရဲ့ ယေဘုယျအကြောင်းရင်း ရှိတယ်။ မိုးနည်းပါးလို့ပဲပေါ့။ ကန္တာရနဲ့ သမုဒ္ဒရာအကြားမှာ တည်ရှိတဲ့ တောင်တွေကဆီးနေလို့ ကန္တာရတွေမှာ မိုးမရွာဘူး။ သမုဒ္ဒရာထဲက မိုးရေတွေ ယူဆောင်လာခဲ့တဲ့လေဟာ တောင်တွေကို ဖြတ်ကျော်တဲ့အခါ တောင်တွေရှိတဲ့ဒေသမှာပဲ မိုးတွေရွာချတတ်တယ်။ အဲဒီလေက ကန္တာရထဲရောက်တဲ့အခါ ရွာစရာမိုးရေတစ်စက်မှ မရှိ တော့ဘူး။ ပူပြင်းခြောက်သွေ့တဲ့လေတွေပဲ ကန္တာရကို ဖြတ်ကျော် တိုက်ခတ်တတ်လို့ မိုးလုံးဝမရွာနိုင်တော့ဘူးပေါ့။

[၈၅]

သားပိုက်ကောင်ကို အဝေးခုန်ချန်ပီယန်လို့
ခေါ်နိုင်သလား

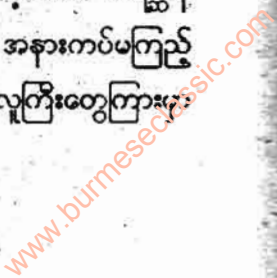
ကင်းဂရူးလို့ခေါ်တဲ့ သားပိုက်ကောင်ရဲ့ ခြေထောက်ဟာ ကိုယ်အရွယ်အစားနဲ့ တရင် ကမ္ဘာပေါ်မှာ အသန်မာဆုံးနဲ့ အကြီးမားဆုံးခြေထောက်ကြီးတွေပဲကွယ်။ ခြေချောင်းလေးခုပါရှိတယ်။ အပြင်ဘက်က ဒုတိယခြေချောင်းဟာ အသန်မာဆုံးနဲ့ အရှည်ဆုံး ဖြစ်တယ်။ ဓားပြောင်နဲ့တူတဲ့ ရှည်လျားချွန်ထက်တဲ့ ခြေသည်းကြီး တစ်ခုပါရှိတယ်။ သားပိုက်ကောင်ဟာ အခြားခြေလေးချောင်းသတ္တဝါ တွေလို ပြေပေါ်မှာ လေးဘက်ထောက်ပြီးသွားလာလေ့မရှိဘူး။ ထိုင်နေရင် ကြီးမားထွားကျိုင်းတဲ့ နောက်ခြေနှစ်ချောင်းနဲ့ ရှည်လျား ကြီးမားတဲ့ အမြီးပေါ်အပိုပြုပြီးထိုင်တတ်တယ်။ ၁၀ ပေလောက် ကျယ်တဲ့ မြောင်းမျိုးကို အသာကလေးခုန်ကျော်နိုင်တဲ့ သားပိုက် ကောင်ဟာ တစ်ခါခုန်ရင် ၁၂ ပေက ၁၅ ပေ အထိရောက်နိုင် တယ်။ ပြေးလွှားသွားနေတဲ့အခါ အမြီးနဲ့ပြေကြီးကို ရိုက်ရိုက်ပြီး သွားတတ်တယ်။ အဝေးခုန်ချန်ပီယန်လို့ ခေါ်နိုင်တာပေါ့။

[၈၆]

သင်းခွေချပ်ဟာကြောက်စရာသတ္တဝါလား

တစ်ခါက လူပိန်ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်ထင်ရှားတဲ့ တောထဲ သွားသတဲ့။ တောတစ်နေရာရောက်တော့ သစ်ပင်တွေကြားက 'လူပိန်၊ လူပိန်' လို့ သူ့နာမည်ကို ခေါ်နေသံကြားသတဲ့။ သူလိုက် ရှာတဲ့အခါ သစ်ငှက်တိုကြီးတစ်ခုပေါ်က အော်နေတဲ့ အသံမှန်း သိသွားတယ်။ အနံ့ပြေးပြီးကြည့်တဲ့အခါ သစ်ငှက်တိုကြီးအပေါ် ဆိုင်ပြီး 'လူပိန်၊ လူပိန်' လို့ အော်ခေါ်နေတဲ့ သင်းခွေချပ်ကြီး ဘစ်ကောင်ကို သွားတွေ့သတဲ့။ လူပိန်လည်း အဲသထွက်သွားပြီး သင်းခွေချပ်ကြီးကို လက်ထဲပါလာတဲ့ မုဆိန်ကြီးနဲ့ ခုတ်သတ်လိုက် သတဲ့။ အဲဒီအခါ သင်းခွေချပ်ကြီးဟာ မကောင်းဆိုးဝါးသတ္တဝါ ဖြစ်လို့ ရှက်တရက်ပျောက်ကွယ်သွားသတဲ့။ အခုပြောခဲ့တာ ငယ်ငယ်က ကြားဖူးခဲ့တဲ့ ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ပါ။ ဒီပုံပြင်ကြားတဲ့နေ့ကစပြီး သင်းခွေ ျပ်ဆိုတာကို နာမည်ကြားတာနဲ့ သိပ်ကြောက်မိခဲ့တယ်။ တိရစ္ဆာန် ယျာဉ်ထဲရောက်တော့လည်း သင်းခွေချပ်ကို အနားကပ်မကြည့် ခဲ့ဘူး။ ငါ့နာမည်ခေါ်ရင် ဒုက္ခပဲလို့ တွေးမိလို့ လူကြီးတွေကြားမှာ

ပုနေခဲ့မိတယ်။ ကလေးတို့လည်း ဒီပုံပြင်ကို လူကြီးတွေဆီက တစ်ဆင့် ကြားဖူးချင်ရင် ကြားဖူးလိမ့်မယ်။ သင်းခွေချပ်ဆိုတာ ဘာကောင်မှမဟုတ်ပါဘူး။ တောထဲက အခြားအကောင်တွေလိုပဲ တောတွင်းသတ္တဝါတစ်မျိုးပါပဲ။

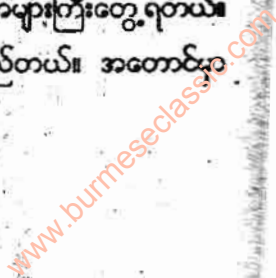
သင်းခွေချပ်ဟာ ပုံစံဆန်းပြားပါတယ်။ ဦးခေါင်းက ကိုယ်လုံးအထိ ၂ပေလောက်မြင့်တယ်။ အမြီးကတစ်ပေခွဲလောက် ရှည်တယ်။ တစ်ကိုယ်လုံးနီးပါး အကြေးခွံမာမာကြီးတွေပုံးအုပ် နေတယ်။ ဝမ်းဗိုက်မှာတော့ အမွှေးကလေးတွေရှိတယ်။ အကြေးခွံ တွေက မရှိဘူးကွယ်။ မျက်စိပေါက်ကကျဉ်းကျဉ်း၊ နှာတံကြီးက ရှည်ရှည် ချွန်ချွန်နဲ့။ နားရွက်တောင် ပါပုံမရဘူး။ ခြေလက်တွေက တိုတယ်။ လက်သည်းခြေသည်းတွေ ကောက်ကွေးနေတယ်။ လျှာကြီးကလည်း အရှည်ကြီး။ ခါးကိုကုန်းပြီး လမ်းလျှောက် တတ်တယ်။ ရန်သူနဲ့တွေ့ရင် သူ့ကိုယ်သူ ဘောလုံးကြီးတစ်လုံးကို လုံးလုံးဝိုင်းဝိုင်းကြီး ဖြစ်သွားတယ်။ မြေတွင်းထဲမှာပဲ နေတတ်တဲ့ သတ္တဝါပါ။ ပုရွတ်ဆိတ်တို့၊ ခြတို့ကိုပဲ စားပါတယ်။

[၈၇]

ဟင်္သာ ဆိုတာ ဘာပင်လို့ငှက်ခွံမျိုးလဲ

ကလေးတို့ တွေ့ပူတဲ့ဘုရားမုခ်ဝက ခြင်္သေ့ကြီးတွေ၊ တန်ဆောင်းတွေထဲက နဂါးကြီးတွေ၊ ဟင်္သာငှက်ဆိုတာတွေဟာ ပန်းချီဆရာ၊ ပန်းရန်ဆရာတွေရဲ့ စိတ်ကူးနဲ့ လုပ်ထားတာပါ။ ခြင်္သေ့ကြီးတွေဆိုတာအပြင်မှာ ရိုးရိုးအကောင်ပါပဲ။ အချွန်အတက်တွေ မပါပါဘူး။ နဂါးဆိုတာလည်း ရိုးရိုးမြွေတစ်ကောင်ပါပဲ။ အချွန်အတက် ပန်းခက်တွေ တပ်ပေးထားတာ။ ဟင်္သာဆိုတာလည်း ဘဲလိုရိုးရိုးငှက်တစ်ကောင်ပါပဲ။ ပုံထဲကလို ပန်းအခက်အလက်တွေ မပါ ပါဘူး။ မြန်မာနိုင်ငံမြောက်ပိုင်းနဲ့ အလယ်ပိုင်းမှာရှိတဲ့ ဧရာဝတီ မြစ်နဲ့ ချင်းတွင်းမြစ်တွေထဲမှာ ဟင်္သာတွေ အများကြီးတွေ့ရတယ်။ ဟင်္သာဟာ အလျား ၂၅လက်မလောက်ရှိသည်တယ်။ အတောင်မှာ

အနက်ပြောက်ကလေးတွေနဲ့ အဖြူတွက်တွေပါရှိတယ်။ တသိာ
 ငှက်မရဲ့လည်ပင်းမှာ အမည်းရစ်မရှိဘူး။ တသိာငှက်ရဲ့အသံက
 သာယာတယ်။ အပိုရဲ့အသံနဲ့အမရဲ့အသံကို ခွဲခြားသိနိုင်တယ်။
 ဒီငှက်တွေဟာ သန့်ရှင်းတဲ့သဲသောင်ပြင်တွေကို သဘောကျတယ်။
 ထူးခြားချက်က စုံတွဲလိုက်နေထိုင်တတ်ကြတယ်။

[၈၈]

'ဟက်ပီးဘတ်ဒေးတူးယူ' သိချင်းဘယ်တုန်းက ပေါ်လာတာလဲ

ဟက်ပီးဘတ်ဒေးတူးယူသိချင်းကို ရေးတာရော ဆိုလာခဲ့
တာရော၊ ကြာလှပြီကွယ်။ ဒီနေ့အထိ ဘယ်လိုမှ မရိုးနိုင်သေးတဲ့
သိချင်းကလေး။ မွေးနေ့ကျင်းပတိုင်း မဆိုရင်မဖြစ်တဲ့ သိချင်း
ကလေးဟာ ၁၉၃၆ ခုနှစ် (လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းခုနစ်ဆယ်ကျော်)
မှာစတင်ပေါ်လာခဲ့တယ်လို့ သိရတယ်။ ဒီသိချင်းကလေးကို မီးလ်
ဒရက်ဟီးလ်နဲ့ ပက်တီးဟီးလ်တို့နှစ်ယောက် စုပေါင်းရေးဖွဲ့ခဲ့တာတဲ့။

[၈၉]

‘ဟတ်ချီး’ လို့ နှာချေသံကြားရင်
ဘာကြောင့် နှာခေါင်းပိတ်ထားခိုင်းတာလဲ

ပိတ်ဆွေစာပေ

လူတွေ အအေးမိ၊ နှာမှန်တဲ့အခါ 'ဟတ်ချိုး'လို့ ချေဆတ်မိတတ်ကြတယ်။ အချို့က ဟတ်ချိုးလို့ ချေဆတ်သံကို ကြားတာနဲ့ "အသက်တစ်ရာ၊ အနာမရှိ"လို့ ဆုတောင်းပေးတတ်ကြတယ်။ အမှန်တော့ 'ဟတ်ချိုး'ဆိုပြီး တစ်ယောက်ယောက်က ကိုယ့်မျက်နှာရှေ့မှာလာပြီး ချေရင်နှာခေါင်းကို အရင်ဆုံးပိတ်လိုက်ပါ။ နောက်မှ ဆုတောင်းချင်ရင် ဆုတောင်းပေးလိုက်ပါ။ ဟတ်ချိုးဆိုပြီး နှာချေလိုက်တာဟာ အန္တရာယ်လက္ခဏာကြီးတစ်ခုပါပဲ။ နှာခေါင်းထဲက ရောဂါပိုးမွှားအမှန်အမှားတွေ ကိုယ့်ဘက်ကို လွှင့်ထင်ထွက်လာတတ်လို့ပါပဲ။ အမှန်အမှားတွေဟာ တစ်နာရီပိုင် ၁၀၀ နှုန်းနဲ့ လွှင့်ထွက်ပျံ့နှံ့သွားနိုင်သတဲ့။ သတိထားပေးတော့။

[၉၀]

အိပ်မက်မမက်တတ်တဲ့သူရှိသလား

မရှိပါဘူး။ လူတိုင်းအိပ်မက်မက်တတ်ပါတယ်။ လေ့လာ
ချက်တွေအရ အိပ်မက်မမက်တတ်ပါဘူးလို့ ပြောတဲ့လူတွေဟာ
ထုံးစံအတိုင်း အိပ်မက်တော့ မက်ခဲ့တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဘာတွေ
မက်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ပြန်မပြောတတ်အောင် သတိမေ့လွယ်သူတွေပါပဲ။

ကလေးတို့ဦးနှောက်ရဲ့ အပေါ်ဆုံးအပိုင်းဟာ အိပ်မက်
မက်နေချိန်မှာ အိပ်ပျော်နေတတ်တယ်။ ဒါပေမယ့် မအိပ်ဘဲနိုးနေတဲ့
ဦးနှောက်အစိတ်အပိုင်း အနည်းအကျဉ်း အိပ်မပျော်ဘဲ နိုးနေရင်
မက်တဲ့အိပ်မက်ဟာ ဝေဝေဝေးဝေးဖြစ်နေတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်
နိုးလာရင် ပြန်မပြောတတ်တော့ဘူးကွယ်။

[၉၁]

‘အူဝဲ၊ အူဝဲ’ လို့ကလေးတွေ မွေးမွေးချင်း
ဘာဖြစ်လို့ဒီတာလဲ

မိခင်ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာ ကိုးလကျော်ကျော် နေလာခဲ့ရပြီး ရုတ်တရက် လွတ်ကျွတ်သွားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် မွေးကလေးဝယ်တာ မလွဲမသွေရှိရတယ်။ မိလို့ မဖြစ်ဘူး။ အဲဒီလိုမွေးမွေးချင်း ဝိုလိုက်တာ ကောင်းတယ်။ ကလေးဝယ်ရဲ့ အဆုတ်လေပြန်ငယ်တွေ ပွင့်ထွက် သွားအောင် အသက်ရှူလိုက်တာဖြစ်လို့ပါပဲ။ မွေးမွေးချင်းမိခင် တင်ပါးကလေးကို ပုတ်ခတ်ပြီးငိုသံထွက်လာအောင် လုပ်ပေးကြ ရတယ်။ မွေးမွေးချင်းဝိုတာက “ငိုကျန်းမာတယ်ကွ” လို့ ပြောလိုက် တာနဲ့ တူသတဲ့။

[၉၂]

ဥဩငှက်ဟာ ယုတ်မာတဲ့ငှက်လို့
သာကြောင့် အပြောခံရတာလဲ

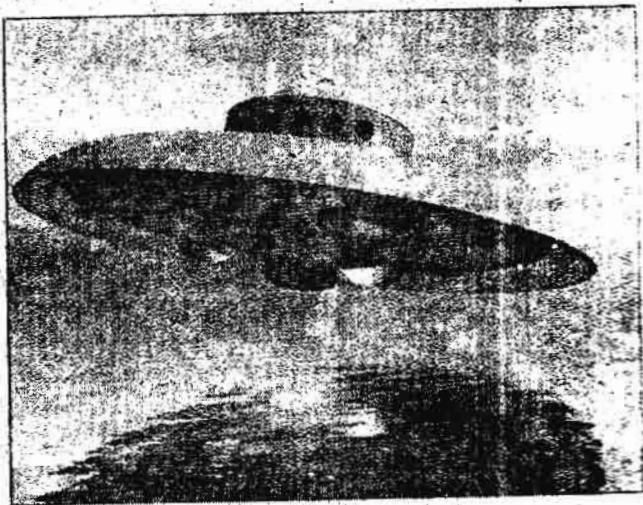
ဥဩငှက်ဟာ ကိုယ်ပိုင်အသိုက်မလုပ်ဘူး။ ကျီးကန်းရဲ့ အသိုက်တွေထဲမှာ ဥနှစ်ဥက သုံးဥဝင်အုတ်တတ်တယ်။ ဥဩဟာ ကျီးကန်းဥနဲ့တူတယ်။ ကျီးကန်းဥလောက်တော့ မကြီးဘူး။ ဥထဲက ဥဩကလေးတွေပေါက်လာတဲ့အခါ အသိုက်ပိုင်ရှင် ကျီးကန်းမရဲ့ ဥကို ဒီမှမဟုတ် ကျီးကန်းပေါက်စကလေးကို အသိုက်ပေါက်နေပြီး ပြေပြင်ပေါ်ကို တွန်းချတယ်။ အသိုက်ပိုင်ရှင်ရဲ့ သားသမီးအရင်း (ကျီးကန်းကလေး)တွေ အသိုက်ထဲမရှိတော့တဲ့အခါ ကျီးမယူလာတဲ့ အစာတွေအစားပြီး အကောင်ကြီးလာကြတယ်။ ဥဩငှက်တွေ ဖြစ်သွားကြတာပေါ့။ ဒီကြောင့်လည်း မတော်မတရား လုပ်နေတဲ့ ဥဩကို ယုတ်မာတဲ့ငှက်လို့ ပြောကြတာပေါ့။

ကတ်သီးကတ်သတ် တွေးချင်စရာ ကလေးတွေဖတ်ဖို့ မေးခွန်းအဝဝ ၁၄၇

[၉၃]

အင်္ဂါနိပုတ်ပေါ်မှာ ကြောက်စရာ
အတောင်ကြီးတွေ ရှိသလား

မရှိပါဘူး။ အင်္ဂါဂြိုဟ်ပေါ်မှာ လူတွေလိုဘဲ အသိပညာ တိုးတက်နေတဲ့လူတွေရှိမှာပဲလို့ ဝိတ်ကူးယဉ်ပြီး ဝတ္ထုတွေ၊ ရုပ်ရှင်တွေ ရိုက်ခဲ့တာပါ။ တကယ်တော့ သက်ရှိနဲ့ တူတာ မတွေ့ရသေးပါဘူး။ အင်္ဂါဂြိုဟ်ဆိုတာ နေနဲ့ စတုတ္ထမြောက်အနီးဆုံးဂြိုဟ်တစ်လုံးပါ။ သာမန် မျက်စိနဲ့ ကြည့်ရင် အရောင်နီကြည့်ကြည့်ကြယ်တစ်လုံးနဲ့ တူနေတယ်။ ပညာရှင်တွေက “ဂြိုဟ်နီကြီး” လို့ နာမည်ပေးတယ်။ ရုပ်ရှင် သမားတွေက “ဝိတ်ဆိုးနေတဲ့ဂြိုဟ်ကြီး” လို့ ခေါ်ကြတယ်။ အင်္ဂလိပ် ဘာသာနဲ့ မားစ်(စစ်နတ်ဘုရား)လို့ ခေါ်တယ်။ မြန်မာတွေက အင်္ဂါဂြိုဟ်လို့ သိကြတယ်။ “မီးကျည်းခဲကြီး” ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့။

[၉၄]

အတောင်ပံမပါဘဲ ပျံသန်းနိုင်တဲ့ သတ္တဝါတွေ ရှိသလား

အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ ဘော်နိုယိုကျွန်းက တောကြီးတွေ၊ အာဖရိကတောကြီးတွေ၊ မလေးရှားတောကြီးတွေမှာ ရှိတယ်လို့ ဖတ်ရူးပါတယ်။ ဥပမာ-တောက်တဲ့ပျံဆိုတာပေါ့။ သစ်ပင်တစ်ပင်က တစ်ပင်ကို ပျံသန်းပြီးကူးသတဲ့။ အရေပြားတွေ ဆက်စပ်ထားတဲ့ လက်ချောင်း၊ ခြေချောင်းတွေနဲ့ အမြီးကိုအားပြုပြီး ပျံသန်းနိုင် တယ်လို့ဆိုတယ်။ ဖားပျံဆိုတာလည်းရှိသေးတယ်။ သစ်ပင်တစ်ပင်

www.burmeseclassic.com

က တစ်ပင်ကို ပျံသန်းနိုင်တယ်။ လက်ချောင်း၊ ခြေချောင်းတွေက
 အရေပြားတွေကို ပြန့်ကားသွားအောင်လုပ်ပြီး ပျံသန်းတာပါ။
 ဗုတ်သင်ပျံဆိုတာကတော့ သစ်ပင်တစ်ပင်က တစ်ပင်ကို ပျံသန်း
 တယ်။ သစ်ပင်က အရှိန်နဲ့ တွန်းကန်ပြီး ခုန်ထွက်တတ်တယ်။
 အဲဒီအချိန်မှာ နံဘေးနှစ်ဘက်က အရေပြားတွေ ပြန့်ကားပြီး
 ထီးလိုပြင်သွားတတ်တယ်။ ပေ ၁၀၀ ကျော် ပျံနိုင်တယ်။ မျက်နှာက
 ခွေးအနဲ့တူပြီး ခန္ဓာကိုယ်ကလင်းနို့နဲ့တူတဲ့ မျောက်လေပွေပျံ
 ဆိုတာရှိသေးတယ်။ ညဘက်အစာရှာထွက်တဲ့အခါ ကျုံ့ဝင်နေတဲ့
 ခန္ဓာကိုယ်အရေပြားကို ဆန့်ထုတ်ပျံသန်းတာပါ။ ရှဉ့်တွေပျံတာ
 ကိုတော့ ဓာတ်ပုံမှာကြည့်ပေတော့။ ပျံသန်းနေတဲ့အခါ ဘေးနှစ်ဘက်
 အရေပြားတွေပြန့်ကားထွက်လာတယ်။ အပြီးကလမ်းကြောင်းကို
 တည့်မတ်ပေးတယ်။ အဆန်းကျယ်ဆုံးကတော့ မြွေပျံပေါ့။ အဲဒီ
 မြွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က ငါးလုံးလို လုံးလုံးကလေးပါပဲ။ ပျံသန်းဖို့
 အရှိန်ယူလိုက်တဲ့အခါ ခန္ဓာကိုယ် လုံးလုံးကလေးက ဖဲကြိုးတစ်
 ချောင်းကို ပြားချပ်သွားတယ်။ ဘေးနှစ်ဘက်က အရေပြားတွေ
 လည်း ပြန့်ကားထွက်လာတယ်။ မြွေပျံတာ ပေ ၂၀၀လောက်အထိ
 ပျံနိုင်သတဲ့။

[၉၅]

အေးလွန်းတဲ့အခါ နှုတ်ခမ်းတွေဘာဖြစ်လို့ ပြာသွားတာလဲ

ကလေးတို့ရဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေ ဘာကြောင့်နီကလေး ဖြစ်နေသလဲ။ သိကြရဲ့လား။ နှုတ်ခမ်းအပြားအောက်က သွေးကြောမျှင် ကလေးတွေကြောင့်ပေါ့။ အဲဒီသွေးကြောမျှင်ကလေးတွေထဲက သွေးထဲမှာ အောက်စီဂျင်ဓာတ်တွေပေါင်းစပ်ပါဝင်နေတဲ့အခါ နှုတ်ခမ်း ကလေးတွေ ရဲနေတတ်တယ်။ သွေးအားနည်းတဲ့လူတွေရဲ့ နှုတ်ခမ်းနဲ့ အော်ရာရလို့ သွေးထွက်လွန်နေသူတွေရဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေပျော့တော့ သွားတာ ဒီသဘောပါပဲ။ ရာသီဥတုအလွန်အေးမြတဲ့အခါ လူတွေ နှုတ်ခမ်းတွေ ပြာနေတတ်တယ်။ အအေးအော်ကြောင့် သွေးကြောမျှင် ကလေးတွေ ကျုံ့သွားပြီး သွေးထဲမှာ အောက်စီဂျင်လျော့ကျ သွားတတ်တယ်။ ဒီတော့ နှုတ်ခမ်းရဲရဲဟာ နှုတ်ခမ်းမည်စည်းကြီး ဖြစ်သွားတော့တာပေါ့။

[၉၆]

အုန်းသီးထဲမှာ

ဘဝပီသုရေလာထည့်ပေးထားတာလဲ

ဟုတ်ပါရဲ့၊ မေးလည်းမေးထိုက်တဲ့မေးခွန်းပါပဲ။ အုန်းပင် ဆိုတာ လူသားတွေအတွက် ပစ္စည်းအမျိုးမျိုး ထုတ်လုပ်ပေးနေတဲ့ အပင်ဖြစ်လို့ ပဒေသာပင်လို့ နာမည်ပေးထားတယ်။ အုန်းပင်ဟာ ထန်းပင်၊ ပေပင်တွေနဲ့အမျိုးတူတယ်။ ၁၂ရာသီအမြဲစိမ်းလန်းနေ တတ်တယ်။ ပင်စည်ဟာအများအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်တယ်။ မြင့်မား တယ်။ အုန်းပင်မှာ အုန်းလက် ၂၀ က ၂၅ လက်အထိ ရှိတတ် တယ်။ အုန်းလက်တစ်လက်ဟာ ၁၀ ပေ က ပေ ၂၀ အထိ ရှည်လျားတယ်။ အုန်းသီးဟာ အတွင်းခွံမာတဲ့ အသီးမျိုးဖြစ်တယ်။ အသီးအရင်းပိုင်းဟာ လုံးဝန်းနေသလို ထင်ရတယ်။ အဖျားပိုင်း ကတော့ သုံးထောင့်ချွန်ပုံလိုပါပဲ။ အုန်းသီးခိုင်တစ်ခိုင်မှာ အသီး ၁၀လုံးက အလုံး ၂၀လောက်အထိ သီးတတ်တယ်။ အုန်းသီးလှည့် တစ်လုံးဟာ အရှည် ၁၂လက်မက ၁၈လက်မအထိရှိတတ်တယ်။

အဝန်းကခြောက်လက်မက ခုနစ်လက်မအထိရှိတယ်။ အဲဒီအုန်းသီးကိုခွဲကြည့်တဲ့အခါ အပြင်သီးခွံ(အုန်းခွံ)အောက်မှာ အုန်းဆံ(အဖျင်တွေ)၊ အုန်းဆံရဲ့အောက်မှာ အုန်းပူတ်(အစေ့ခွံ)၊ အဲဒီအုန်းပူတ်ရဲ့အတွင်းပိုင်းမှာ အုန်းသီးအသား၊ အုန်းသီးအသားရဲ့ ချိုင့်ခွက်ထဲမှာတော့ အုန်းရည်တွေ့ရမှာပေါ့။ အဲဒီအုန်းရည်ဆိုတာ ဘယ်သူလာထည့်ပေးထားတာလဲလို့ ဦးနှောက်ခြောက်ခံပြီး စဉ်းစားမနေပါနဲ့။ ကွမ်းသီးသာသာအရွယ်ကစပြီး အုန်းသီးကြီးထွားစပြုလာတယ်။ အစေ့ခွံထဲမှာ “အုန်းရည်တွေ” အလိုအလျောက် ပေါ်လာတယ်။ အသားလည်းတဖြည်းဖြည်းတက်လာတယ်ဆိုပါတော့။

[၉၇]

ဒီခိုင်းဒီခိုင်းတို့ လူကြီးတွေက ဘာဖြစ်လို့ ဈားဈားစားခိုင်းတာလဲ

ကျန်းမာရေးဌာနကထုတ်တဲ့ လက်ကမ်းစာစောင်တွေ လမ်းဘေးပိုစတာကြီးတွေမှာ အိုင်အိုဒင်းဆားကို မှန်မှန်စားဖို့ အမြဲ သတိပေးနေတယ်။ အဓိကရည်ရွယ်ချက်ကတော့ ကလေးတို့အရွယ် ရောက်ချိန်မှာ လည်ပင်းကြီးရောဂါမဖြစ်စေဖို့ပါပဲ။ လည်ပင်းကြီး ရောဂါဆိုတာ ယောက်ျားကလေးတွေထက် မိန်းကလေးတွေမှာ ပိုပြီးဖြစ်တတ်တယ်။ လည်ပင်းကြီးရောဂါဟာ အိုင်အိုဒင်းဓာတ်ပါဝင်မှု နည်းရင်ဖြစ်လာတတ်တယ်။ ကလေးတို့နားလည်အောင် အရှင်းဆုံး ပြောပြရရင် ကလေးတို့ရဲ့ လည်မျိုနောက်ဘက်မှာ အကျိတ် တစ်ခုပါရှိတယ်။ “သိုင်းရွက်ဂလင်း” လို့ခေါ်တယ်။ အဲဒီအကျိတ်ထဲမှာ အရည်တစ်မျိုးရှိတယ်။ အဲဒီအရည်ကို “သိုင်းရောဆင်” လို့ခေါ်တယ်။

အဲဒီအရည်ထဲမှာ အိုင်အိုဒင်းဓာတ်ရှိတယ်။ တကယ်လို့ အရည်ထဲမှာ
 အိုင်အိုဒင်းဓာတ်နည်းခဲ့ရင် သိုင်းရွိုက်ဂလင်း အကျိတ်ကြီး ပိုကြီး
 လာတတ်တယ်။ အဲဒီလိုကြီးလာတာကို လည်ပင်းကြီးရောဂါလို့
 ခေါ်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ပြစ်လာရင်မကျောက်ပါနဲ့။ အိုင်အိုဒင်း
 ဓာတ်ပါတဲ့ ဆေးတွေအစားအစာတွေစားပြီး ကြိုတင်ကာကွယ်
 ကြတာပေါ့။ ငါးတို့၊ ပင်လယ်ကျောက်ပွင့်တို့ စားသင့်တယ်ကွယ်။

[၉၈]

အရပ်အမြင့်ဆုံး တိရစ္ဆာန်ဟာ ဘယ်ဟာလဲ

ပိတ်ဆွေစာပေ

သစ်ကုလားအုတ်တစ်ကောင်ရဲ့လည်တိုင်ကြီးကသိပ်ပြီး
 ရှည်လျားတယ်။ ခြောက်ပေခွဲလောက်ရှည်တယ်။ ဒီအတွက် သစ်ပင်
 အပြင့်ကြီးတွေပေါ်က အရွက်နုကလေးတွေကို စိတ်တိုင်းကျ
 စားသောက်နိုင်တာပေါ့။ လည်တိုင်ရှည်ကြီးမှာလူရဲ့လည်ပင်းမှာလိုပဲ
 အရိုးခုနစ်ချောင်း ပါရှိတယ်။ လည်ပင်းအရိုးသာ ကြီးတာမတုတ်ဘူး။
 ခြေထောက်ကြီးတွေကလည်း ခြောက်ပေလောက်ရှည်တယ်ကွယ်။
 မြေပြင်ကနေပြီး ဦးခေါင်းထိပ်အထိ တိုင်းကြည့်ရင် သစ်ကုလားအုတ်
 တစ်ကောင်သာ အရပ်အမောင်း ၁၆ပေတ ၁၈ပေအထိ မြင့်မားတာ
 တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ ရုတ်တရက်ကြည့်ရင် ပုံပန်းသဏ္ဍာန်က သဲကန္တာရ
 ထဲက ကုလားအုတ်နဲ့တူတယ်။ ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်က အကွက်တွေ
 အပြောက်တွေက ကျားသစ်ကွက်နဲ့တူနေတယ်။ ဒါ့ကြောင့် သစ်
 ကုလားအုတ်လို့ခေါ်တာပေါ့။ သစ်ပင်မြင့်မြင့်ကြီးတွေပေါ်က သစ်ရွက်
 နုကလေးတွေကို မိမိရရကိုက်ဖြတ်ဖို့ ဝါးမျိုဖို့ အပေါ်နှုတ်ခင်း
 ရှည်တဲ့ပါးစပ်ကြီးရှိတယ်။ အဝေးမှာရှိတဲ့ မပီမကမ်းသစ်ရွက်
 တွေကိုဆွဲယူ စားသောက်နိုင်ဖို့ တစ်တောင်နီးပါးရှည်တဲ့ လျှာလည်း
 ရှိတယ်ကွယ်။ တော်တော်ထူးတဲ့သတ္တဝါပဲ။

[၉၉]

အလင်းရောင်ကြီးတွေ့တိုင်း
ကြောက်စရာလား

မိုးတွင်းရောက်ရင် စိတ်အညစ်ရဆုံးက လျှပ်စီး 'ဗျတ်ခနဲ' လင်းသွားတိုင်း မိုးကြိုးပစ်ပြီထင်ပြီး ခေါင်းကိုအလန့်တကြား ငုံ့လိုက်မိတာပါပဲ။ အချို့ဆိုရင် လမ်းပေါ်မှာ ထိုင်ချလိုက်မိတဲ့အထိ ကြောက်စိတ်ပိစီးခံရတတ်ပါတယ်။ ကလေးတို့ကို ပြောပြီးပါပြီ။ မိုးကြိုးပစ်တယ်တိုတာ ကောင်းကင်ထဲက ဘယ်သူကမှ ပစ်ချတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကောင်းကင်ထဲက အမေဓာတ်နဲ့ မြေပြင်ကအပိုဓာတ် တို့စုဝေးမှု ကြီးမားလာတဲ့အခါ ဓာတ်တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ရုတ်တရက် ပေါင်းစပ်သွားတာကို မိုးကြိုးပစ်တယ်လို့ဆိုနေကြတာပါ။ အဲဒီလို ဓာတ်နှစ်ခုပေါင်းစပ်မိသွားတဲ့အခါ 'ဗျတ်ခနဲ' အလင်းရောင်ကြီး ဖြစ်ပေါ်သွားပြီး 'ဝုန်းခနဲ'ကြောက်စရာ မိုးခြင်းသံကြီးတစ်ပြိုင်တည်း ပေါ်ပေါက်လာတတ်တယ်။ မိုးကြိုးပစ်လိုက်ပြီးပြီလို့ ဆိုလိုက်တဲ့ သဘောပါပဲ။ ဒီတော့ ကလေးတို့ ပျက်စိကျိန်းလောက်အောင်

လျှပ်စီးလက်တာကြီး မြင်လိုက်ရတိုင်း မကြောက်ပါနဲ့။ ကလေးကို
 ပစ်တာမတုတ်ဘူးဆိုတာ သေချာသွားပါပြီ။ လျှပ်စီးလက်ပြီး
 တော်တော်ကလေးကြာမှ အသံကြီးကြားလိုက်ရပြီဆိုရင် ကလေး
 တို့နဲ့ အဝေးကြီးကို ပစ်ချလိုက်ပြီလို့ ရဲ့ရဲ့ကြီးယုံလိုက်စမ်းပါ။
 တစ်ခုခုကိုပစ်လို့ ထိမှန်သွားတာနဲ့ အလင်းကြီးထွက်လာတာပါ။
 အလင်းရဲ့အသွားနှုန်းက အသံအသွားနှုန်းထက်ပိုမြန်လို့ အလင်း
 ရောင်ကြီးကို ပထမဆုံးတွေ့ရတာပါ။

[၁၀၀]

**အများရှေ့မှာ လေလည်တော၊
လေချဉ်တက်တာ ဂျက်စရာလား**

သဘာဝအတိုင်းဖြစ်တာပဲ။ ဂျက်စရာမဟုတ်ပါဘူးလို့ မပြောကြပါနဲ့။ လူတွေအများကြီးရှေ့ရောက်မှ ဒီလိုအဖြစ်မျိုး ကြုံရရင် အနေရောက်ပါလိမ့်မယ်။ တအေ့အေ့နဲ့ လေချဉ်တက်တာတို့၊ ခြစ်ထဲချောင်းထဲမှာ မော်တော်ကလေးတွေ မောင်းသွားသလို တဘူဘူ တဘွတ်ဘွတ်အသံတွေ ထွက်သွားတာဟာ မကောင်းလှပါဘူး။ အဲဒီလို လူတွေရှေ့မှာ လေချဉ်တက်တာ၊ လေလည်တာဟာ အစာမကြေတဲ့ လက္ခဏာ၊ အူလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်မှာ ဘက်တီးရီးယားပိုးတွေရှိနေတဲ့သဘောပါပဲ။ လူဆိုတာအဓိကအားဖြင့် လေကို နှာခေါင်းကတစ်ဆင့် ဂျှပ်သွင်းရမယ်။ ဂျှပ်ထုတ်ရမယ်။ စကားတွေ အရမ်းပြော၊ အစာတွေနင်းကန်စားရင်း ပါးစပ်ကလေးတွေ ဂျှပ်သွင်း ဂျှပ်ထုတ်လုပ်နေမိတာမှားတယ်။ ဒီအတွက် လေတွေထတယ်။

လေတွေထွက်တယ်။ လေလည်လို့ဆိုတာ အစာလမ်းကြောင်းမှာ ရှိတဲ့ လေတွေကို ပြိုခွဲပစ်တာ၊ စွန့်ထုတ်တာပါပဲ။ လူတွေမှာ လေချဉ်တက်တာတို့၊ လေလည်တာတို့ကို ပုံမှန်အားဖြင့် နေ့စဉ် ၁၄ကြိမ်က ၂၄ကြိမ်အထိ ဖြစ်ပေါ်နေတတ်သတဲ့။ လေလည်ရင် ဘာကြောင့်နဲ့တာလဲ။ သိရဲ့လား။ အူမကြီးတွေထဲက ဘက်တီးရီးယား တွေက ကန့်စာတ်တွေထုတ်ပေးတတ်လို့ပေါ့။ အနံ့ဆိုးတွေ ထုတ် တတ်လို့ပေါ့။ ပူပူရ အချိုရည်တွေ သောက်ရင်အစာကို ပြန်ပြန် ပျိုချရင် လေချဉ်တက်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့် အစာစားရင် ညက် အောင်ထို။ ပြန်ပြန်နဲ့ ပုံမှန်ပျိုချရမယ်။ လူတွေကြားမှာလေ မလည် စေချင်ရင် မကြေညက်တဲ့အစာတွေ စားမသွားနဲ့။ အပူအစပ်တွေ စားမသွားနဲ့။ ဝမ်းမှန်မှန်သွားအောင် လုပ်ပေးတော့။

ကိုးကားသော စာအုပ်စာတမ်းများ

- ၁။ မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်းများ
- ၂။ သုတစွယ်စုံမဂ္ဂဇင်းများ
- ၃။ သုတပဒေသာစာစောင်များ
- ၄။ စာရေးသူ၏ တောရိုင်းတိရစ္ဆာန်ဆိုင်ရာ မဂ္ဂဇင်းဆောင်းပါးများ၊
စာအုပ်စာတမ်းများ။
- ၅။ The World Facts Book
- ၆။ Encyclopaedia of Animal Life
- ၇။ More Fascinating Facts 1979
- ၈။ World Almanac and Book of Facts
- ၉။ Science Digest
- ၁၀။ Science World
- ၁၁။ National Geographic Magazines
- ၁၂။ Reader's Digest Magazines
- ၁၃။ Time, Newsweek, Newsweek Korea
- ၁၄။ China Pictorial

၁၅။ Asian Geographic Magazines

၁၆။ Treasure for Young Readers

၁၇။ Tourism Asia

၁၈။ Going Places

၁၉။ Ma'am TELL ME How Series (No 1-4)